

Oktoih,

see on:

Õige-usu kiriku kahaksa laulu-wiisi raamat.

Teine trükk.

Õige-usu kiriku kahaksa laulu-wiisi raamat	3	38	68	99
Õige-usu kiriku kahaksa laulu-wiisi raamat	7	41	71	103
Õige-usu kiriku kahaksa laulu-wiisi raamat	8	43	73	105
Õige-usu kiriku kahaksa laulu-wiisi raamat	10	44	73	105
Õige-usu kiriku kahaksa laulu-wiisi raamat	11	45	75	108
Õige-usu kiriku kahaksa laulu-wiisi raamat	13	47	76	109
Õige-usu kiriku kahaksa laulu-wiisi raamat	14	47	77	110
Õige-usu kiriku kahaksa laulu-wiisi raamat	23	54	84	117
Õige-usu kiriku kahaksa laulu-wiisi raamat	30	60	90	124

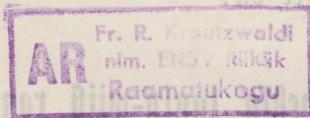
Nijas.

Trükitud Mülleri trükkimajas (Herderi plats № 1).

1891.

Ar 891

Oktoih

76. 070

Печатать дозволено Духовною Цензурою съ благословенія Святѣйшаго Синода.

Рига, 11 Юня 1890 г.

№ 19.

Цензоръ, Протоіерей *I. Лиденбергъ.*

—> <—

1981

(I 4. Stalg irodvq) sajamilläri irolläse duilläse

1981

130	165	199	223
131	166	200	224
132	167	201	225
133	168	202	226
134	169	203	227
135	170	204	228
136	171	205	229
137	172	206	230
138	173	207	231
139	174	208	232
140	175	209	233

I n d e x .

Sehetüljed iga laulu- viisi kohta.				
	1.	2.	3.	4.
Weikesel õhtu = Sumalateenistusel, laupäeval	1	35	65	96
Suurel õhtu = Sumalateenistusel, laupäeval:				
Laulud pärast „Issand, ma hiiian“	4	38	68	99
Salmidega laulud	7	41	71	103
Pühapäeva tropar	9	43	72	105
Homiku = Sumalateenistusel, pühapäeval:				
Katesmi-laulud	10	44	73	105
Spatoi ja trepi laulud	11	45	75	108
Profimen	13	47	76	109
Kanonid	14	47	77	109
Kondaf	23	54	84	117
Kiituse salmidega laulud	30	60	90	124
Liturgia ajal:				
Ewangeliumi õntjuse salmid	32	63	93	126
Profimen	34	64	95	129

		Leheküljed iga laulu- viisi kohta.			
		5.	6.	7.	8.
Weikesel õhtu = Jumalateenistusel, laupäeval.		130	165	199	233
Suurel õhtu = Jumalateenistusel, lau- päeval:					
Laulud pärast „Issand, ma hüian“		134	168	202	237
Salmidega laulud		138	172	206	240
Pühapäeva tropar		139	173	207	241
Homiku = Jumalateenistusel, püha- päeval:					
Katesmi-laulud		140	174	208	242
Ispatoi ja trepi laulud		142	176	209	244
Profimen		143	177	211	244
Kanonid		144	178	211	246
Kondaf		152	187	221	255
Kiituse salmidega laulud		159	194	228	262
Liturgia ajal:					
Ewangeliumi õntsuse salmid		162	197	230	264
Profimen		164	198	232	266
101	78	44	10		
101	75	42	11		
101	76	47	13		
101	77	47	14		
111	84	46	23		
121	90	50	30		
121	93	53	32		
121	95	54	34		

Õsimene laulu=wiis.

Laupäewal.

Weikesel Õhtu-Jumalateenistusel.

Pärast „Issand, ma hüian“ wõtame neli salmi ja laulame nende juure kolm stihirat ülestõusmise auks Otkoihi raamatust, esimest kaks korda. Need stihirad on meie waga isa Joannes Damastin kirjutanud.

Salm: Issrael ootku Issandat enam, kui wahi-mehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Püha Issand, wõta wastu meie õhtu palwed, ja anna meile patud andeks, sest Sina üksi oled see, kes maailmas ülestõusmist näitis.

Tulge rahwas Siioni ligi ja piirge tema ümber, ja andke auu Sellele, kes Tema sees on surnust ülestõusnud, sest Tema on meie Jumal, kes meid on meie ülekohtudest ärapeastnud.

Tulge rahwas, laulgem ja kummardagem Kristust, Tema surnust ülestõusmist kiites; sest Tema on meie Jumal, kes maailma on waenlase eksitamisest ärapeastnud.

Auu olgu . . . nüüd ja ikka . . .

Dogmatik Jumalajünnitaja auks.

Täna, oh wennad, on neitsi püha: kõik loom olgu rõõmus, ja kõik inimesed õiskagu; meid on jeks Pühaks kottukutsunud püha Jumalajünnitaja, see ilma-laitmata neitsipõlwe ilu, see teise Adama mõistlik paradisi, see kahe olemiste ühendamise ase, see õnsaks-tegewa äralepitamise rõõm, see pulma-koda, kus sees Jumal see Sõna ennast tõeste ihuga ühendas, see kerge pilw, kes ihu poolest jeda kandis, jeda kandwad Kerubid. Tema palwete pärast, oh Kristus Jumal, lunasta meie hinged.

Pärast jeda: Oh Jesus Kristus, Sa igawese
 Profimen. Issand on kuningaks saanud salmidega,
 ja pärast jeda palwet: Oh Issand, aita meid see õhtu
 pattudest ennast hoida, preester ei loe etteniat, waid
 meie laulame:

Salmidega laulud.

Ülestõusmise auks:

Sinu kannatamise läbi, oh Kristus, oleme
 meie põrgu piinast lahti saanud ja Sinu furnust
 ülestõusmise läbi hukkatusest ärapeajenud; oh Issand,
 au olgu Sulle.

Jumalajünnitaja auks:

Salm: Ma tahan So nime meeletuletada iga
 põlwe rahwa seas.

Kõige põlwe rahwa seas oled Sa kiidetud, oh
 neitsilik Ema, Sa tütarlaps, Jumalajünnitaja
 Maria, maailma kaitseja, kes Sa ihu poolest ilmale
 töid see algmata Issa Poja, kes tõest niisama iga-

wene on, kui püha Waimgi. Balu Teda, meie õnatsaamise pärast.

Salm: Kuule, tütar, ja waata, ja pööra oma kõrw.

Kui meie kogemata mitmesuguste hädade sisse langeme, siis on meile üksainus eestseisja — see oled Sina, oh puhas neitsi, ja seepärast hüüame meie tänulikult So poole: aita meid, oh püha Jumala pruut, sest Sina oled maailma warjupaik ja inimeste jugu kaitsja.

Salm: Rikkamad rahwa seas wõtavad Sind alandlikult paluda.

Oh Jumalajünnitaja Neitsi, Sinust sündinud Poja läbi sai maailm uendud; oh Puhas, Sa uskjate aitaja ja nende wäsimata eestseisja, kes waga meelega Sind paluwad, palu Jumalat ikka hoolega kõikide eest, kes Sind kiites laulwad.

Au olgu Isale . . . nüüd ja ikka . . .

Dogmatik.

Prohwet nimetas Sind, Neitsi, üheks igawese walguise pilweks, sest see Isa Sõna, Kristus meie Jumal, tuli Sinust maha, kui wihm hädalise rohu peale, ja paistis Sinust ning walgustas maailma ja kautas ära eksimised; seepärast palume meie Sind, oh kõigepüham, palu ikka hoolega meie eest, kes Sind tõsiselt Jumalajünnitajaks tunnistame.

Pärast jeda: Isand, nüüd lased Sina . . . Püha Jumal, püha Wägew . . . 3 korda. Pärast „Meie Isa“ pühapäewa tropar. Au olgu Isale . . . nüüd ja ikka . . . laul Jumalajünnitajale, weike ektenia ja äralastmise sõnad.

Lauapäeval.

Suurel Öhtu-Zumalateenistusel.

Pärast 103 (104) Daweti laulu loeme seatud katesmit. Pärast „Issand, ma hüian“ wõtame 10 salmi ja laulame nende juure 3 stihirat Oktoihi raamatust ülestõusmise auks ja 4 Anatoli stihirat ja Minei raamatust 3 ehk 6 stihirat. Aga kui ühe kuulsa püha inimese auks mälestust teha, siis: Mu olgu Issale . . . ja stihira Minei raamatust, nüüd ja ikka . . . laul Zumalateenitajale Oktoihi raamatust.

Ülestõusmise stihirad.

Salm: Saada mo hing wangitornist wälja, et ma wõiksin So nime ülestunnistada.

Püha Issand, wõta wastu meie öhtused palwed, ja anna meile patud andeks, sest Sina üksi oled see, kes maailmas ülestõusmist näitis.

Salm: Oiged saawad mo ümber koguma, kui Sina mulle saad head teinud.

Tulge rahwas Siioni ligi, ja piirge tema ümber, ja andke au Sellele, kes tema sees on surnuist ülestõusnud, sest Tema on meie Zumal, kes meid on meie ülekohtudest ärapeastnud.

Salm: Põhjatuma häda seest hüian ma So poole, Issand. Issand, kuule mo healt.

Tulge rahwas, laulgem ja kummardagem Kristust, Tema surnuist ülestõusmist kiites; sest Tema on meie Zumal, kes maailma on waenlase eksitamisest ärapeastnud.

Anatoliuse stihirad.

Salm: Sinu kõrwad pangu tähele mo palumiste healt.

Olge rõõmsad, taewad! õistge, maa-alused kohad! mäed, laulge rõõmsaste suure healega! sest waata,

Emmanuel on meie patud risti külge löönud, ja see Gluandja on surma ärasurmanud ja Adama ülesäratanud, kui inimesearmastaja.

Salm: Kui Sina, Issand, tahaksid kõik üleskohtud meeles pidada, kes siis jõuaks, Issand, So ees seista? sest Sinu käes on andeksandmine.

Laulgem kiites seda, kes on ennast meie pärast lasknud hea meelega ihu poolest risti lüüa, on kannatanud ning mahamaetud ja surmusest ülestõusnud, ja hüidkem: Kiinnita, oh Kristus, õiges uskuse oma kogudust, ja aita meid rahulikult elada, kui see helde ja inimesearmastaja.

Salm: Sinu nime pärast ootan ma, oh Issand: mo hing ootab, ja ma loodan Sinu sõna peale; mo hing ootab Issandat.

Selle hana ees seistes, kuhu Sina, see kõikide Glu, olid pantud, toome meie kõlwatumad Sulle, oh Kristus meie Jumal, kiituse laulu Sinu ärarääkimata suure helduse pärast; sest Sina, oh ilmpatuta, võtsid, kui inimesearmastaja, ristivalu ja surma kannatada, et maailma ülesäratada.

Salm: Israel ootku Issandat enam, kui wahimehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Laulgem kiituse laulu selle Sõnale, kes niisama algmata ja igawene on, kui Isa, ja ärarääkimata wiisil neitsi ihust sündis, ja hea meelega meie pärast ristivalu ja surma kannatas ja aaga surmusest ülestõusis, ja hüidkem: Au olgu Sulle, oh eluandja Issand, Sa meie hingede Lunastaja.

Stihirad Jumalasiinnitaja auks, mis Paulus Amorei on kirjutanud. Neid laulame siis, kui Minei raamatu ehk litania stihiraid ei ole. (Neid stihiraid kreeka keeli ei ole).

Salm: Sest Issanda juures on heldus, ja Tema juures on kõigerohkem lunastus; seesama lunastab Issraeli kõigest tema ülekohtust.

Oh Jumalasünnitaja, Sa maailma walitseja, kes Sa püham oled, kui kõik pühad taewa wäed, ja ülem oled, kui kõik loomad, kes Sa meie õnnistegija ilmale töid, hoia meid oma palwetega kõige patu, haignse ja õnnetuse eest.

Salm: Kiitke Issandat kõik paganad, austage Teda kõik Tema rahwas.

Ma palun Sind usuga, oh Neitsi, Sa halastuse üks; ära põlga mitte ära mo alba hinge, waid ole armuline, ja aita teda usinaste üles pattude sügawusest, wala jälle oma armu minu peale ja walgusta mind, oh puhas Neitsi.

Salm: Sest Tema heldus on meie üle wõimust wõtnud, ja Issanda tõde jääb igaweseks ajaks.

Sina, oh Walitseja, oled Jumalat inimestega ühendanud; Sina üksi oled seda surelikku inimest Jumaliku hukkaminemata põlwe sisse saatnud; Sina oled see ärapeastmise hallikas kõige maapealistele, peasta siis meid ka ära, oh Jumalasünnitaja, kõigist hädadest.

Au olgu Issale Minea raamatust. Müüd ja ikka ja see

Laul Jumalasünnitajale.

Laulgem Neitsist Mariast, sest kõige maailma aust, kes inimestest on ülestaswanud ja Issandat sünnitanud, sest taewa uksest, inglite laulust ja uskjate kiitusest. Tema on ilmunud kui taewas ja Jumala

tempel, tema on wiha waheseina mahakiskunud, rahu toonud ja taewa riigi lahti teinud; tema on siis meie usu tugi; ja see temast sündinud Jssand on meie poolt sõdija. Seepärast olge julged, olge julged, Jumala rahwas, sest Tema, kui see kõigewägewam, wõidab ära waenlased.

Sisfeminemine. Oh Jeesus Kristus, Sa igawese . . . Pärast sisfeminemist lauldakse päewa profimen: Jssand on kuningaks saanud; Tema on kõrgusega ennast ehitanud. Salm: Jssand on tugewust kui wöö enese ümber pannud. Salm: Sinu koojas on pühastus, oh Jssand, pittaks ajaks. Pärast seda seatud ektenia. Jssand, aita meid see õhtu . . . Täitkem oma õhtu palwet Jssanda ees . . . j. n. e. Kui litaniat kiriku eeskoojas peetakse, siis laulame Pauluse Amorei stiiraid, ehk neid laulusi, mis koguduse eesfeisja tahab. Pärast seatud palwed läheme kiriku sisse, neid stiiraid lauldes:

Salmidega laulud.

Sinu kannatamise läbi, oh Kristus, oleme meie põrgu piinast lahti saanud, ja Sinu surmusest ülestõusmise läbi hukatusest ärapeasenud; oh Jssand, au olgu Sulle.

Salm: Jssand on kuningaks saanud; Tema on kõrgusega ennast ehitanud.

Diskragu kõik loom, taewad olgu wäga rõõmsad, lastutage käsi rahwas rõõmu pärast, sest Kristus, meie Annastaja on, kui inimese armastaja, meie patud risti külge naelanud, ja, surma ärasurmates, meile elu annud, ja langenud Adamat, seda kõikide isa, ülesäratanud.

Salm: Ka peab maailm saama kinnitust, et ta ei kõigu.

Sina, see äramõistmata taewa ja maa kuningas, oled armastuse pärast inimeste vastu ennast lastnud hea meelega risti lüüa. Börguhaud oli all liikumas So pärast, kui Sa tema sisse tulid, aga nende õigete hinged said üpris wäga rõõmsaks, kui nad Sind wastuwõttsid, ja Adam ärkas üles, kui ta Sind, Doojat, nägi maa-aluses paikas olewad. Oh seda imet! kuidas on surma maitsnud See, kes on kõikide elu? Eks mitte seepärast, et Ta tahtis maailma wal-gustada, kes Tema poole hüiab ja ütleb: Oh Issand, kes Sa surmusest oled ülestõusnud, au olgu Sulle!

Salm: Sinu kofas on pühastus, oh Issand, pittäks ajaks.

Need salwitoojad naesed tulid salwiga ruttu ja nuttes Sinu hana juure, aga kui nad Sinu kõige-puhtamat ihu ei leidnud ja ingli käest ühte uut ja aulist ime asja kuulda said, ütlesid naad apostlitele: Issand, kes maailmale suurt armu annab, on surmusest ülestõusnud.

Au olgu Issale . . . Minea raamatust, kui temas on, aga kui ei ole, siis: Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Laul Jumala sünnitajale.

Waata, Jesaja ettekuulutamine on tõeks saanud, sest Sina sünnitasid, neitsi olles, ja jäid pärast sünnitamist ikka neitsiks, nõnda kui sa ennegi sünnitamist olid; sest see, kes Sinust sündis, oli Jumal; Tema lõi siis ka looduse seadust uueste ümber. Aga Sina, Jumala Oma, kes Sa seda Heldesüdameliselt oma käte peal kandsid, ära põlga oma sulaste palwed ära, mis Sulle ses templis tehakse, waid halasta meie peale, ja palu, et meie hinged lunastud saaksid.

Pärast seda: **Isand, nüüd lased Sina**
Püha Jumal, püha Wägew Pärast: „**Meie**
Isa“ palwet see

Pühapäewa tropar.

Et kül Judid hana kiwi pitseriga kinni panid,
ja sõamehed So kõigepnhtamat ihu hoidsid, süiski
tõusid Sa, oh Lunastaja, kolmandamal päewal furnust
üles ja andsid maailmale elu; seepärast hüidid taewa
wäed So poole, oh Gluandja: Au olgu Sinu furnust
ülestõusmisele, au olgu Sinu riigile, au olgu Sinu
lunastuse teule, oh Kristus, Sa ainus inimese-
armastaja.

Laul Jumala sünnitajale.

Kui Raabriel Sulle kuulutas: Ole rõõmus, neitsi!
siis hakkas tema sõna ajal see kõikide Walitseja liha
sisse saama Sinu sees, kui ühes pühas laetas, kuidas
see õiglane Dawet Sind nimetab; Sind nähti laiem
olewat, kui taewas, kui Sa oma Doojat kandsid. Au
olgu Sellele, kes ennast Sinu sisse asutas; au olgu
Sellele, kes Sinust sündis; au olgu Sellele, kes
Sinust sündides meid ärapeastis.

Seesama tropar lauldaske ka pärast: See on Jumal
Isand

Pühapäewal.

Somiku-Jumalateenistusel.

Pärast Daweti kuue-laulu lugemist lauldaske: See on Ju-
mal Isand ja pühapäewa tropar 2 korda ja laul Ju-
malasünnitajale 1 kord; need mõlemad on suure õhtu-Jumalateenis-
tuses ülespandub; pärast seda katesmi lugemine. Pärast esimest katesmi
lugemist need:

Pühapäewa katesmi laulud.

Need sõamehed, kes Sinu hauda hoidsid, oh
Dnnistegija, said otsegu surmuks selle ingli hüilga-
misest, kes ilmus ja naestele Sinu ülestõusmisest
kuulutas. Meie austame Sind. jeda hukatuse põlwe
ärähäwitajat ja langeme So ette maha, Sa meie
ainus Jumal, kes ja hauast oled ülestõusnud.

Salm: Tõuse üles, Issand mo Jumal, tõsta
oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wiletsaid ära.

Kui Sa hea meelega ennast lastsid risti külge
liia, oh Helde, ja olid hauda pantud kui surnud,
oh Gluandja, siis kautasid Sa, oh kõigewägewam oma
surmaga surma wõimust ära. Sinu ees wärisesid põrgu
wärawa hoidjad ja Sina, oh ainus inimesearmastaja,
äratasid ühes enesega ka kõik algmisest surnud üles.

Mu olgu Isale nüüd ja ikka

Laul Jumalafünnitajale.

Armastusega tõttame meie Sinu helduse juure
ja austame Sind kui Jumala Gma, kes Sa ka
pärast sünnitamist tõest neitsiks jäid. Sina oled
meie patuste eestpaluja ja Sina üksi, oh kõigepuhtam,
oled meie awitaja hädade sees.

Katesmi laulud pärast teist katesmi lugemist.

Naesed tulid wara homiku hana juure, ja inglit
nähes, kookusid naad ära: hauast paistis elu wälja,
ja see ime ehmatas neid; seepärast tulid nad jüngrite
juure tagasi ja kuulutasid neile ülestõusmisest: Kristus
on põrgu riiki ärawõitnud, kui see ainus Wägew;
Ta on oma ristiga hukkamõistmise kartust äratau-
tanud ja ühes Enesega kõik surnud üles äratanud.

Salm: Ma tahan Sind, Issand, kiita kõigest omast südamest, ma tahan kõiki So imeasju jutustada.

Sina, oh kõikide Glu, lastsid ennast risti külge lüüa, ja said, oh suremata Issand, surnute hulka arvatud; aga kolmandamal päeval tõusid Sa, oh Lunastaja, üles, ja äratasid ka Adama hukatusest üles, seepärast hüüdsid taewa wäed So poole, oh Gluandja Kristus: Au olgu Sinu surnuist ülestõusmisele, au olgu Sinu alandusele, oh ainus inimese-armastaja.

Au olgu Issale nüüd ja ikka

Laul Jumalafünnitajale.

Maria, Sa kallis Issanda eluase, ärata meid üles, kes meie hirmsa meeleäraheitmise, pattude ja ahastuste sügawuse sisse oleme langenud; sest Sina oled pattustele üks ärapeastja ja abisaatja ja wägew eestpaluja, ning peastad oma sulasid.

Siis 118. (119.) Daweti laul: Ünsad on Pärast jeda need troparid: Inglite wäe hulgad ehmatasiwad Siis weike ektenia ja

I p a k o i.

Rööwsi meeleparandamine saatis teda paradisi, ja jalwitoojate nut kuulutas röömu, sest Kristus Jumal, kes maailmale suurt armu annab, on ülestõusnud.

Trepi laulud.

G s i m e n e A n t i w o n.

Iga salm 2 korda.

Kui mul kitsas käe on, siis kuule mo õhkamist, Issand; Sinu poole hüüan ma.

Kes kõrbedes elavad ja maailma tühjusest on ärapõgenenud, need mõtlewad ikka Jumaliku asjade peale.

Au olgu Ihsale
Püha Waimule peab nii kui Ihsale ja Bojalegi au ja kiitust andma; laulgem siis kolmainu Jumalale, kel ühesugune vägi ja meelewald on.

Nüüd ja ikka seefama.

Teine Antiwon.

Sa wiisid mind üles oma käskude mägede peale, oh Jumal, walgusta mind ka heategude läbi, et ma Sulle võiksin kiitust laulda.

Oh Sõna, wõta, hoia ja kaitse mind oma parema käega, et patu tuli mind ei põletaks.

Au olgu

Püha Waimu läbi saab iga loom uendud ja jälle oma endise seisuse sisse saadetud; sest Tema on niisama wägew ku Ihsa ja Boeg.

Nüüd ja ikka seefama.

Kolmas Antiwon.

Mo waim röömustab, mo süda oli väga röömus nende pärast, kes mulle ütlesid: läki Ihsanda õuede sisse.

Taweti majas on suur hirm, sest seal saawad seatud kohtujärjed ja saab kohut mõistetud kõige maailma rahwa suguarude ja paganate peale.

Au olgu

Püha Waimule peab au, kummardamist, kiitust ja wõimust andma, nõndasamuti kui Ihsale ja Bojale; sest need kolm on üks oma loomu, aga mitte palede poolest.

Nüüd ja ikka seefama.

Profimen: Nüüd tahan ma ülestõusta, ütleb
Jssand, ja ennast Lunastajaks seada ja ei kahetse
seda mitte.

Salm: Jssanda sõnad on õiged sõnad.

Jgaüks, kel õht on . . . homitu Ewangeliumi lugemine.

Kristuse surmüst ülestõusmist nähes, kummardagem seda püha Jssandat Jesust, kes üksi ilma patuta on. Meie kummardame So risti ette, oh Kristus, ja laulame ning kiidame So püha surmüst ülestõusmist; sest Sina oled meie Jumal, peale Sind ei tunne meie kedagi muud, Sinu nime hüiame meie appi. Tulge kõik uskjad, kummardagem püha Kristuse ülestõusmist; sest waata, risti läbi tuli rõõm kõige maailmale; Jssandat ikka kiites, laulgem Tema ülestõusmisest; sest tema on ristivalu kannatanud, ja surma läbi surma ärarahkanud.

50 (51) Daweti laul: Jumal, ole mulle armuline. . .

Au olgu . . . Apostlite palwete pärast, oh armuline, tee meid puhtaks meie hulga pattudest . . . Nüüd ja ikka . . . Jumalajünnitaja palwete pärast, oh armuline, tee meid puhtaks meie hulga pattudest. Siis 6-mal

laulu-wiisil: Jumal, ole mulle armuline oma suure helduse pärast, ja kustuta mo üleastmised oma rohke halastuse pärast. Siis stihwa: Jesus on hauast ülestõusnud, nõnda kui Ta seda oli etteütelnud, ja on meile igawest elu ja suurt armu annud.

Jssand, lunasta oma rahwast . . . Sinu ainu-
sündinud Poja armu ja helduse ja halastuse pärast . . .

Kanonid: Ülestõusmise kanon 4 tropariga, risti ja ülestõusmise kanon 4 tropariga, kanon Jumalajünnitajale 3 tropariga ja kanon Minea raamatust 4 tropariga. Aga kui ühe kuulsa püha inimese auts mälestust tehakse, siis Minea kanon 6 tropariga, risti ja ülestõusmise kanon 2 tropariga ja kanon Jumalajünnitajale 2 tropariga.

Ülestõusmise kanon.

Gümene laul.

Irmos: Sinu ärawõitja parem käsi, oh Jgawene, on tugewaste oma jumaliku au ülesnäitnud, sest Tema, kui see kõigewägewam, tegi mere põhja mööda Jsraeli rahwale olemata tee, aga nende waenlased hukkas Tema ära.

Gesjaln: Mu olgu Sinu püha ülestõusmisele, oh Jsrand!

Tropar: Sina, kes Sa mind algmisest oma kõigepuhtama kättega põrmust, kui Jumal, oled loonud, sirutajid omad käed risti peal wälja ja äratajid jälle mullast mo hukkaläinud ihu üles, mis Sa Neitsist enesele oled wõtnud.

See, kes oma Jumaliku õhuga mo sisse ühe elawa hinge puhus, mind neist igawestest ahelatest lahtipeastis ja, ühes enesega ülesäratades, hukkaminemata põlwe au sisse wiis, lastis minu pärast ennast ära surmada ja andis oma hinge ära surmale.

Jumalajünnitajale.

Ole rõõmus, Sa armu hallikas; ole rõõmus, Sa redel ja taewa uks; ole rõõmus, Sa küünlajalg ja kuld kruus ning raiumata kalju, kes Sa kõige maailmale seda eluandjat Kristust jünnitajid.

Kanon risti ja ülestõusmisele.

Gümene laul.

Irmos: Kristus jünnib, kiitke

Kristus teeb mind jumalikuks, oma liha sisse jaamise läbi, Kristus ülendab mind oma alau-

damise läbi, Kristus, see Gluandja, peastab mind kannatamisest, liha poolest kannatades; seepärast laulan ma Tema tänu laulu; Tema on väga aujaks saanud.

Kristus ülendab mind oma risti läbi, Kristus äratab mind ühes enesega üles oma surma läbi, Kristus annab mulle elu; seepärast rõõmuga käsi lafsutages, laulan ma Onnistegijale võidu laulu: Tema on väga aujaks saanud.

Jumalasuunitajale.

Oh kõigepuhtam Neitsi, Sa said Jumala oma ihusse ja töid neitsi põlves Kristuse ilmale, kes Sinust liha enesele võttis, kes on see ainus — ainusuundinud Poeg, keda kahes olemises tunnistakse: Tema on väga aujaks saanud.

Kanon Jumalasuunitajale.

Esimene laul.

Ermos: Sinu ärawõitja parem käsi . . .

Teist kõlbliku laulu ei wõi meie nõdrad Sulle tuua, kui seda teretamist, mis Raabriel meid jalal wiisil õpetas: Ole rõõmus, oh Jumalasuunitaja Neitsi, Sa abielutundmata Oma!

Hüidkem, uskjad, waimulikult puhtast südamest jelle ikka-neitsile ja taewa wägede Kuningaemale: Ole rõõmus, oh Jumalasuunitaja Neitsi, Sa abielutundmata Oma!

Oh kõigepuhtam, Sinu äramõistmata sünnitamise sügawus on äraarwamata; seepärast hüiame meie kindla usuga puhtast südamest So poole: Ole

rõõmus, oh Jumalajünnitaja Neitsi, Sa abielu-
tundmata Oma!

Siis kanon Minea raamatust.

Katawasfia: Ma teen oma juu lahti

Kolmas laul.

Armos: Kes Sa üksi inimese loomuse nõdrust
tead ja armulikult seda enese peale wõtsid, kiinita
miud kõrgelt wäega, et ma wõiksin hüida: Sina
inimesearmastaja, oled oma ärarääkimata au püha
elaw tempel.

Mo Jumal olles, oh Helde, halastasid Sa minu
langenud inimese peale, ja wõtsid mo juure maha
tulla, ning ülendasid mind oma ristisurma läbi, et
ma So poole wõiksin hüida: Sina, oh inimese-
armastaja, oled oma ärarääkimata au püha elaw
tempel.

Sina, oh tõsine elu — Kristus, wõtsid, kui
helde Jumal, minu ihu enesele, ja läksid alla surma
põrmu sisse, oh Issand, ning kautasid surma wõi-
must ära, tõusid kolmandamal päewal surmusest üles
ja saatsid mind, hukkalaanud, hukkaminemata põlwe
sisse.

Jumalajünnitajale.

Sina, oh Neitsi, said Jumalat pühast Waimust
oma ihusse ja ei põlenud mitte ära, nõnda kuidas
kibuwitsja põesjas käsuandja Mosesele selgest seda ette-
tähdendas, et Sa saad põlema ja mitte ära ei põle,
kui Sa seda langet tuld — Jumalat — enese sisse
wastuwõtad.

Teine kanon.

Ermos: Hüidkem, selle enne kõiki aegu Jssast
Laulgem Kristusele Jumalale, kes oma õlade peale seda ära kadunud lammas wöttis, ja ristipuu läbi tema pattu ära kautas: Sina oled püha, oh Jssand, kes Sa meie au oled ülendanud.

Oh uskjad! Kummardagem Jumaliku Waimu, kes põrgu hauast on wäljatoonud seda suurt karjast — Kristust, ja Tema preestri ametiga apostlite läbi pagana rahwast, kui karjane, tões targaste on hoidnud.

Laulgem Bojale — see kõikide Jumalale, kes hea meelega mehetundmata neitsist enesele liha wöttis, ja oma süunitajat pärast sünnitamist, Jumaliku wäega, puhtaks neitsiks hoidis: Sina oled püha, oh Jssand!

Kolmas kanon.

Ermos: Kes Sa üksi inimese loomuse
Brohweti kõnede järele nimetame meie Sind diete, oh Neitsi, üheks kergeteks pilweteks, kelle peal Jssand tuli Egiptuse walejumalaid ära kautama ja nende teenijaid walgustama.

Brohwetid on Sind tõeste üheks kinnipitseritund hallitaks ja luffupandud usjeks nimetanud; need samad kuulutawad meile tähendustes Sinu neitsipõlwe ette, mis Sa, oh kõigist lauldud, ka pärast sünnitamist oled hoidnud.

Kaabriel, kes kõlblitaks sai, nii palju kui see wõimalik oli, seda äramõistmata tarkust näha, tõi Sulle, oh ilmalaitmata Neitsi, suure rõõmu sõnume, mis selgest see Sõna ihu jisse tulemist ettetähendas ja Tema ärarääkimata sündimist ettekuulatas.

Neljas laul.

Ermos: Kui Habakuf oma waimu silmaga Sind nägi, oh Meitsi, otsegu ühte mäge, Jumala armuga warjatud olewat, siis ütles ta ette, et Sinust sünnib see Israeli Püha meie lunastamiseks ja uuendamiseks.

Kes on see ärapeastja, kes tuleb Edomist ja kes oma pea peal kannab kibuwitsa krooni. kelle riided werega on kastetud, kes puu külge on naelatud? See on see Israeli Püha, kes tuleb meid äralunastama ja uuendama.

Waatke, teie kangekaelne rahwas, ja häbenege: sest see, kelle pärast teie omas jõleduses Pilatust palusite, et ta pidi Teda risti lööma, kui kurjategijat, on surma wõimust ärakautanud ja Jumaliku auga hauast ülestõusnud.

Jumalajünnitajale.

Meie tunnistame Sind elu puuks, oh Meitsi: sest Sinust kaswas inimestele ei mitte üks surma tooja wili, waid igawese elu rõõm õnnistuseks meile, kes Sulle kiitust laulame.

Teine kanon.

Ermos: Oh Kristus, Sa wõisid Issai juurest . . .

Kes õn see ilus, kes tuleb Edomist, kelle riided on punased, kui selle riided, kes Potsra surutõrdes wiina tallas? Tema on ilus kui Jumal, aga kui inimene kannab Ta liha riidet, mis werega on kastetud; Temale laulame meie, uskjad: Au olgu Sinu wäele, oh Issand!

Kristus ilmus kui tulewate hea asjade ülem-preester, ja kautas meie patu ära; Ta näitas oma

were läbi ühte uut teed, ja läks kui meie eesjooksja, ühe parema ja täiema telgi sisse — kõigepühamaše paika.

Jumalajünnitajale.

Oh kõigist lauldud Neitsi! Sa palusid Ewa wana wõla andeks selle uue, meie ilmunud, Adama käest: sest ilmalaitmata lihase saamises mõistliku ja elawa ihuga ennast ühendades, sündis Sinust Kristus, see ainus Issand, kahe olemisega.

Kolmas kanon.

Armos: Kui Habakuk oma waimu silmaga

Taewas! kuule seda imet, ja maa, pane tähele! see mullase ja langenud Adama tütar on Jumala ja oma Booja sünnitajaks nimetud — meie lunastamiseks ja uuendamiseks.

Meie laulame, oh kõigist lauldud Neitsi, Sinu suurt ja kartuse wäärt salajat asja! sest ka taewa wäed ei mõistnud seda, kuidas see Jkka-oleja Sinu peale mahatuli, kui wihm hädalise rohu peale, meie lunastamiseks ja uuendamiseks.

Oh kõigist lauldud Jumalajünnitaja, Sa kõigepüham pühade seast, iga rahwa lootus ja uskjate ärapeastja, Sinust paistis see Lunastaja, Gluandja ja Issand: palu Teda oma sulaste õnsaks saamise pärast.

Viies laul.

Armos: Oh Kristus, Sa walgustasid oma tulemise walgusega ja rõõmustasid oma ristiga kõik maailma otšad; walgusta Sinu tundmise walgusega ka nende südamed, kes Sinust õigel wiisil laulwad.

Juda rahwas surmasid risti puu peal seda suurt lammaste Karjast ja Issandat ära, aga Tema peastis surma wäest kui lambaid neid surnuid ära, kes põrgu hauas kinni olid.

Mo Lunastaja Kristus! Sa andsid oma risti läbi rahu sõnumid kuulda ja kuulatafid wangidele lahtilaskmist ja saatsid häbisse seda, kes neid wangis kinni pidas, ja näitsid oma ülestõusmise läbi, kui tühine ja waene tema on.

Jumalajünnitajale.

Oh kõigist lauldud, ära põlga mitte ära meie palwid, mis meie usuga Sulle toome, waid wõta neid wastu, oh puhas, ja wii neid oma Poja, see ainu heategija Jumala ette, sest Sina oled meie eestpaluja.

Teine kanon.

Wmos: Sa rahu Jumal

Oh seda Jumala rikkuse ja tarkuse sügawust! Issand on need targad kinnipüüdnud ja meid nende kawalusest ärapeastnud: Tema kannatas oma tahtmist mööda oma liha nõdruse poolest, aga oma wäega tõusis Tema, see eluandja Surnud, üles.

Kristus, see tõsine Jumal, ühendab ennast meie pärast ihuga ja lasseb ennast risti lüüa, ja sureb ära, ja saab mahamaetud, ja tõuseb jälle surmusest üles ning läheb auga üles oma Isa juure oma ihuga, misga Ta jälle tuleb ja neid õnneks teeb, kes wagalt Teda teeniwad.

Jumalajünnitajale.

Oh puhas Neitsi, Sa pühe kõige pühade seas, Sina sünnitafid seda kõigepühamat Kristust Lunas-

tajat, kes kõiki pühitseb; seepärast tunnistame meie Sind, kui kõige loomade Looja Omat, kuninganaks ja kõikide walitsejaks.

Kolmas kanon.

Irmos: Oh Kristus, Sa walgustasid . . .

Need taewa wäed, kes Sind näewad, on wäga rõõmsad, ja ühes nendega rõõmustawad ennast ka inimeste kogudused, — sest nemad said kokku ühendud, oh Jumalajünnitaja Neitsi, Sinu Poja läbi, keda meie kiidame, kui kohus on.

Kiitku kõik sureliku inimeste keeled ja mõtted seda tõsist inimeste ilu: Neitsi ise austab awalikult neid, kes usuga Tema imetegudest laulwad.

Iga kiituse laul, mis tarkadest see püha Neitsi ja Jumala Omale tuakse, — saab üheks ausaks lauluks; sest Tema ise sai Jumala au templiks, seepärast kiidame meie ka Teda, kui kohus on.

Kuues laul.

Irmos: Meie oleme põhjutu sügawuses ja ei ole, kes meid peastaks; meie oleme kui lambaid, mis tapmisele arwatud; lunasta oma rahwast, oh meie Jumal; sest Sina oled nõdrade tugi ja parandaja.

Oh Issand, meie oleme selle efite loodud (Adama) pattulangemise läbi hirmsaste haawatud; aga Sinu haawade läbi, oh Kristus, mis Sina meie pärast oled kannatanud, oleme meie terweks saanud, sest Sina oled nõdrade tugi ja parandaja.

Sina töid meid surma riigist wälja, oh Issand, kui Sa jeda ahnet wallaskala ärasurmasid ja kautasid

oma väega tema väge ära, oh kõigewägewam. Sina oled elu, walgus ja ülestõusmine.

Jumalajünnitajale.

Sinu üle röömustawad ennast meie sugu esiwanemad, oh kõigepuhtam Neitsi, sest nemad on Sinu läbi jälle Edeni rohuaeda saanud, kellest nemad oma üleastmise pärast ilma jäid; Sina olid enne sünnitamist puhas ja jäid ka pärast sünnitamist puhtaks.

Teine kanon.

Imros: See mere elajas (wallaskala) heitis . . .

See ilma hinuta ja ilma ihuta mõistus, Kristus Jumal, ühendab ennast inimeste mõistusega, mis üheks waheks on saanud Jumala olemise ja maise ihu wahel, ja on ennast seda wiisi minuga ilmamuudmata terwelt ühendanud, et Tema oma risti surma läbi wõiks mind, langenud, täieste ärälunastada.

See äraeksitud Adam, kes wanast selle lootusega sai pettetud, et ta Jumalaks pidi saama, langeb ja saab hukka, aga nüüd, Jumala sarnatseks tehtud see läbi, et ta ennast selle Sõnaga on ühendanud, tõuseb ta jälle üles ja peaseb kannatamisest kannatamise läbi ning auustakse kui Poeg (teise Adama sees), kes istub aujärje peal ühes Isa ja püha Waimuga.

Jumalajünnitajale.

Jumal, see õiguse Kuningas, asutab ennast puhta neitsi sülesse, ja ei jäta mitte oma algamata Isa sület maha, ja Tema, kes ou sündinud enne

ilma emata, jaab inimeseks ilma isata. Tema algmata olemine on kartuse wäät ja äramõistmata.

Kolmas kanon.

Irmos: Meie oleme põhjatu sügawuses . . .

Taewa wäed seiswad, kui sulased, Sinu Poja ees ja imestelewad kõlblikult Sinu ilma mehetundmata sünnitamise üle, oh Jkka-neitsi, sest Sina olid enne sünnitamist puhas neitsi ja jäid ka puhtaks pärast sünnitamist.

Sinu läbi, oh kõigepuhtam, jai ihuks see Sõna, kes enne ilma ihuta on olnud, kes kõik oma tahtmist mööda teeb, kes nende waimuliku wäehulkadele olemist on annud, kui see Kõigewägewam.

Waenlane on ära surmatud Sinu eluandja Poja läbi, oh Jumalast õnnistud, ja surma riik on awalikult ärahäwitud ja tema wangid lahti peastetud; seepärast hüüan ma: kauta üra mo südame himud.

K o u d a k.

Sa tõusid üles hauast kui Jumal au sees ja äratasid enesega maailma üles. Inimese sügu laulab Sinust, kui Jumalast; surm on ära kadunud, Adam õiskab ka, oh Jssand, ja Ewa, nüüd ahelatest lahti peastetud, röömustab ja hüiab: Oh Kristus, Sina oled See, kes kõigile surmusest ülestõusmist annab.

J k o s.

Laulgem, kui wägewast Jumalast, Sellest, kes kolmandamal päewal surmusest ülestõusis, põrgu wärawad katki murdis, hauast kõiki ülesäratas, kes algmisest

surnud olid, ja salwitooja naestele ennast wöttis näidata. Neile ütles Ta esimestele: Olge rõõmsad! ja kuulutas apostlitele rõõmu, kui see ainus eluandja. Seepärast kuulutawad naesed usuga jüingritele wõidust surma üle, põrguhaud ägab, surm nutab, aga maailm on rõõmus ning kõik õiskawad; sest Sina, oh Kristus, oled see, kes kõigile surmusest ülestõusmusest andis.

Seitsmes laul.

Frmo: Oh Jumalajünnitaja, Sind arwame meie usklikud ühelt waimulikult ahjuks, sest otsekui see kõigekõrgem kolm noort meest tulises ahjus peastis, nõnda uuendas Tema, see wanematest kiidetud ja austud Jumal, täielt mind inimest Sinu ihus.

Maa kartis, päike läks warjule, päewa walgus läks pimedaks, templi Jumalik ettepoodud tek kärises katti, ja kaljud lõhkesid; sest ristil peal ripub see Dige, wanematest kiidetud ja austud Jumal.

Sina, oh wanematest kiidetud ja austud Jumal, olid otsego ilma auita ja kannatasid meie pärast hea meelega surma haawad ja peastid kõiki lahti ning äratasid neid ühes enesega üles oma wägewa käega.

Jumalajünnitajale.

Ole rõõmus, Sa igawese elu mee hallikas; ple rõõmus, Sa Edeni rohuaed; ole rõõmus, Sa uskjate müür; ole rõõmus, Sa abielutundmata Neitji; ole rõõmus, Sa kõige maailm rõõm, kelle läbi meile on paistnud see wanematest kiidetud ja austud Jumal.

Teine kanon.

Ermos: Need Jumala kartuses ühes üles-
kaswatud

Ennemuiste oli see maa äraneetud, mis wenna-
tapja käe läbi Abeli werega oli kastetud, aga nüüd
on ta õnnistud, seepärast, et ta Sinu Jumaliku
werega on joodetud, ja hüiab rõõmnga: Kiidetud
olgu Sina, oh wanemate Jumal.

Nutku see Jumala wastane Judarahwas oma
liig julguse üle, misga nad Kristust äratapsid;
aga pagana rahwas olgu rõõmsad ja laulutagu käsi
ning hüidku: Kiidetud olgu Sina, oh wanemate
Jumal.

Üks hiilgaw ingel hüidis salwitooja naestele:
Tulge, waatke Kristuse ülestõusmise tähta — furnu
linu ja hauda, ja hüidke: Kiidetud olgu Sina, oh
wanemate Jumal.

Kolmas kanon.

Ermos: Oh Jumalajünnitaja, Sind arwame
meie

Jakob mõistis prohveti wiisil ära, et Sina,
oh Jumalajünnitaja, oled see taewa redel, sest
Sinu läbi ilmus maa peale ja wõttis oma tahtmist
mööda elada inimeste seas see wanematest kiidetud
ja austud Jumal,

Ole rõõmus, oh puhjas, sest Sinust tuli see
karjane, kes ennast ehitas Adama ihuga — kõige
minu ihu ja hingega, oma ärarääkimata helduse
pärast. Tema on see wanematest kiidetud ja
austud Jumal.

See igawene Jumal sai tõest Sinu puhtast werest uueks Adamiks. Palu Teda nüüd, et Ta mind wanaks läinud inimest uuendaks, kes ma hüian: Oh wanematest kiidetud ja austud Jumal!

Rahelias laul.

Ermos: Israeli noored mehed paistfid ahjus, kui äsi suus, Jumalakartuse iluga selgemine kui kuld, ja hüidsid nõnda: Kiitke Issandat kõik Issanda teud, laulge ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Oh Jumala Sõna, kes Sa oma tahtmist mööda kõik asjad lood ja ehitad, ja kes Sa oma kannatamise läbi surma warju igaweseks eluks ümbermnudsid, Sind kiidame meie lõpmata kõik, kui Issanda teud, ja laulame ning tõstame Sind kõrgeks igaweste.

Oh Kristus! kui Sa kolmandamal päewal hauast ülestõusid, siis hukkasid Sa ära kõik langemist ja wiletsust põrgu warawate ja tema müüride wahel, seepärast lauload Sind lõpmata kõik teud kui Issandat ja tõstwad Sind kõrgeks igaweste.

Jumalajünnitajale.

Sind, kes Sa ilma mehetundmata ja äramõistmata wiisil Jumaliku walgustamise läbi jeda kallist perlit, Kristust, ilmale töid, laulame meie kiites, ja hüiame: Kiitke Issandat kõik Issanda teud, laulge, ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Teine kanon.

Ermos: See kaste sadaja ahi
Lulge, rahwas, kummardagem selle koha peal, kus Kristuse kõigepuhtamad jalad seisid ja kus Tema

jumalikud ja eluandjad käed olid puu peal väljasirutud kõige inimeste lunastamiseks, ja laulgem Tema eluandja haua juures: Kiitku Issandat kõik loomad ja tõstku Teda kõrgeks igaweste.

Kristuse meie Jumala tapja Juudarahwa wale on awalikuks saanud: See, keda nad petjaks nimetasid, tõusis üles, kui wägew, ja ei pannud miski neid pitsarid, kellega need jõledad haua kivi kinni panid. Seepärast laulgem röömuga: Kiitku Issandat kõik loomad ja tõstku Teda kõrgeks igaweste.

Kolmainusele.

Kolmford „Püha“ laulwad Serawid jelle ainu Walitsuse auks ja kiitwad hirmuga kui sulased Kolmainu Jumaliku olemist: laulgem ka meie jumalakarlikult ühtlase nendega: Kiitku Issandat kõik loomad ja tõstku Teda kõrgeks igaweste.

Kolmas kanon.

Ermos: Issraeli noored mehed

Kiitkem kõik seda elijat koda, kust seest Kristus, see kõikide Issand, kui peigmees on väljatulnud, ja hüidkem: Kiitke Issandat kõik Issanda teud ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Ole röömus, Sa aus Jumala aujärg; ole röömus, Sa uskjate müür, kellest Kristus, see walgus, paistis neile, kes pimeduses on ja kes Sind õnsaks kiitwad ja hüidwad: Kiitke Issandat kõik Issanda teud, ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Oh kõigist lauldud Reitsi, kes Sa meie õnnistuse andja Issanda ilmale tõid, palu kõikide eest, hoolega hüidwad: Kiitke Issandat kõik Issanda teud, laulge ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Siis laulame Jumalajünnitaja laulu: **Mo hing austab wäga Issasdat . . . jelle lisalauluga: Kes ja ülem oled, kui Kerubid . . .**

ühhes las laul.

Armos: See kibuwitsja põesjas, mis põles ja mitte ära ei põlenud, oli Sinu puhta jünnitamise ette-tähendusjeks. Meie palume nüid Sind: kustuta ära meie hirmsja kiusatuste ahju, et meie Sind, oh Jumalajünnitaja, lõpmata kiidaksime.

Oh kuidas on neeg ülekohtused ja uskmata iui-mesjed kurja nõuu pidanud ja jeda kurjategijat ja õelat õigeks mõistnud, aga jeda õiget, au Issandad, puu peale hukka mõistnud, jeda meie kiidame, kui kohus on.

Oh Lunastaja, Sa ilmalaitmata Tall, kes Sa maailma patud äratandsid! Sind, kes Sa kolmandamal päewal jurnuust ülestõnsnud oled, kiidame meie ühtlasi Issa ja So Jumaliku Waimuga, ja, au Issandaks Sind tunnistades, ülendame Sind kiites.

Jumalajünnitajale.

Lunasta, oh Issand, oma rahwast, jeda Sa oma kalli werega oled enesele saatnud, ja anna, oh Inimesearmastaja, meie Keisrile wõimust tema waenlaste üle ja oma kogudustele rahu, Jumalajünnitaja palweti pärast.

Teine kanon.

Armos: Ma näen ühte uut ja imelikku . . .

Sinu rist, oh Issand, sai kuulsaks Sinu ära-rääkimata käre läbi; Sinu nõdrus näitas ennast kõigile palju wägewam olewat, kui kõik wägi on;

sest tema läbi on wägewad mahatõukatud ja alandlikult saawad üleswiidud taewasse.

Meie hirmus surm on ärasurmatud surnuist ülestõusmise läbi; sest Sina ilmusid põrguwangidele ja andsid neile elu, seepärast kiidame meie Sind lauldes, kui seda elu ja ülestõusmist ja tõsist walgust.

Kolmainusele.

See algmata ja otsatu Jumalik olemine näitke kolmes pales: Ihas, Hojas ja pühas Waimus on üks Jumal, kelle peale lootes, saab Jumalakartlik kuningas lunastud.

Kolmas kanon.

Imos: See kibuwitsja põesas . . .

Sina, oh Neitsi, kaswasid üles sest prohwti ja Ihsanda essiwanema Daaweti juurest, aga Sa ausfasid ka tõeste Daawetit, sest Sina sünnitasid Seda, kellest tema ettekuulutas, seda au Ihsandat, keda meie kiidame, kui kohus on.

Sinu au suurus, oh Kõigepuhtam, on palju ülem kui kõik meie kiituse sõnad: aga wõta, oh Walitseja ja Jumala Oma, need kiituse laulud wastu, mis meie, Sinu kõlwatumad sulased, Sulle toome südameliku armastuse ja hoolega.

Sinu imetend on äramõistmata, sest Sina, oh ainus kõigepuhtam Neitsi, andsid kõigile näha palju selgemine, kui päikese walguses, ühte uut imet, seda Sinu äramõistmata sünnitamist, seepärast laulame meie kõik Sulle kiitust.

Pärast katawasjat weike ektenia, siis: Ihsand meie Jumal on püha 3 korda, homitu eksiapostilari.

Pühapäeva kiituse salmidega laulud.

Salm: Et nemad neile teewad seda kohut mööda, mis kirjutud on, Jeesama austus on kõigile, kes Tema meelest armsjad on.

Meie laulame Sinu lunastawast kannatamisest, oh Kristus, ja kiidame Sinu ülestõusmist.

Salm: Kiitke Jumalat Tema pühas paikas, kiitke Teda tema aulises lautuses.

Jssand, kes Sa ristivalu kannatasid ja surma ärakautasid ja surrust ülestõusid, anna rahu meie elule, sest Sina oled ainus kõigewägewam.

Salm: Kiitke Teda Ta wägewate tegude pärast; kiitke Teda Tema wäga suurt suurust mööda.

Oh Kristus, kes Sa oma ülestõusmise läbi põrguhaua wangi wõtsid ja inimest ülesäratasid, tee meid kõlblikuks puhtast südamest Sind kiitaw laulda ja austada.

Salm: Kiitke Teda pasuna puhumisega; kiitke Teda naaalimängi ja kanneldega.

Meie laulame Sinust, oh Kristust, ja kiidame Sinu Jumaliku alandamist; Sa sündisid neitsist ja ei lahkunud omast Jssast; Sa kannatasid, kui inimene, oma tahtmist mööda ristivalu; Sa tõusid üles hauast ja tulid wälja temast kui kuninga majast, et maailma lunastada; oh Jssand, au olgu Sulle.

Teised stihrad Anatoliusest kirjutud.

Salm: Kiitke Teda trummidega ja ridastikku; kiitke Teda keeltega mängiga ja pilliga.

Kui Sind risti puu külge naelati, siis kadus ära waenlase walitsus, kõik loom wärišes, Sind kartes, ja põrguhaud sai wangi wõetud. So wäe läbi, surnud

tõusid haudade seest üles ja röömlile tegid Sa paradisi lahti; oh Kristus, meie Jumal, au olgu Sulle.

Salm: Kiitke Teda heleda Siltseli mängidega, kiitke Teda Siltseli mängidega, mis kauniste hüidwad. Igauks, kel õht on, see kiitku Issandat.

Need aujad naesed tulid nuttes rutuga So hana juure, aga kui nad hana lahti leidsid olewat ja inglit üht uut imeasja teada said, siis kuulutasid nemad apostlitele, et furnust on ülestõusnud Issand, kes maailmale juurt armu annab.

Salm: Tõuse üles, Issand, mo Jumal, tõsta oma käsi üles, ja ära unusta mitte oma wiletsaid ära.

Meie austame kummardades So kannatamise Jumaliku haawu, oh Kristus Jumal, ja seda Walitseja püha tööu, mis aastade lõppetusel Jumala ilmumise läbi Siionis sai korda saadetud; sest see õiguse päike walgustas pimeduses magajaid ja juhataas neid loosaminemata walguse poole. Issand, au olgu Sulle.

Salm: Ma tahan Issandat kiita kõigest omast südamest, ma tahan kõiki Ta imeasju jutustada.

Oh mäsšaja Hebrearahwa sugu! ütke: kus on need, kes Pilatusse juure tulid? et ütelgu need sõamehed, kes hauda hoidsid: kus on nende hana pitserid? Kuhu on see mahamaetud wiidud? Kuhu on see müümata äramüüdud? Kuida wiisi on see warandus ärawarastud? Mis tahate teie, ülekohtused Juudarahas, oma wale jutu läbi ristilöödud Issanda ülestõusmist ärasalgada? sest see, kes waba on furnute seas, on ülestõusnud ja annab maailmale juurt armu.

Au olgu Hamitune ewangeliumi stihira.
 Müüd ja ikka

Laul Jumalajunnitajale.

Kõige enam õnnistud oled Sina, oh Jumalajunnitaja Meitsi, sest Selle läbi, kes Sinust libasjese tuli, sai põrguhuud wangi wõetud, Adam ülesäratud, needmine ära kautud, Ewa lahti peastetud, surm ära surmatud ja meie uue elule kutsutud. Seepärast hüüame meie lauldes: Kiidetud olgu Kristus, meie Jumal, kes seda nii heaks arwas. Au olgu Sulle.

Pärast seda suur austamise laul.

Pühapäewa tropar:

Täna ilmus lunastus maailmale; laulgem oma elu Ülemale, kes hauast on ülestõusnud; sest Tema on oma surma läbi surma üle wõinust saanud ja meile wõitu ja suurt armu annud.

Siis äralaskmise sõnad.

Ewangeliumi õntfufe salmid Liturgia ajal.

Isfand, mõtle meie peale, kui Sa oma kuningriiki tuled.

Õnsad on need, kes wainus waesjed; sest nende päralt on taewariik.

Õnsad on need, kes kurwad on, sest nemad peawad rõõmustad saama.

Õnsad on saksafjed, kes nemad peawad maad oärima.

Õnsad on need, kell nälg ja jänu on õigufe järele, sest nemad peawad täis saama.

Õnsad on armulised, sest nemad peawad armu saama.

Wilja söömise läbi wiis waenlane Adami paradisist välja, aga risti läbi wiis Kristus rööwli jenna tagasi, kes hüidis: Issand, mõtle minu peale, kui Sa oma kuningriiki tuled.

Õnjad on need, kes puhtad südames, sest nemad peawad Jumalat nägema.

Ma austan kummardades So kannatamist ja kiidan ka So furnust ülestõusmist. Ühes Adami ja rööwliga hüian ma So poole röömu healega: Issand, mõtle minu peale, kui Sa oma kuningriiki tuled.

Õnjad on rahunõudjad, sest neid peab Jumala lapsiks hüitama.

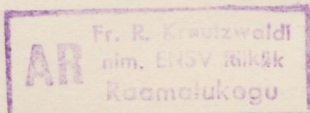
Oh ilmapatuta, Sa lastsid ennast hea meelega risti lüüa ja hauda panna, aga Sa tõusid, kui Jumal, furnust üles ja äratasid üles enesega ühes ka Adami, kes hüidis: Issand, mõtle minu peale, kui Sa oma kuningriiki tuled.

Õnjad on need, keda tagasiujatakse õiguse pärast, sest nende pärast on taewariik.

Kui Sa oma ihu templi kolmandamal päewal ülesäratasid, siis äratasid Sa üles, oh Kristus Jumal, ühes Adamiga neid, kes Adamist sündiwad ja hüidwad: Issand, mõtle meie peale, kui Sa oma kuningriiki tuled.

Õnjad olete teie, kui inimesed teid Minu pärast laimawad ja tagasiujawad ja kõikjugu kurja teie peale räägiwad, kui nemad waletawad.

Need jalwitoojad naesed tulid väga wara homiku nuttes So haua juure, oh Kristus Jumal, ja leidsid seal ühe ingli walges riides istuwad, kes neile ütles: Mis teie otsite? Kristus on ülestõusnud, ärge nutke mitte enam.

Röömustage ja olge väga rõõmsad, sest teie pall on suur taewas.

Kui Sinu apostlid, oh Issand, senna mäe peale tulid, kuhu Sina neid olid käsknud, ja Sind nägid, siis kummardasid nemad Sind. Neid läkitasid Sa paganate juure, neid õpetama ja ristima.

Au olgu Issale

Kolmainusele.

Kummardagem Issa, austagem Poega ja kiitkem kõigepühamat Waimu, hüides ja üteldes: Oh kõigepüham kolmainus Jumal, lunasta meid kõiki.

Nüüd ja ikka

Jumalajünnitajale.

So rahwas, oh Kristus Jumal, hüiab Sinu Oma oma eestpalujaks. Kingi meile, Tema palwete pärast, oh helde, oma armu ja heldust, et meie Sind kiidaksime, kes Sa hauast meile oled ülespaistnud.

Prokimen: Sinu heldus, oh Issand, olgu meie peal, nõnda kui meie So peale loodame.

Salm: Laulge rõõmsaste teie õiged Issanda sees, õiglastele on kiitus üks kaunis asi.

Galleluja: See Jumal, kes mulle annab kättemaksta ja rahwast mo alla jaadab.

Salm: Kes oma kuninga õnnistused suureks teeb ja head teeb oma wõitnud mehele Daawetile ja tema sugule igaweste.

Teine laulu=wiis.

Laupäewal.

Veikesel Öhtu-Zumalateenistusel.

Pärast „Išand, ma hüian“ laulame kolm stihrat ülestõusmise auks Öktoihi raamatust, esimest kaks lorda.

Salm: Išrael ootku Išandat enam, kui wahi-mehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Dulge, kummardagem seda Zumala Sõna, kes enne kõiki aegu on Išast sündinud ja Keitšist Mariaast lihaks saanud; sest Ta on risti surma kannatanud, ennast mahamatta lastnud oma tahtmist mööda ja surnust ülestõusnud ja mind ekšinud inimest äralunastanud.

Kristus, meie Önnistegija, on seda meie wõla-kirja, risti külge naelates, ärakustutanud, ja surma wäge ärahunud. Meie kummardame Tema kolmandamal päewal surnust ülestõusmist.

Laulgem ühes peainglitega Kristuse surnust ülestõusmisest; sest Tema on meie hingede Ara-peastja ja Lunastaja, ja Ta tuleb jälle oma

kartuse väärt au ja juure väega, selle maailma peale kohut mõistma, keda Ta on loonud.

Uuu olgu . . . nüüd ja ikka . . .

Dogmatik Jumalajunnitaja auks.

Oh seda kõige suuremat salajat asja! Imetegusid nähes, kuulutan ma Jumaliku olemist: Emmanuel, kui inimesearmastaja, tegi lahti loomuse uksed, aga, kui Jumal, ei rikkunud Ta mitte neitsiliku põlve ära, Ta ilmus emast ilmale, niisama, kuidas Ta ingli sõna järele temase oli asunud; Ta sai lihaks niisama, kui Ta ema ihus saadud oli; ilma mehetundmata on Ta neitsis saadud ja ärrääkimata wiisil on Ta sündinud, nii kui prohwet ütleb: „Seesinane wäraw peab lukkus olema, ja ükski ei pea mitte sealt sisse minema, kui aga Issand, Israeli Jumal, üksi, kes on rikas heldusest.

Pärast seda: Oh Jesus Kristus, Sa igawese . . .

Printimen: Issand on kuningaks saanud, 3 korda.

Salm: Issand on tugewust kui wöö enese ümber pannud . . . ja pärast: Issand, aita meid see õhtu . . .

preester etteniat ei loe, waid meie laulame:

Salmidega laulud.

Ülestõusmise auks:

Sinu furnust ülestõusmine, oh Unastaja Kristus, walgustas kõik maailma, ja Sa äratasid furnust üles oma looma. Oh kõigewägewam Issand, au olgu Sulle.

Jumalajünnitaja auks:

Salm: Ma tahan So nime meele tuletada iga põlwe rahwa seas.

Oh ilmalaitmata Neitsi ja kõigekõrgema Jumala Oma; Sa oled kõige kurbade rõõm, hädaliste eestseisja, waeste toitja, teekäijate trööstija ja pimedate tugi, haigete eestmuretseja, wäetimate kaitseja ning warjaja ja waeste laste aitaja. Meie palume Sind, tõtta appi oma julastele.

Salm: Kuule tütar, ja waata, ja pööra oma kõrw.

Igasugust ülekohut olen ma hukkalinud ilma kartmata teinud ja kõikjugu patule ilma keelmeta ennast annud, ja olen nõnda koguni hukkamõistmise wäärt. Arata mo sees, oh Neitsi, patukahetsemise meelt, et ma mitte hukkamõistetud seenna ilma ei ilmuks; sest Sind pean ma omaks eestpalujaks, Sind hüian ma appi, kui oma eestkostjat: ära saada mind mitte häbisse, oh Jumala pruut.

Salm: Rikkamad rahwa seast wõtwad Sind alandlikult paluda.

Peale Sind, oh puhas Jumala pruut, ei ole meil ühte teist warjupaika meie Looja ja Isfanda ees; ära jäta meid mitte oma wägewast palwest ilma, ja ära saada mitte häbisse meid, kes hoolega Sinu warju alla tõttame, oh meie Jumala Oma! Kutta ja saada meile oma abi ning peasta meid ära sest wihast.

Au olgu ... nüüd ja ikka ...

Jumalajünnitajale.

Kes võib Sind, oh Neitsi, Jumala pruut, nõnda austada ja õnsaks kiita, kui kohus on, selle

lunastamise eest, mis Sinu läbi maailmale on ilmunud? Seepärast hüüame meie tänuga So poole ja ütleme: Ole rõõmus, kes Sa Adami oled Jumalikuks teinud ja need lahutud loomused ühendanud; ole rõõmus, kes Sa inimese sugu oled walgustanud Sinu Poja ja meie Jumala walguseandja ülestõusmise läbi. Sind kiidame meie, ristirahwa sugu, alati.

Pärast seda: *Issand, nüüd lased Sina*
 Püha Jumal, püha Wägew . . . 3 korda. Pärast: „Meie Issa“ pühapäewa tropar. Weiße eftenia ja äralaskmise sõnad.

Lauapäewal.

Suurel Öhtu-Jumalateenistusel.

Pärast: „Issand, ma hüüan“ wõtame 10 salmi ja laulame nende juure 3 stihirat Oktoihi raamatust ülestõusmise auks, ja 4 Anatoliuse stihirat ja Minei raamatust 3 ehk 4 ehk 6 stihirat. Aga kui ühe kuulsa püha inimese auks mälestust teha, siis: Au olgu Issale . . . Minea raamatust: Nüüd ja ikka . . . laul Jumalajünnitajale Oktoihi raamatust.

Ülestõusmise stihirad.

Salm: Saada mo hinge wangitoruist wälja, et ma wõiksin So nime ülestunnistada.

Tulge, kummardagem seda Jumala Sõna, kes enne kõiki aegu on Issast sündinud ja Neitsist Mariast lihaks saanud; sest Ta on risti surma kannatanud, ennast maha matta lastuud oma tahtmist mööda, ja surmusest ülestõusnud, ja mind efsinud inimest äralunastanud.

Salm: Digid saavad mo ümber koguma, kui
Sina mulle saad head teinud.

Aristus, meie Ünnistegija, on seda meie wõla-
kirja, risti külge naelates, ära kustutanud, ja surma
wäge ära hukanud. Meie kummardame Tema kolman-
damal pöewal surnust ülestõusmist.

Salm: Põhjatuma häda seest hüian ma So poole,
Issand; Issand, kuule mo healt.

Daulgem ühes peainglitega Aristuse surnust
ülestõusmisest; sest Tema on meie hingede Ara-
peastja ja Lunastaja, ja Ta tuleb jälle oma kartuse
wäärt au ja suure wäega, selle maailma peale kohut
mõistma, keda Ta on loonud.

Anatoliuse stihirad.

Salm: Sinu kõrwad pangu tähele mo alandliku
palumiste healt.

Sind ristilöödud ja mahamaetud kuulutas Ingel
Issanda olewat, ja ütles naeste wastu: Tulge,
maatke seda aset, kus Issand on hinganud. Tema
on ülestõusnud oma sõna järele, sest Tema on see
kõigewägewam. Seepärast kummardame meie Sind,
seda ainust, kelle üle surmal wõimust ei ole. Oh
eluantja Kristus, heida armu meie peale!

Salm: Kui Sina, Issand, tahaksid kõik ülekohtud
meeles pidada, kes siis jõuaks, Issand, So ees seista?
Sest Sinu käes on andeksandmine.

Oma ristiga kautasid Sa needmist ära, mis
puu wilja söömisega oli tulnud; oma matmisega
surmasid Sa surma wõimust ära, aga oma surnust
ülestõusmisega walgustasid Sa inimese sugu;

seepärast hüiame meie So poole: Oh heategija, Kristus meie Jumal, au olgu Sulle!

Imros: Sinu nime pärast ootan ma, oh Issand; mo hing ootab, ja ma loodan Sinu sõna peale; mo hing ootab Issandat.

Sinu ees, oh Issand, läksid lahti hirmu pärast surma väravad, ja, Sind nähes, värisesid põrgu väravahoidjad. Sest Sa mürdsid wass ukseid katki, rõhusid raud poomid maha, töid meid wälja pimedusest ja surma warjust, ja kiskusid meie ahelad katki.

Salm: Issrael ootku Issandat enam, kui wahimehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Lunastuse laulu lauldes, hüidkem ühest suust: Tulge Issanda kotta ja kummardagem, üteldes: Oh ristilöödud ja surnuust ülestõusnud Issand, kes Sa Isa fülles oled, puhasta meid pattudest.

Stihirad Jumalasünnitaja auks, mis Paulus Amorei on kirjutanud. Neid laulame siis, kui Minea raamatu stihirasid ei ole, 6-mal laulu-wiisil.

Salm: Sest Issanda juures on heldus, ja Tema juures on kõigerohkem lunastus; seesama lunastab Issraeli kõigest Tema ülekõhtust.

Oh kõigist austud puhas Jumalasünnitaja Maria! Sa nende kindel lootus, kes on ilma lootuseteta, ja nende abi, kes patu sisse langewad; wõta see mo palwe wastu ja palu, oma emaliku palweteaga, kõik mo patud andeks, mis ma oma elu ajal olen teinud, ja peasta mind ära, oh Walitseja oma rohke armu pärast hädadest ja tulewast hukkamõistmisest.

Salm: Kiitke Issandat kõik paganad, austage Teda kõik rahwas.

Pahad on mo elu päewad, pahad on naad ja kõiki sugust kurjust täis, sest kawal saadan segab hirmjaste mo meelt. Sina, oh Jumalajunnitaja, peasta mind ära tema tigidusest; Sina, oh kõigepüham, kisu mind wälja tema wõrkudest; sest Sinu peale üksnes loodan ma: peasta mind oma lõpmata palwetega.

Salm: Sest Tema heldus on meie üle wõimust wõtnud, ja Issanda tõde jääb igaweseks ajaks.

Ole rõõmus, Sa ustaw eestkostja; ole rõõmus, Sa kõigeheldem Jumalajunnitaja; ole rõõmus, maailma puhastaja; ole rõõmus, Sa kurbade rõõm ja hädaliste warjupaik; ole rõõmus, Sa kõige wiletjade abi; hoia ka mind, oh Meitsi, Sa ilmalaitmata Walitseja, kõigest kurbtusest.

Au olgu . . . nüüd ja ikka . . .

Jumalajunnitajale.

Käsu wari läks mööda, kui arm tuli; sest otsekui libuwitsa põesjas põles ja mitte ära ei põlenud, nõnda junnitajid ka Sina, oh Meitsi, ja jäid ikka neiihts; tule samba asemel paistis meile õiguse Päike, Moosese asemel — Kristus, meie hingede Luuastaja.

Pärast jeda sisseminemine suitjutamise riistaga: „Oh Jeesus Kristus, Sa igawese Proximen ja efteniad.

Pühapäewa salmidega laulud.

Sinu furnust ülestõusmine, oh Luuastaja Kristus, walgustas kõik maailma, ja Sa äratajid furnust üles oma looma. Oh kõigewägewam Issand, au olgu Sulle.

Teised stihirad.

Salm: Issand on kuningaks saanud; Tema on kõrgusega ennast ehitanud.

Puu läbi oled Sa, oh Ünnistegija, seda needmist, mis puust tuli, ära kautanud, ja oma mahamatmise läbi surma walitsusele otja teinud, ja oma surnuft ülestõumise läbi meie inimese sugu walgustanud; seepärast hüüame meie So poole: Oh Gluandja Kristus, meie Jumal, au olgu Sulle.

Salm: Ka peab maailm saama kinnitnud, et ta ei kõigu.

Kui Sa risti külge olid naelatud, oh Kristus, siis muudsid Sa loomu ilu ära; sõamehed näitsid oma hirmust kurjust üles ja pistid odaga So külje sisse, ja Hebrearahwas ei tunnud mitte Sinu wäge, ja palusid Sinu hauda pitseriga kinni panna. Au olgu Sulle, oh Issand, kes Sa oma suure helduse pärast ennast mahamatta lasksid ja kolmandamal päewal surnuft ülestõusid.

Salm: Sinu kijas on puhastus, oh Issand, pikkaks ajaks.

Oh eluandja Kristus, kes Sa oma tahtmist mööda sureliku inimeste pärast kannatused ära kannatasid, ja alla põrgu minnes, kui wägew, seal otsekui hirmja metsalise suust neid ärapeastid, kes Sinu tulemist ootsid, ja põrgu asemel neile paradiisi eluasemeks andsid. Anna siis ka meile, kes meie Sinu kolmandamal päewal ülestõusmist austame, pattude puhastust ja suurt armu.

Au olgu . . . nüüd ja ikka . . .

Paul Jumalafünnitajale.

Oh seda uut imet, mis suurem on kui kõik wanad imetähed! Kes on teadnud üht ema, kes ilma meheta on sünnitanud ja oma käte peal kannud Seda, kes kõige loomade üle walitseb? Mis on sündinud, see on Jumala tahtmise järele sündinud. Aga, oh kõigepuhtam, kes Sa Seda kui lapsukest oma käte peal kandsid, Sull on ema julgus Tema ees: palu siis lõpmata nende eest, kes Sind austawad, et Tema meile armuline oleks ja meie hinged õnneks teeks.

Pärast seda: *Isand, nüüd lased Sina*
Püha Jumal . . . 3 korda. Pärast: „Meie Isa.“

Pühapäewa tropar.

Kui Sa alla läksid surmale, oh suremata Glu, siis surmasid Sa pörgut oma Jumaliku walgusega, ja, kui Sa surnuid maa alt ülesäratasid, siis hüidsid kõik taewa wäed: Oh Gluandja Kristus, meie Jumal, au olgu Sulle.

Au olgu nüüd ja ikka

Paul Jumalafünnitajale.

Oh Jumalafünnitaja, kõik need jala asjad, mis Sinuga olid sündinud, on üle mõistuse ja üpris väga ausad; Sind, puhtuses kinnitud ja Neitsi põlwes hoitud, tunti tõeste ema olewat, kui ja tõsist Jumalat sünnitasid; palu Seda, et meie hinged lunastud saaksid.

Siis äralaskmise sõnad.

Pärast teist katesmilugemist katesmilaulud.

Oh Issand, Sa ei keelnud mitte haua kiwi pitseriga kinni panna, ja furnuist ülestõustes, kinnitajid kõiki uju kalju peal: Au olgu Sulle.

Salm: Ma tahan Sind, Issand, kiita kõigest omast südamest, ma tahan kõiki So imeasju jutustada.

Sinu jüngrite hull rõõmustab ennast ühtlase salwitooja naestega; ühes nendega pühitseme ka meie seda üleüldist Püha Sinu furnuist ülestõusmise auks ja kiituseks. Nende pärast, oh Issand, inimese-armastaja, anna oma rahwale suurt armu.

Au olgu . . . nüüd ja ikka . . .

Jumalajünnitajale.

Kõigeenam õnnistud, oled Sina, oh Jumalajünnitaja Neitsi, sest Selle läbi, kes Sinust lihasse tuli, sai põrguhand wangi wõetud, Adam ülesäratud, needmine ära kantud, Ewa lahti peastetud, surm ära surmatud, ja meie uue elule kutsutud; seepärast hüiame meie lauldes: Kiidetud olgu Kristus, meie Jumal, kes seda nii heaks arwas: Au olgu Sulle.

Pärast 118 Taaweti laulu:

Spakoi.

Pärast Sinu kannatamist, tulid naesed haua juure Sinu ihu salwiga wõidma, oh Kristus Jumal, nägid inglid haudas olewat ja ehmatasid ära, sest naad kuulsid nende käest, et Issand, kes maailmale suurt armu annab, on ülestõusnud.

Trepi laulud.

Esimene Antiwon.

Iga jalmi laulame 2 korda.

Ma tõstan oma südame filmad üles taewa
Sinu poole, oh Lunastaja: lunasta mind, oma
walgusega.

Igal tunnil heida armu meie peale, kes meie
palju pattu Sinu ees teeme, oh mo Kristus, ja
juhata meid enne surma patukahetsemise teele.

Au olgu

Püha Waimul on meelewald walitseda ja kõik
loomad pühitseda ning ülespidada, sest Tema on
Jumal, Isa ja Sõnaga üheloomuline.

Nüüd ja ikka seejama.

Teine Antiwon.

Kui Isand ei oleks meie sees, kes võiks meid
siis hoida waenlase ja ka inimese tapja eest?

Ära anna mitte oma sulast nende hammaste
kätte, oh Lunastaja, sest mo waenlased kipuvad kui
lõukoerad mo peale.

Au olgu

Püha Waimu päralt on elu algmine ja au:
Tema kinnitab ja hoiab, kui Jumal, kõik, mis loodud
on Isa sees Poja läbi.

Nüüd ja ikka seejama.

Kolmas Antiwon.

Kes Issanda peale lootwad, need on püha mäe
sarnatsed, neid ei wõi mitte waenlase pealetikkumised
paigast äralliigutada.

Kristus ei lase öäla walitsuse keppi oma päris-
ofa peale jääda, et õiged mitte eneste käsi ei pista
kõweruse külge.

Au olgu

Pühast Waimust tuleb kõik tarkus: Tema
ilmus armuand apostlitele, Tema läbi ehitakse martrid
kannatamistega, kui krooniga, ja Tema juhatud
näewad prohwetid tulewad asjad ette ära.

Nüüd ja ikka seejama.

Prokimen: Ärka üles, Issand mo Jumal,
oma tõutuse järele, mis Sa oled tõutanud, sest rahwa
kogudus seisab So ümber.

Salm: Issand, mo Jumal, Sinu juure kipun
ma, peasta mind.

Igaüks, kel õht on

Pühapäewa homitu ewangeliumi lugemine ja nõnda edasi.
Kristuse surrust ülestõusmiste nähes 50 (51) Taa-
weti laul.

Ülestõusmise kanon.

Esimene laul.

Armos: Üksford uputas see kõigekõrgema wägi
kõik Warao sõawäe mere põhja ära; aga see lihaks
saanud Sõna hulkas patu — see kõige kurjuse hal-
lika ära; nõnda on see kõrgest austud Issand ennast
austanud.

Esialm: Au olgu Sinu püha ülestõusmisele,
oh Issand!

See maailma würst, kelle walitsuse alla meie
ennast olime annud Sinu käsu üleastmise läbi,
oh Helde, sai Sinu risti läbi hukka mõistetud:

aga kui ta Sinu peale, nagu ühe sureliku peale kippus, kautas ta Sinu wäe läbi oma wõimuse ära ja tema nõdrus sai awalikuks.

Sa tulid maailma sisse inimeste sugu ära-peastma ja igawese elu sisse wiima; Sa käristasid furnu linad katki oma ülestõusmise läbi; seda kiidame meie kõik, lauldes: sest ausaste oled Sa ennast austanud.

Jumalajännitajale.

Oh puhas Iska-neitsi, Sa oled ülem, kui kõik nähtawad ja nägemata loomad: sest Sina töid Looja ilmale, kes oma tahtmist mööda Sinu ihus lihaks wõttis saada; palu Teda julgusega, et Ta meie hinged lunastaks.

Kristuse risti ja ülestõusmise kanon.

Esimene laul.

Irmos: Kui see ärawalitsitud Israeli rahwas sai kuiwi jalu seda tallamata ja imelist mereteed äraäinud, siis hüidis ta: Laulgem Issandale, sest Ta on ausaks saanud.

Sa said, oh Kristus, oma lihaliku kannatamise läbi nõdradele tugewuseks, langenutele ülestõusmiseks ja furnutele hukkaminemata põlweks, sest Sina oled ennast austanud.

See kõige loomade Looja Jumal ja kõige loodud asjade uuendaja halastas see langenuid inimese kuju peale ja, ennast surmale andes, uuendas seda rikutud kuju, sest Tema on ennast austanud.

Kanon Jumalasuunnitajale.

Armos teesama.

See vanal ajal unes nähtud redel ja see ime-
likul viisil kuivaks saanud mereteed olid Sinu sünni-
tamise ettetähtsuseks, oh puhas; sellepärast lau-
lame meie kõik: Ta on auks saanud.

See kõige kõrgema vägi, see täis Jumala ole-
mine, see Jumala ülem tarkus sai Sinu läbi lihaks,
oh puhas, ja kõneles inimestega, sest Tema on ennast
austanud.

Sinu puhta ihu laskupandud usk, oh puhas,
ilmus see õiguse päike ja paistis maailmale, sest Tema
on ennast austanud.

Katawaasia: Ma teen oma juu lahti . . .

Kolmas laul.

Armos: See wiljatandmata pagana rahwa kogu-
dus oli kui üks tühi kõrbe, aga Sinu tulemise läbi,
oh Issand, hakkas ta kui lilleke õitsma. Temas on
ka minu süda kinnitud.

Sinu kannatamise ajal muudis ennast kõik
loomus, seda nähes, et need ülekohtused Sinu alan-
duses Sind teatasid, kes oma Jumaliku käsu läbi
kõik asjad on kinnitanud.

Oma käega oled Sa mind oma näu järele
põrmust loonud, ja, kui ma patu pärast jälle surma
põrmuks sain, siis läksid Sa alla põrgu hauda, oh
Kristus, ja äratasid mind ühes Gnefega üles.

Jumalasuunnitajale.

Inglide wäehulgad panid imeks ja inimeste
südamed ehmatasid ära Sinu sünnitamise pärast,

oh kõigepuhtam Neitsi; seepärast tunnistame ka meie
Sind usuga Jumalajünnitajaks.

Teine kanon.

Irmos: Wägewate wibu on katti murtud So
wäe läbi, oh Kristus, ja need nõdrad said tuge-
wusega ehitud.

Kristus, kes ülem kui kõik loomad on, sai omas
lihalikus kannatamises üüriseks ajaks alwemaks,
kui inglite loomus on.

Surma tunnil, oh Kristus, said Sa ülekohtuste
hulka arwatud, aga kui Sa surrust ülestõusid,
päätsid Sa naestele, kui au kroon.

Kolmas kanon.

Irmos jeesama.

See kõige aegade Walitseja ning Looja sünnib
Sinust, oh Neitsi, kui lapsukene ilmale oma Ene-
tahtmise järele.

Laulgem uskjad jeda ihu, mis ruumilisem oli,
kui taewad ja kelle läbi Adam röömuga taewa sai.

Neljas laul.

Irmos: Ei mitte saadik ega ingel, waid Sa
Jise, oh Issand, tulid Neitsist lihasse ja lunastasi
mind inimest täieste ära, seepärast hüüan ma So
poole: Mu olgu Sinu wäele, oh Issand!

Sa seisid, mo Jumal, kohtu ees, kui kohtu-
alune ja ei rääkinud mitte wastu, oh Issand, kes
Sa kohut saatsid paganatele, ja oma kannatamise
läbi, oh Kristus, lunastust maailmale walmistasid.

Sinu kannatamise läbi, oh Kristus, on waenlase sõariistud käest ärawõetud, ja Sinu põrguhauda minemise läbi wastaste linnad mahakistud, ja piinaja liig julgus ärafautud.

Jumalajünnitajale.

Meie uskjad tunnistame Sind, oh Walitseja ja Jumalajünnitaja, õnnistuse sadamaks ja kindlaks müüriks, sest Sa peastjid oma palwete läbi meie hinged kõigest hädadest.

Teine kanon.

Urmos: Ma sain kuulda Sinu ausast lunastuse tööst ja kiitsin So ärawääkimata wäge, oh Inimese-armastaja.

See Reitsi, kes Sind ilma waluta ilmale tõi, oh Kristus, kannatas emaliku walu, kui Ta Sind nägi ristipuu peal rippumat.

Surn on ärawõidetud, Surnud wõtab wangi põrgu wärawad, ja kui see ahne põrguhaud sai maharõhutud, siis said mulle taewalikud armu anded antud.

Kolmas kanon.

Urmos jeesama.

Waata, Jumala koja mägi, see Jumalajünnitaja on awalikult kõrgemaks jaanud, kui kõik taewa wäed.

Oh Reitsi, Sa töid äramõistmata wiisil loomade Walitseja ilmale ja said üksnes Jumaliku au wääriliseks.

Wites laul.

Urmos: Oh Kristus Jumal! Sa oled wahemees Jumala ja inimeste wahel, sest Sinu läbi,

oh Walitseja, saime meie rumaluse pimedusest Sinu
Jäa, see Walguse hallika, juure wiidud.

Sina, oh Issand Kristus, rõhusid, kui seedri-
puu, talstimata waenlasi maha, kui Sa oma tahtmist
mööda lihalikult lasksid ennast kypressi, männa ja
seedripuu peale ülendada.

Sind panti kõigesügawamasse hauda, oh Kristus,
kui hingetu Surnud; aga Sina, oh haawatud Lunas-
taja, äratasid oma haawade läbi neid äraunustud
surnuid üles, kes haudades magasid.

Jumalajünnitajale.

Oh puhas Neitsi, palu oma Poega ja Issandat,
et Ta neile, kes Sinu peale lootwad, rahu annaks
ja neid, kes wangis on, ärapeastaks waenlaste peale
kippumiseft.

Teine kanon.

Imos: See süsi, mis Jesaias ette äranägi,
ilmus Päikeseks ja annab Jumala tundmise walgust
neile, kes pimeduses olid eksinud.

See esimene Adam põlgas paastu ära ja sõi
seft surmatooja puu wiljast, aga see teine ristipoodud
Adam kautab temu patu ära.

Juimese loomuse poolest wõisid Sa kannatada
ja surra, aga kui ilmaihuta Jumal, olid Sa kannatamisest waba, oh Kristus, ja äratasid kõigesüga-
wamast põrgust kõik surnud üles ja andsid neile
suremata põlwe.

Kolmas kanon.

Imos seejama.

Teie pilwed, tilkuge rõõmu magudust maapealste
loomadele, seft See, kes enne kõiki aegu on, ilmus kui

üks poeg-lapsukene; Tema on Neitsist sündinud meie Jumal.

See Kõigekõrgem, kes wiimsel päewal Neitsist mehetundmiseta lihaks sai, süitas mo elu ja ihule walgust põlema ja kautas kõik patu kurbtuse ära.

Ruues laul.

Imros: Ma pöörlen patu sügawuse sees ja hüian Sinu äramõetmata armu sügawust appi: Tõmba mind wälja hukatusest, oh Jumal.

See õige sai, kui kurjategija, hukkamõistetud ja ühes ülekohtustega puu külge naelatud, et oma were läbi süüalustele andeksandmist anda.

Õtskui ühe inimese, see langenud Adama läbi, on eennemuiste surm ilma fisje tulnud, nõnda on ka ühe, Jumala Poja, läbi ülestõusmine ilmunud.

Jumalajünnitajale.

Sa töid, oh Neitsi, ilma mehetundmiseta lapsukese ilmale, ja jäid Jkaneitsiks ja andsid meile see läbi tunda oma Poja ja Jumala tõsist Jumaliku olemist.

Teine kanon.

Imros: Oh Walitseja, wõta kuulda mo kurwa hinge palwe healt ja peasta mind ära kitsikusest, sest üksnes Sina oled meie Lunastaja.

Sina panid Serubid langenud Adama eest elu puud hoidma, aga Sind nähes, tegid nemad ukse lahti, oh Kristus, sest Sina said rööwile juhatajaks paradisi.

Ühe ainja surma läbi sai pörguriik tühjaks ja waejeks, sest kõik see suure waranduse, mis tema oli kokkuforjanud, wõttis meie kõikide heaks Kristus tema käest ära.

Kolmas kanon.

Armos teesjama.

Inimese sugu, mis patu orjuse all oli, sai Sinu läbi, oh puhas Walitseja, ärapeastetud: sest Sinu Poeg sai kui tall kõikide eest äratappetud.

Sinu poole, oh tõsine Jumala Oma, hüiame meie kõik: peasta ära meid wiha alla langenud julasid, sest Sina üksi wõid julgeste Poja ette astuda.

K o n d a k.

Oh kõigewägewam Lunastaja! Sa tõusid üles hauast, ja pörgu, jeda ime asja nähes, ehmatas ära, ja surnud tõusid üles, aga loom, jeda nähes, on wäga rõõmus Sinu pärast ja Adam õistab ka, ja maailm laulab igaweste Sinust, mo Poojast.

J k o s.

Sina oled nende walgus, kes pimeduses on, Sina oled kõige inimeste ülestõusmine ja elu, ja äratajaid Gnešega kõiki üles, kui Sa, oh Lunastaja, surma wõimust ärakautajid ja pörgu wärawad katki murdsid, oh Sõna; surnud panid, jeda imetegu nähes, imeks, ja kõik loomad rõõmustawad ennast Sinu surnust ülestõusmise pärast, oh Inimese-armastaja; seepärast kiidame ja laulame ka meie kõik Sinu alandamist, ja maailm laulab igaweste Sind kiites, mo Lunastaja.

Seitsmes laul.

Urmos: Väla piinaja ülekohtuse käsu järele sai suur tuli tehtud, aga see tõeste kiidetud ja kõrgeks tõstetud Kristus laskis nende jumalakartliku noorte meeste peale Waimu kastet sadada.

Sina, oh kiidetud ja kõrgeks tõstetud Issand, meie wanemate Jumal, ei wõinud oma suure halastuse pärast mitte näha, et inimese sugu surma walitjuse all oli, waid tulid ja said inimeseks, ning lunastasid meid ära oma werega.

Kui need põrgu wärawate hoidjad Sind nägid, oh Kristus, kättemaksmise riides ehitud olewat, siis ehmatafid nad wäga ära, sest Sina, oh kiidetud ja kõrgeks tõstetud Issand, meie wanemate Jumal, tulid julast jõleda piinaja käest äralunastama.

Jumalajunnitajale.

Sind, oh puhas Neitsi ja abielutundmata Gna, armame meie kõigepühamaks Pühade seas, kes Sa üksi jeda muudmata Jumalat ilma teid; sest Sina andsid oma Jumaliku Poja läbi kõige uskjatele suremata põlwe.

Teine kanon.

Urmos: Need noored mehed ennemuiste said targaks kauni kõne meesteks; nende Jumalast liigutud südamed ja uuled kuulutasid Jumalast, kui nad laulsid: meie ja meie wanemate Jumal, Sa oled austud.

Wanal ajal sai meie esivanem käsu üleastmise pärast Edenis hukka mõistetud, aga selle käsu üleastuja pattude andeksandmise pärast on oma tahtmist mööda kohtu all olnud see tõsine ja kõrgeks tõstetud wanemate Jumal.

Oh tõsine ja väga austud wanemate Jumal! Sa lunastasid ära seda, kes Edenis kihwitse keelega haawatud sai; sest sina oma meelewallalise kannatamise läbi tegid terweks seda, kes meelewallaliskult ennast haawata lastis.

Sumulajünnitajale.

Oh tõsine ja väga austud wanemate Jumal, Sa kutsusid mind surma warjus käijat walgusele, kui Sa pimedat põrgu hauda oma Jumaliku paistmisega walgustasid.

Kolmas kanon.

Urmos seejama.

Jakob nägi öösel, kui ühes mõistatuses, seda lihaks saanud Jumalat, aga Sinust ilmub Ta nähtawalt neile, kes laulwad: Sa oled tõsine ja väga austud wanemate Jumal.

Meie tõsine ja väga austud wanemate Jumal heitleb Jakobiga, seda ärarääkimata ühendamisest ette-tähendades, mis Sinu sees sündis, oh Puhas, ja mis läbi Tema, oma tahtmisest mööda, ennast inimestega ühendas.

Jõle on see, kes ei tunnista Sind Neitsi Poega ühelt sest kõigist lauldud Kolmainusest, uskliku südame ja suuga hüüdes: Sa oled tõsine ja väga austud meie wanemate Jumal.

Raheljas laul.

Urmos: Baabeli tulisel ahjul oli ükskord Jumala käsu järele kahesugune wägi: Kaldea mehi põletas tema ära, aga usklikudele lastis Ta wilu

kastet sadada, kui naad laulsid: Kiitke Issandat kõik Issanda teud.

Kui inglite wäehulgad nägid Sinu ihu riided, oh Kristus, So werega kastetud olewad, siis panid naad suure hirmuga Sinu pitka meelt imeks ja hüidsid: Kiitke Issandat kõik Issanda teud.

Sina, oh helde, oled oma surrust ülestõusmise läbi mo sureliku ihu suremata põlwe sisse wiinud, seepärast on So ärawalitsetud rahwas väga rõõmsad ja laulwad Sulle tänulaulu ning hüidwad: Surm on tõest äraneeldud wõimuse läbi.

Jumalafünnitajale.

Kes ei ole iialgi Issast äralahkunud ja on kui Jumal ja inimene ema ihus kantud, Seida oled Sina, oh kõigepuhtam Jumala Ema, ilma mehetundmiseta oma ihuse saanud ja ärarääkimata wiisil ilmale toonud; seepärast tunnistame meie Sind meie kõikide ärapeastmijeks.

Teine kanon.

Ermos: Kui need väga õnsjad mehed kuldse kaju ärapõlgasid, siis said naad jeda tõstist ja elawat Jumala kaju näha ja laulsid tule leegis: Kiitk loodud loom kiitku Issandat ja tõstku Teda kõrgeks igaweste.

Sind, oh rikas heldusest, nähti ristipuu külge naelatud olewat; Sa said ka oma tahtmise järele mahamaetud, tõusid kolmandamal päewal surrust üles, oh inimesearmastaja, ja lunastasid kõiki inimesi ära, kes ujuga Sulle laulwad: Kiitku Issandat kõik loomad ja tõstku Teda kõrgeks igaweste.

Oh Jumala Sõna! Sa läksid maaaluste kohtade sisse hukkamisest jeda ärapestma, keda Sa, oh Kristus, oma Jumaliku väega oled walmistanud ja tegid teda hukkamisemata põlwe ja oma igawese au osaliseks; seepärast kiitku Kristust kõik loomad ja tõstku Teda kõrgeks igaweste.

Kolmas k a n o n.

!rmos seesama.

Sinu läbi, oh Meitsi, ilmus maa peale ja elas inimeste seas See, kes ei ole ühegi sarnane oma armu ja wäe poolest. Demale laulame meie kõik uskjad kiidulaulu ja hüiame: Kiitku Issandat kõik loodud loomad ja tõstku Teda kõrgeks igaweste.

Meie tunnistame Sind tõeste puhtaks ja kiidame Sind, oh Jumalasünnitaja, sest Sina sünnitasid jeda lihasse saanud ühte sest Kolmainusest, Demale ja ka ühes Issa ja Waimule laulame meie kõik: Kiitku Issandat kõik loomad ja tõstku Teda kõrgeks igaweste.

Eiis laulame Jumalasünnitajale: Mo hing austab väga Issandat selle lihasalmiga: Kes Sa ülem oled, kui Kerubid

Üheksas laul.

!rmos: See algmata Issa Poeg, Jumal ja Issand, ilmus meile, Meitsist ihu enesele wõttes, et pimedaid walgustada ja laialepillatudid kokkukoguda; seepärast austame meie jeda kõigist õnjsaks kiidetud Jumalasünnitajat.

So püha risti kallis puu, oh Lunastaja, mis

Meie uskjad kõik kummardame Jumalat, kes oma surma läbi surma võimust väega äraautas; sest Tema äratas Gnefega üles kõik, kes algmisest surnud olid ja annab kõikidele elu ja ülestõusmist.

K o l m a s k a n o n .

Irmos: Sa oled kõigekallim ja kõigearmsam, oh Jumala Sõna, Sa Meitsi Poeg, jumalate Jumal ja Issand, Sa kõigepüham pühade hulgas. Seepärast austame meie kõik Sind ühes Sinu sünnitajaga.

Sinu ihu läbi, oh pühas, on meie nõdra olemisele üks tugew kepp antud, Jumal see Sõna, kes jeda olemist, mis põrgu põhja oli langenud, ülesäratas; seepärast kiidame meie Sind, oh kõigepuhtam, kui tõsist Jumalasyunnitajat.

Wõta armulikult, oh Issand, meie eestpalujat, oma Oma vastu, keda Sa Jse oled ärawalitsenud; et kõik So armu täis saaksid, ja et meie kõik Sind, kui heategijat austaksime.

Pärast katawassiat weike ettenia. Siis: Issand meie Jumal on püha. Siis homiku ekjapostilari.

Pühapäewa kiituse salmidega laulud.

Salm: Et nemad neile teewad jeda kohut mööda, mis kirjutud on; seesama austus on kõikidele, kes Tema meelest armsjad on.

Igaüks, kell õhk on, ja kõik loom kiidab Sind, oh Issand, sest Sina tegid risti läbi surma tühjaks, et inimestele oma surnust ülestõusmist näidata; sest Sina oled see ainus inimesearmastaja.

Salm: Kiitke Jumalat Tema pühas paikas, kiitke
Teda Tema aulises lautuses.

Ütelgu Juudarahas: kuidas kadus kuningas
wahtide sõameeste filmist? Kuidas ka hana kivi ei
ole jeda elu kalju alles hoidnud? Et andku nemad
wälja jeda mahamaetud, ehk kumhardagu jeda üles-
tõusnud ja ütelgu meiega: Au olgu Sulle, meie
Õnnistegija, au olgu Sulle, oh rohkest armuline!

Salm: Kiitke Teda Ta wägewate tegude pärast,
kiitke Teda Tema wäga suurt suurust mööda.

Rahas, olge rõõmsad ja õiskage! Ingel, kes
hana kivi peal istus, kuulutas meile ja ütles:
Kristus, see maailma Lunastaja on surrust üles-
tõusnud ja kõik loomad õnnega täitnud: Rahwas,
olge rõõmsad ja õiskage!

Salm: Kiitke Teda pasuna puhumisega; kiitke
Teda naablimängi ja kanneltega.

Ingel teretas enne Sinu lihaksaaamist, oh
Issand, jeda, kes armu oli jaanud. Ingel weeretas
ka kivi Sinu ausa hana pealt ära Sinu ülestõusmise
ajal. Üks neist kuulutas rõõmu ilmumist kurwastuse
asemele, aga teine kuulutas meile surma asemele elu-
andjast Issandast; seepärast hüiame meie So poole:
Oh kõikide heategija Issand, au olgu Sulle!

Teised stihirad Anatoliuse kirjutud.

Salm: Kiitke Teda trummidega ja ridastikkude;
kiitke Teda keelte ja naablimängiga ja pilliga.

Nuttus walasid naesed jalwi Sinu hana peale,
aga nende juu sai täis õiskamist, kui naad pidid
ütlemä: Issand on ülestõusnud.

Salm: Kiitke Teda heleda Siltseli mängidega; kiitke Teda Siltseli mängidega, mis kauniste hüidwad: Igaüks, kell õht on, see kiitku Issandat.

Kiitku kõik rahwa suguarud ja keeled Kristust, meie Jumalat, kes hea meelega meie eest ristivalu ära kannatas ja kolm päewa põrgu haudas oli, ja austagem kummardades Tema surrust ülestõusmiste, kelle läbi kõige maailma otsadele valgus on tõusnud.

Salm: Tõuse üles, Issand, mo Jumal, tõsta oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wilet-said ära.

Sina, oh Kristus olid oma hea meelega risti löödud ja mahamaetud ja võitsid surma ära, kui Jumal ja Issand, kes maailmale igawest elu ja suurt armu annab.

Salm: Ma tahan Issandat kiita kõigest omast südamest, ma tahan kõiki Ta imeasju jutustada.

Oh teie tõeste ülekohtused! Teie olete meile weel suurema imetähe näitnud, kui kiwi pitseriga kinni panite. Need hana wahid teadwad, et Tema täna hauast on wäljatulnud, aga teie rääkisite neile: „Ütelge, et Tema jüngrid on tulnud ja Teda ärawarastanud, kui meie magasime.“ Aga kes warastab ühe surmu ära, kes weel pealegi halasti on? Ta on ise oma wäega, kui Jumal, ülestõusnud ja omad surmu linad hauda jätnud: Tulge Juudarahwas ja waatage, et see on hana pitserid katki murdnud, kes surma on ärawõitnud ja inimeste sugule lõpmata elu ja suurt armu annab.

Alu olgu Ewangeliumi siihira, nüüd ja ikka
Laul Jumalafünnitajale: Kõigeenam õnnistud oled Sina . . .
Suur austamise laul; siis:

Issand, hauast ülestõustes, kiskusid Sa katti põrgu ahelad, peastid meid surmale mõistmisest, ja tegid kõiki lahti waenlase võrkudest, näitsid ennast oma apostlitele, läkitasid neid wälja armuõpetust kuulutama ja jaatsid nende läbi oma rahu kõige maailmale, oh ainus rohkest armuline.

Swangeliumi õntsuse salmid Liturgia ajal.

Meie toome Sulle rõõwli sõnad ja hüüame: Oh Lunastaja, mõtle meie peale omas kuningriikis. Õnsad on need, kes puhtad südames, sest nemad peawad Jumalat nägema.

Patunde andeksandmist paludes, toome meie Sulle feda risti, mis Sa meie eest oled enese peale wõtnud, oh inimesearmastaja.

Õnsad ou rahunõudjad, sest neid peab Jumala lapsiks hüitama.

Meie kummardame Sind, oh Issand, Sinu mahamatmist ja surnud ülestõusmist austades, mis läbi Sa, oh inimesearmastaja, maailma oled hukkatusest ärapeastnud.

Õnsad on need, keda tagapiusatakse õiguse pärast, sest nende pärast on taewa riik.

Sinu surma läbi, oh Issand, on surm äraneeldud, ja oma ülestõusmise läbi oled Sa, oh Lunastaja, maailma äralunastanud.

Õnsad olete teie, kui inimesed teid Minu pärast laimawad ja tagapiusawad ja kõikjugu kurja teie peale räägiwad, kui nemad waletawad.

Kui Sina hauast ülestõusid, siis tulid Sa salwitooja naeste wastu ja käskisid neid omast furnust ülestõusmisest jüngritele kuulutada.

Rõõmustage ja olge väga rõõmsad, sest teie palk on suur taewas.

Need, kes pimeduses magasid, nägid kõigejügamamas põrgus Sind, Jeda Walgust, oh Kristus, ja tõusid üles.

Au olgu Jšale

Mustagem kõik Jša ja kummardagem Poega ja laulgem usuga pühast Waimust.

Nüüd ja ikka

Paul Jumala sünnitajale.

Ole rõõmus, oh tulefarnane aujärg; ole rõõmus, oh abielutundmata Pruut; ole rõõmus, oh Neitsi, kes Sa Jumala inimestele sünnitasid.

Prokimen: Jšsand on mo tugewus ja mo kiituse laul, sest Tema on mulle abiks saanud.

Salm: Jšsand karistas mind rängaste, aga Ta ei annud mind mitte surma kätte.

Salleluja: Jšsand wõtku Sind kuulda sell päewal, kui kitsas kae; Jakobi Jumala nimi pangu sind kõrge warju paika.

Salm: Jšsand, saada abi! Kuningas wõtku meid kuulda sell päewal, kui meie hüiame.

Kolmas laulu-wiis.

Lauapäewal.

Beikesel Öhtu-Zumalateenistusel.

Pärast „Issand, ma hüian“ laulame meie kolm
stihirat ülestõusmise auks, esimest kaks korda.

Salm: Israel ootku Issandat enam, kui wahi-
mehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Sinu risti läbi, oh Lunastaja Kristus, on
surma wägi arahukkatud ja kurati ekfitamine ära-
kautud; inimese jugu, nüüd usu läbi õnsaks saades,
toob Sulle alati kiidu laulu.

Sinu ülestõusmise läbi, oh Issand, on kõik
walgustud ja paradiisi wärawad jälle lahtitehtud;
seepärast kiidab Sind kõik loom ja toob Sulle alati
tänu laulu.

Ma austan Isa ja Poja wäge, ja laulan püha
Waimu wõimusest, selle jägamata ja loomata Zumala
olemisest, püha Kolmainust Zumalast, kes igaweste
walitseb.

Au olgu Isale nüüd ja ikka

Dogmatik Jumalajünnitaja auks.

Dh seda üpris suurt imet! Neitsi sünnitab, ja see igawene Jumal sünnuib ilmale; see sünnitamine on ettekuulunud ja tõeks saanud äramõistmata wiisil! Dh seda kartuse wäärt imeasja! seda ei wõi ükski meel äramõista ja ükski keel ülesrääkida. Sünnis oled Sina, oh kõigepuhtam Neitsi, Sa maapealse Adama tütar, kes Sa kõigekõrgema Jumala Emaks said, palu Seda, et meie hinged lunastud saaksid.

Pärast seda: Dh Jesus Kristus, Sa igawese siis protimen: Issand on Kuningaks saanud
3 korda.

Salm: Issand on tugewust kui wöö Gnefele ümber pannud siis: Issand, aita meid see õhtu

Preester etteniat ei loe, waid meie laulame:

Salmidega laulud.

Ülestõusmise auks:

Dh Kristus, kes Sa oma kannatamise ajal päikest pimedaks tegid ja surrust ülestõusmise walgusega kõik walgustasid, wõta wastu meie õhtulaulu, oh Inimesearmastaja.

Jumalajünnitaja auks:

3 sihirat.

Salm: Ma tahan So nime meeletuletada iga põlwe rahwa seas.

Meie tunnistame Sind, oh puhas, üheks mõistlikuks laekaks, kus sees Jumalast kirjutud käsu-

lauad, meie käsjuandja ja Looja on olnud. Palu Teda meie hingede lunastamise pärast.

Salm: Kuule, tütar, ja waata, ja pööra oma kõrw.

Sina, oh puhas, said otsegu taewaks maa peal, kui Jumal, see Sõna, kes oma olemise poolest nägemata on, Ennast Sinu ihuse asutas ja liha Enese peale wõttis. Ja Sina, oh abielutundmata, annad kõigile igawese elu kastet.

Salm: Rikkamad rahwa seas wõtwad Sind alandlikult paluda.

Sinu palwete läbi, oh Neitsi, oleme meie ärapeastmist leidnud, sest nende läbi peaseme meie ikka ära häda ja kiusatuse tormist; seepärast palume meie: Palu ikka meie hingede lunastamise pärast.

Au olgu Iffale nüüd ja ikka

Jumalajünnitajale.

Sinu läbi, oh kõigepuhtam Maria, oleme meie inimese sugu uuendamist ja tema teist elu tundma saanud, seda Loojat, kes Sinu ihus ennast loomaga on ühendanud ja meid pörgnu hauast ja surmast wäljawiinud ja meile igawest elu annud: Nüüd wõime meie So poole, oh Iffaneitsi, hüida: Ole rõõmus, Sa maa ja taewa ühendaja; ole rõõmus, Sa kõige maailma otsade lootus, kaitsja ning abi. Ole rõõmus, kes Sa maailma walgustasid oma Poja surnuist ülestõusmise läbi, ja maailmale suurt armu andsid.

Pärast jeda: Iffand, nüüd lasjed Sina . . .

Püha Jumal, püha Wägew 3 korda. Pärast: Meie Iffa Pühapäewa tropar: Au olgu . . . nüüd ja ikka Jumalajünnitajale ja äralastmise sõnad.

Lauapäeval.

Suurel Öhtu-Zumalateenistusel.

Pärast: „Issand, ma hüian“ võtame 10 salmi ja laulame stihirad:

Ülestõusmise stihirad.

Salm: Saada mo hinge wangitornist välja, et ma võiksin So nime ülestunnistada.

Sinu risti läbi, oh Lunastaja Kristus, on surma vägi ärahukkatud ja kuradi eksitamine ära-fautud; inimese sugu, nüüd usu läbi õnsaks saades, toob Sulle alati kiidu laulu.

Salm: Digid saavad mo ümber koguma, kui Sina mulle saad head teinud.

Sinu ülestõusmise läbi, oh Issand, on kõik walgustud ja paradüüsi wärawad jälle lahti tehtud; seepärast kiidab Sind kõik loom ja toob Sulle alati tänu laulu.

Salm: Põhjatuma häda seest hüian ma So poole, Issand; Issand, kuule mo healt.

Ma austan Isa ja Poja wäge, ja laulan püha Waimu wõimusest; selle jägamata ja loomata Jumala olemisest, püha Kolmainust Jumalast, kes igaweste walitseb.

Anatoliuse stihirad.

Salm: Sinu kõrwad pangu tähele mo alandliku palumiste healt.

Meie kummardame Sinu kallist risti, oh Kristus, ja laulame ja kiidame Sinu ülestõusmist; sest Sinu haawadest oleme meie kõik terweks saanud.

Salm: Kui Sina, Issand, tahaksid kõik ülekohtud meeles pidada, kes siis jõuaks, Issand, So ees seista? Sest Sinu käes on andeksandmine.

Meie kiidame seda Meitsiist lihaks saanud Lunastajat; sest Tema on meie pärast risti löödud ja kolmandamal päeval surrust ülestõusnud ja annab meile juurt armu.

Salm: Sinu nime pärast ootan ma, oh Issand, mo hing ootab, ja ma loodan Sinu sõna peale, mo hing ootab Issandat.

Meile, kes põrgus olid, on Kristus allamiines rõõmu sõnumid kuulutanud ja ütelnud: Olge julged, täna olen ma võimust saanud; Mina olen see ülestõusmine, Mina tahan surma wäravad mahatiskuda ja teid üleswiia.

Salm: Issrael ootku Issandat enam, kui wahi-mehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Kõlwatumal wiisil Sinu pühas kojäs seistes, toome meie Sulle õhtust laulu ja hüiame jüdame põhjast: Oh armuline Kristus Jumal, kes Sa kolmandamal päeval ülestõusmise läbi maailma walgustasid, peasta oma rahwast So waenlaste käest.

Stihrad Jumalafünnitaja auks, mis Paulus Amorei on kirjutanud. Meid laulame siis, kui Minei raamatu stihrasid ei olt, seitsmendamal laulu wiisil.

Salm: Sest Issanda juures on heldus, ja Tema juures on kõigerohkem lunastus; seesama lunastab Issraeli kõigest tema ülekohtust.

Ole, oh Meitsi, minu wastu armuline ja helde kõigis minu elu juhtumistes, kui ma Sinu Jumaliku armu poole omad filmad ülestõstan, sest kõik oma hinge lootust olen ma Sinu peale pannud ja

annan ennast kõigis asjus Sinu Jumaliku hoole alla, tee mind kõlblikuks ka seda tulewat ja Jumaliku au ja elu pärida.

Salm: Kiitke Issandat kõik paganad, austage Teda kõik rahwas.

Mo himude söed on mo sees põlema hakkanud, oh Jumalajunnitaja, sest ma olen paha ja nukrameeleline olnud, olen liiaste wiina joonud, ning hoora tööd teinud, olen ahneste wara püüdnud, kōwa südamega olnud ja hirmsaste oma terwist rikkunud, olen kassipidi mõtelnud ja oma meelt ärabeitnud, olen uhke olnud ja oma südametunnistuse wastu teinud. Ma palun Sind, oh Walitseja, peasta mo hinge kõigest sest ära ja lunasta mind.

Salm: Sest Tema heldus on meie üle wõimust wõtnud, ja Issanda tõde jääb igaweseks ajaks.

Puhta südamega langeme meie Sinu ette maha, oh Jumalajunnitaja, ja hüiame alati südame põhjast So poole: Oh püha Walitseja, peasta meid kõiki ära wihast ja meelepahandamisest, hädast ja lange misest, sest Sina oled meie müür ja tugi, ja Sinu warju alla tõttades, saame meie abi.

Au olgu Issale nüüd ja ikka

Paul Jumalajunnitajale.

Õks pea meie imeks panema seda Jumala sündimist Sinust, oh kõigeaujam Neitji! Sest Sina, oh laitmata, mehekiusatusest puhast olles, sünnitasid ilma isata liha poolest Poega, kes enne kõiki aegu oli Issast süüdinud ilma emata, et Tema ühtegi muudmist, ei segamist, ega jägamist ei kannatanud, waid hoidis terwed mõlemate olemiste

omandused. Seepärast palu Teda, oh Oma-neitsi, Sa walitseja, et nende hinged lunastud saaksid, kes Sind õigel wiisil Jumalafünnitajaks tunnistawad.

Pärast seda sisseminemine suitsutamise riistaga: Oh Jeesus Kristus, Sa igawese Profimen ja ekteniad.

Pühapäewa salmidega laulud.

Oh Kristus, kes Ta oma kannatamise ajal päikest pimedaks tegid ja surnuft ülestõusmise walgustega kõik walgustasid, wõta wastu meie õhtulaulu, oh Inimese-armastaja.

Salm: Jssand on Kuningaks saanud, Tema on kõrgusega ennast ehitanud.

Sinu eluandja surnuft ülestõusmine walgustas kõik maailma ja uuendas Sinu hukkalaanud looma; ka meie, kes Adama needmisest oleme lahti saanud, hüiame: Oh kõigewägewam Jssand, au olgu Sulle.

Salm: Ka peab maailm sauma kinnitud, et ta ei kõigu.

Oh muudmata Jumal, Sa muudsid ennast, kui Sa ihu poolest kannatasid; aga loom ei wõinud näha Sind rippuwat, ta wäriſes hirmu pärast ja laulab õhtades Sinu pittameeleſt; Sa läksid alla põrgu ja tõusid jälle üles kolmandamal päewal, maailmale suurt heldust ja elu kinkides.

Salm: Sinu kojās on pühastus, oh Jssand, pittaks ajaks.

Oh Kristus, Sa kannatasid surma, et meie sugu surmast ärapeasta, ja kolmandamal päewal surnuft ülestõustes, äratasid Sa Gnesega üles neid,

kes Sind tundsid, kui Jumalat ja valgustasid maailma, oh Issand, au olgu Sulle.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Laul Jumalafünnitajale.

Taewa Issa tahtmist mööda oled Sa, oh Meitsi, Jumala Poega, kes Issast ilma emata enne kõiki aegu oli, ilma meheta pühast Waimust saanud ja Teda meie pärast ilma isata ihu poolest ilmale toonud, ja kui lapsukest oma piimaga toitnud. Palu Teda lõpmata, et meie hinged hädadest ärapeastetud saaksid.

Pärast seda: Issand, nüüd lasjed Sina
Püha Jumal 3 korda. Pärast: Meie Issa see

Pühapäewa tropar.

Distagn kõik taewa kodakondsed, olgu väga rõõmsad kõik maapealsed loomad! Sest Issand on oma käewarrega suurt wäge ülesnäitnud; Ta rõhus surmaga surma maha, ja oli see esimene surnutest; Ta peastis meid põrgu hauast ära, ja kinkis maailmale suurt armu.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Laul Jumalafünnitajale.

Sind laulame meie kiites, oh Jumalafünnitaja Meitsi, kes Sa meie sugu lunastamises abiks olid; sest Sinu Poeg ja meie Jumal wöttis Sinust saadud lihaga ristivalu kannatada ja peastis meid hukkatusest ära; sest Tema on Inimese armastaja.

Pühapäeval.

Somiku-Jumalateenistusel.

Pärast: „See on Jumal Issand“ pühapäeva tropar:
„Diskagu kõik taeva kodakondsed.“ Au olgu
Issale nüüd ja ikka Saul Jumalajünnitajale:
Sind laulame meie Siis katesmi lugemine; pärast
esimest katesmi lugemist:

Pühapäeva katesmi laulud.

Kristus on surmusest ülestõusnud ja on esimeseks
saanud nende seast, kes magama on läinud. Kes
enne kõiki looma on sündinud, see kõige asjade Looja
uuendas Iseeneses jeda hukkaläinud inimese sugu.
Ja sina, surm, ei walitse enam mitte, sest see kõikide
Issand kautas Sinu walitsuse ära.

Salm: Tõuse üles Issand, mo Jumal, tõsta
oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wiltsaid ära.

Oh Issand, kui Sa ihu poolest surma kannata-
sidsid, siis kautasid Sa oma surmusest ülestõusmise
läbi surma libeduse ära, ja kinnitasid inimest tema
wastu, jeda muistest needmist oma haawadega ära-
kautades. Oh Issand, Sina meie elualgaja, au
olgu Sulle.

Au olgu Issale nüüd ja ikka

Jumalajünnitajale.

Sinu neitsilikku ilu ja Sinu suurt puhtust
nähes, imestelles Raabriel ja hüidis So poole, oh
Jumalajünnitaja: Kuidas pean ma Sind kõlblikult
kiitma, ehk kuidas Sind nimetama? Ma olen kahe

wahel ja kardan, seepärast hüian ma So poole nõnda, kuidas mind on kästud: Ole rõõmus, kee Sa armu oled saanud!

Pärast teist katesmi lugemist need:

Pühapäewa katesmi laulud.

Põrguhaud, kes see üle äraehmatas, et Sina, Issand, see muudmata Jumal, hea meelega kannatamist wastuwõtad, nuttis kibedaste, nõnda hüides: Ma wärißen selle hukkaminemata lihaks saanud Jumala ees, ma näen, et see nägemata mind äramõistmata wiisil ärawõidab, seepärast hüidwad ka need, keda ma kinni pean: Au olgu Sinu surnust ülestõusmisele, oh Kristus!

Salm: Ma tahan Sind, Issand, kiita kõigest omaist südamest, ma tahan kõiki So imeasju jutustada.

Meie uskjad tunnistame seda ärarääkimata salajat asja, äramõistmata ristipoomist ja äraseletamata surnust ülestõusmist. Müüd on surm ja surma riik wangis, aga inimese sugu hukkamine-mata põlwe sisse saadetud; seepärast hüiame meie tänuga: Au olgu Sinu surnust ülestõusmisele, oh Kristus!

Au olgu Isale . . . nüüd ja ikka . . .

Jumalajunnitajale.

Seda, kes äramõistmata ja ärarääkimata ja Isa ja püha Waimuga üheloomuline on, wõtsid Sina, oh Jumala Ema, äramõistmata wiisil oma ihusse. Seda Sinust sündinud Poega tunnistame meie maailmas ühelt ja segamata ole-

miseks sellest Kolmainu Jumalast; seepärast hüüame meie tänuga So poole: Ole rõõmus, kes Sa armu oled saanud!

Pärast 118 Taatveti laulu:

3 p a k o i.

See hiilgaw ingel, keda nähes salwitoojad naesed äraehmatafid, waigistas neid selle sõnumega: Mis teie elawat haudas otsite? Ta on ülestõusnud ja hauad tühjaks teinud. Mõistke seda, et see hukatuse põlwe arahäwitaja on see muudmata Jumal, ja ütelge Jumalale: Oh mis kartuse väärt on So teud, sest Sina oled inimese sugu äralunastanud.

Trepi laulusud.

G s i m e n e A n t i w o n.

Iga salm 2 korda.

Siioni wangid oled Sa Baabelist ärapeastnud, wii ka mind, oh Sõna, mo himude wangist elusse.

Kes lõunapoolse tuule ajal jumaliku filmameega külwawad, need lõikawad õiskamisega igawese elu wihkufid.

Au olgu Ijale

Iga hea and tuleb Pühast Waimust, niisamati kui ka Ijast ja Pojast: Tema läbi elab ja liigub kõik.

Nüüd ja ikka seefama.

Teine Antiwon.

Kui Issand ei ehita heategude koda, siis näeme meie seal kallal waewa ilmaaegu; aga kui Tema meie hinge hoiab, siis ei wõi keegi meie linna mahakistuda.

Täieste pühaks saawad need inimesed, kes Waimu läbi on lapse õigust saanud Sinu, Kristuse ja Isa ees.

Au olgu Isale

Pühas Waimus on kõik pühitus ja tarkus: Ta annab elu kõige loomale; teenigem Teda niisama kui Isa ja Poega, sest Tema on Jumal.

Nüüd ja ikka seejama.

Kolmas Antiwon.

Õnjad on need, kes Issandat kartwad ja Tema käsusõna teed käitwad, sest nemad peawad omas elus kõikisugust warandust maitsuma.

Ole rõõmus, ülem hingekarjane, kui Sa näed oma laua ümber oma lapsukehi, kes heategude wilja kandwad.

Au olgu Isale

Pühast Waimust tuleb iga au warandus, Temast armuand ja iga looma elu, sest Tema on kiidetud ühes Isa ja Sõnaga.

Nüüd ja ikka seejama.

Profitimen: ütelge paganate seas, et Issand on Kuningaks saanud ja maailma kinnitanud, et ta ei kõigu.

Salm: Laulge Issandale uut laulu, laulge Issandale kõik maailm.

Igaüks kell õht on Salm: Riitke Issandat
Temas pühas paikas Pühapäewa Ewangelium ja n. e.
Kristuse ülestõusmist nähes

50 (51) Taaweti laul.

Ülestõusmise kanon.

Esimene laul.

Irmos: Kes wanal ajal wett ühte kocku oma
Zumalikku käsu läbi kogus ja mere wee Issraeli
rahwale kahets lahutus, see on meie austud Zumal;
laulgem siis Temale üksnes, sest Ta on oma au
ülesnäitnud.

Gesjalm: Au olgu Sinu püha ülestõusmisele,
oh Issand!

See, kes maad hukkamõistis, et ta käsu üle-
astujale pale higi ja waewa peale wilja asemel fibu-
witju pidi kaswatama, see meie Zumal kantas
needmist ära, kui Ta ihu poolest fibuwitsa krooni
selle ülcastuja käest wastuwõttis; sest Tema on oma
au ülesnäitnud.

See, kes surma kartis, sai surma ärawõitjaks
ja maharõhujaks. Tema, meie Zumal, kes Gnese
peale kannatawa ja elawa liha wõttis ja piinajaga
wõitles, on kõiki Gneseга ülesäratanud; sest Tema
on oma au ülesnäitnud.

Zumalajünnitajale.

Kõik rahwas kiitwad Sind, kui tõsi Zumala-
jünnitajat, kes Sa ilma mehetundmiseta sünnitasid;
sest meie Zumal, kes Sinu pühitsetud ihusse ennast
ajutas, on meie olemise Gnese peale wõtnud ja
Sinust sündinud, kui Zumal ja inimene.

Kristi ja ülestõusmise kanon.

Irmos: Oh inimesed, laulgem uut laulu Sellele, kes meie lunastamiseks neitsist on sündinud ja maad taewaga ühendanud; sest Tema on ausaks saanud.

Inimese sugu, mis pattuarmastaja piinaja oli oma orjaks teinud, on Kristus äralunastanud, uendanud ja Jumalikuks teinud, sest tema on oma au ülesnäitnud.

Kristus, see elu hallikas, on kui surelik oma tahtmist mööda surma kannatanud; aga olemise poolest suremata olles, on Ta surmuid elavaks teinud; sest Tema on oma au ülesnäitnud.

Kanon Jumalafünnitajale.

Irmos teesama.

Selle ees, kes Sinust, oh Neitsi, on lihaks saanud, nõtkutawad oma põlwi kartusega kõik loomad, kes on taewas, maa all ja maa peal; sest Tema on oma au ülesnäitnud.

Oh misfugune ühendus on Sinu läbi sündinud! See helde ja rikkas armuandja Jumal, kes meile Jumaliku Waimu annab, on Jse Sinust, oh Neitsi, ihu Onesele wõtnud; Tema on oma au ülesnäitnud.

Katawasfia: Ma teen oma suu lahti

Kolmas laul.

Irmos: Oh kõigeülespidaja Issand, kes Sa kõik ei ühestki asjast oled wäljatoonud, mis Sinu läbi loodud ja Waimn läbi korda saadetud on, kinnita mind So armastuses.

Sinu risti läbi sai see tige (kurat) häbisse jaadetud, sest ta langes jenna auku, mis ta ise oli kaewanud; aga nende alandlikude au on Sinu ülestõusmise läbi, oh Kristus, jälle suureks tõstetud.

See Jumala kartuse kuulutamine täitis kõik maailma, otsekui wesi mere kohad katab, oh Inimese-armastaja; sest, suruust ülestõustes, ilmutasid Sa Kolmainu Jumala walgust.

Jumalajünnitajale.

Sinu, oh igawese Kuninga elaw linn, on austamise wäärt asjad kuulatud; sest Sinu läbi, oh Walitseja, on Jumal ühes inimestega maa peal elanud.

Teine kanon.

Irmos: Sa murdsid katki waenlase wibu ja lõhkusid ära ta kilbid, oh Kristus Walitseja, Sa meie kinnitus. Sa oled püha, oh Issand.

Sina, oh puhas rist, puhastasid meid ebajumalate teenistusest ära; sest Jumalik Jeesus sirutas omad käed wälja Sinu peal.

Sinu ette, oh elu haud, kummardame meie uskjad, sest sinuse sai Kristus, meie Jumal, maha-maetud, ja sinu seest on Ta jälle tõeste ülestõusnud.

Kolmas kanon.

Irmos seesama.

Reitsi, see wõsu, mis Jesse juurest ülestaswis prohwetl ettekuulutamise järele, jünnitas meile Sind öiekest, oh Kristus: Sina oled püha, oh Issand.

Et maapealsid loomi Jumaliku olemise osaliseks teha, oled Sa waeseks saanud ja neitsist ihu Gnese peale wõtnud. Sina oled püha, oh Issand!

Meljas laul.

Urmos: Issand, Sa näitsid suurt armastust meie wastu, sest Sa andsid oma ainusündinud Poja meie eest surmale, seepärast hüiame meie tänulikult So poole: Au olgu Sinu wäele, on Issand.

Oh Kristus, Sa oled armu pärast meie wastu muhud ja haawad Gnese peale wõtnud, palgesse löömist ärakannatanud, sülitamist pittameelega wastu wõtnud, ja see läbi mulle lunastust saatnud. Au olgu Sinu wäele, oh Issand.

Sina, oh Glu, oled wiletsade kannatamise ja waeste ägamise pärast oma sureliku ihuga surma kannatanud ja, seda huffajat ärähuffades, oled Sa, oh wäga austud, kõiki ühes Gnesega ülesäratanud, oh ainus Inimesearmastaja.

Jumaläsünnitajale.

Mõttele, oh Kristus, selle karja peale, mis Sa oma kannatamiste läbi Gnesele oled saatnud, ja wõta oma Oma armulised palwed wastu ja tule ning waata selle wiletsa karja peale ja peasta teda ära oma wäega, oh Issand.

Teine kanon.

Urmos: Imelik ja ärarääkimata on So sündimise jala asi, ma kuulsin kõnet Sinust ja ehmatasin ära ja hüian rõõmuga So poole: Au olgu So wäele, oh Inimesearmastaja.

Sina, oh Inimesearmastaja, löid inimese oma kaju järele, aga et ta üleastmise läbi oli surmale mõistetud, siis lasksid Sa ennast Kolgata mäel ristilüüa ja lunastasid teda ära.

Surm andis need furnud tagasi, mis ta ükskord oli äraneelanud, ja see hukkasaatja põrgu riik sai ärarikutud Sinu hauast ülestõusmise läbi, oh Issand.

Jumalajünnitajale.

Sinu sisse, oh puhas Maria, Sa kuld suitsetamise riist, on Jumal, see Sõna, see üks jest puhas Kolmainusest, ennast asutanud ja segamata lihaks saanud ja maailma juure röömuga täitnud.

Kolmas kanon.

Irmos jeesama:

Oh Issand, kes Sa oma Jumaliku tarkusega mäed oled kinnitanud, Sa oled Neitsist tulnud otsekui see kiwi, mis ükskord ise raiumata mäe küljest äralanges. Au olgu Sinu wäele, oh Inimesearmastaja.

Oh Issand! Sa oled meie haiget loomust parandanud, kui Sa, oh Sõna, temaga Neitsi läbi oma kõigepuhtamat Jumaliku olemist, jeda tõsist arstimist olid ühendanud.

Oh Issand, Sa oled mo osa ja mo igatsetud pärandus: omo sündimise läbi neitsist oled Sa mind, oh Sõna, oma olemisega ühendanud, kui So ihu Gnese peale wõtsid.

Viies laul.

Irmos: Homiku wara tõttan ma Sinu, see kõikide Looja poole, see rahu poole, mis ülem on, kui kõik mõistus; et Sinu käsud on walgus, juhata mind nende järele käima.

Oh kõigenägija ja kõige maailma õige Kohtumõistja! Sa said Ebrea rahwa kadeduse pärast ülekohtuse tohtumõistja kätte äraantud, ning peastsid see läbi Adama endisest hukkamõistmisest ära.

Oh furnust ülestõusuud Kristus, anna oma rahu So kogudustele oma ärawõitmata risti wäe läbi ja lunasta meie hinged.

Jumalajünnitajale.

Sina ainus, oh Jkkaneitsi, ilmuksid pühaks telgiks, kes laiem on kui taewad; sest Sina wõtsid enesesse Jumala see Sõna, keda kõik maailm ei wõi mahutada.

Teine kanon.

Irmos: Sa, nägemata Jumal, ilmuksid maa peale; Sa ligisaamata elasid oma tahtmist mööda inimeste seas; seepärast kiidame meie Sind homiku wara lauldes, oh Inimesearmastaja.

Kui odaga Sinu külje luu sisse sai pistetud, oh mo Kristus, siis lunastasid Sa needmisest ära seda, kes inimese külje luust oli loodud ja kõige inimeste hukkatuse sisse saatjaks sai.

Oh Kristus, meie Lunastaja, kes Sa Isaga ühesarnane oled olemise poolest, Sa äratasid oma püha templi, see kõigepuhtama ja kõigekallima ihu furnust üles.

Kolmas kanon.

Ermos seesama.

Sinu Poeg, oh Neitsi, on Jumala Sõna, see esiloodud Adama Looja, aga mitte loom, et Ta küll Sinust Gesele elawa ihu löi.

Sel Neitsi Pojal, Issandal Jesusel, Jumala Sõnal, kes Issaga ühesarnane, on kaks loomust; Tema on tõsine Jumal ja tõsine inimene.

Kuues laul.

Ermos: Ma olen põhjatuma patu sügawuse sisse langenud, ja ma waim nõrkeb ära; aga Sina, oh Issand, jiruta ülewelt oma wägewät kätt wälja ja peasta mind, kui Peetrust, oh maailma Walitseja.

Armu ja halastuse sügawus on mind ümberpiiranud Sinu armuliku mahutulemise läbi, oh Issand, sest lihaks saades ja sulase nägu Gesele wõttes, tegid Sa mind jumalikuks ja austasid mind ühes Gesega.

See surmaja sai ärasurmatud, kui ta jeda surnut nägi elawaks saawad, see on Sinu ülestõusmise täht, oh Kristus, see on Sinu kõigepuhtama kannatamise wõidu palk.

Jumalajünnitajale.

Oh kõigepuhtam Neitsi, kes Sa üksi oled äramõistmata wiisil Looja ja inimeste ühendajaks saanud, palu oma Poega, et Ta Sinu patuste sulaste peale halastaks ja nende eest seisaks.

Teine kanon.

Irmos: Kui Jonas päris põrgu wangi põlwe tähenduselt sai, siis hüidis ta; peasta mo elu hukatuselt, oh Inimese-armastaja.

Sa oled haawad äratannatanud ja oma risti-kannatamise läbi ühes Gnefega ka neid ülesäratanud, keda põrgu oli haawanud; seepärast hüian ma So poole: Tõmba mo elu wälja hukatuselt, oh Inimese-armastaja.

Sinu ees, oh Kristus, lähewad hirmu pärast põrgu wärawad lahti, ja waenlase käest wõetakse sõariistad ära; seepärast tulid need naesed So wastu, kurbtuse asemel rõõmu tundes.

Kolmas kanon.

Irmos teesama.

See, kellel ei olnud nähtawat nägu, saab puhtast Neitsist meie nägu ja saab tõeste inimeseks, ning jääb ka tõsiseks Jumalaks.

Peasta mind ära, oh Kõigepuhtam, patu sügawusest ja himude tormist, sest Sina oled üks warjupaik ja imetegude hallikas neile, kes usuga Sinu juure tõttawad.

K o n d a k.

Täna tõusid Sa hauast üles, os helde, ja töid meid wälja surma wärawist; täna õiskab Adam ja rõõmustab ennast Ewa; ühes nendega kiitwad lõpmata ka prohwetid ja peawanemad Sinu Jumaliku walitsuse wõimust.

I k o s.

Distagu täna taewas ja maa ja kiitku ühel meelel Kriistust Jumalat, sest Ta on kõik wangid haudadest lahtipeastnud. Kõik loomad rõõmustavad ennast, kiidulaulu lauldes kõikide Loojale ja Ara-peastajle, sest Tema, kui Gluandja, saadab inimesi täna põrgu hauast välja ja wiib neid ühes Gnesega üles taewa, ja alandab waenlaste uhkust, ning murrab põrgu wärawad katti oma Jumaliku walitjuse wõimuse läbi.

Seitsmes laul.

Irmos: Wanast jaatsid Sa kastet kolme jumalafartliku noore mehe peale, kes Kaldea maal olid tuleleegi sisse wiijatud; nõnda walgusta oma Jumaliku walgusega ka meid, kes So poole hüüame: Kiidetud oled Sina, meie wanemate Jumal.

See templi wahetek kärises lõhki Looja ristipoomise ajal, ja ilmutas seda pühast kirjas warjule pandud tõsidust uskajatele, kes hüidwad: Kiidetud oled Sina, meie wanemate Jumal.

Oma eluandja Jumaliku were tilkadega, mis Sinu läbipistetud küljest maa peale langesid inimeste lunastamiseks, oh Kristus, oled Sa meid mullast loodud uuendanud, kes hüüame: Kiidetud oled Sina, meie wanemate Jumal.

Kolmainusele.

Kiitke, oh uskjad, seda head Waimu niisama, kui Isa ja ainusündinud Poega, austagem kolmes ühte ainust walitjust ja ainust Jumalat ja hüidkem: Kiidetud oled Sina, meie wanemate Jumal.

Teine kanon.

Ermos: Kõrk piinaja sai noorte meestele naeru-
asjaks, sest naad tallasid seitsme kordse tule, kui
põrmu, maha ja laulsid: Kiidetud oled Sina, meie
wanemate Jumal.

Päike läheb pimedaks, nähes, et see risti külge
poodud ei ole mitte üks liht inimene, vaid see
lihaks jaanud Jumal, kellele meie laulame: Kiidetud
oled Sina, Issand, meie wanemate Jumal.

Kui ärakõhkunud pörguriik seda Wägemat
Jumaliku olemise poolest, seda hukkaminemata põlwe
Andjat wastuwõttis, siis heitis ta wälja need õigete
hinged, kes hüüdsid: Kiidetud oled Sina, Issand,
meie wanemate Jumal.

Jumalajünnitajale.

Oh Kõigepuhtam! Sina said üheks kalliks
õnnistuse hallikaks neile, kes Sind puhta südamega
Jumalajünnitajaks tunnistawad; sest Sinust wõttis
ihu meie wanemate Jumal.

Kolmas kanon.

Ermos seesama.

Sa au Issand ja taewa wägede üle Walitseja,
kes Issaga ühes istud ja neitsiliku käte peal kantud
said, Sina oled kiidetud, oh Issand, meie wanemate
Jumal.

Surm on küll kange, aga Sina, neitsist sün-
dinud Jumal ja inimene, rõhusid teda maha, kui ta
Sina külge puutus: Kiidetud oled Sina, Issand,
meie wanemate Jumal.

Meie kõik tunnistame Sind Jumalajünnitajaks, sest Sina töid ilmale Jumala, ühe sest Kolmainnsest, kes Sinust Gesele ihu wõttis: Onuistud on Sinu ihu jugu, oh kõigepuhtam.

Raheljas laul.

Imos: Need tõise Jumala teenistuse eestseisjad noored mehed olid kange tule sisse wiisatud, aga tuli ei teinud neile mitte wiga ja nemad laulsid Jumalale seda laulu: Kiitke Issandat kõik Issanda teud ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Kui Sinu rist sai Kolgata mäel kinnitud, siis kärises see ettepoodud tek templis lõhki ja kõik loom wärises hirmu pärast ja laulis: Kiitke Issandat kõik Issanda teud ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Ea tõusid hauast üles, oh Kristus, ja uuendasid oma Jumaliku wäega ristipuu läbi seda puu läbi eksituse sisse langenud inimest, kes hüiab ja ütleb: Kiitke Issandat kõik Issanda teud, laulge ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Jumalajünnitajale.

Oh kõigepuhtam Jumalajünnitaja, Sina said Jumala templiks, elawaks elu ajemeks ja laekaks; sest Sina leppitasid Loojat inimestega ära, ja meie kõik Jumala käte teud, kiidame Sind nõnda, kui kohus on, ja tõstame Sind kõrgeks igaweste.

Teine kanon.

Imos: Need Jumalast hoitud noored mehed kustutasid waimuliku tulega loodud tuleleegi ära ja laulsid: Kiitke Issandat kõik Tema teud.

Jumal, jee Sõna, kes oma Jumaliku olemise poolest kannatusest waba on, wõtab oma inimese olemise poolest kannatada; Teda kiites laulame meie: Kiitke Issandat kõik Issanda teud, laulge ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Sina, oh Lunastaja, uinusid magama kui surelik ja tõustd üles kui suremata ja peastid surmast neid, kes laulwad: Kiitke Issandat kõik Issanda teud, ja laulge ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Kolmainusele.

Jumalakartusega kummardame meie seda Kolmainust Jumalat ja laulame: Kiitke Issandat kõik Issanda teud, laulge ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Kolmas Kanon.

Irmos seesjama.

Oh õnnistud Meitsi, kes Sa, kui Oma, ülem oled, kui kõik waimulikud wäehulgad ja Jumala ligi seisad; meie kiidame Sinu Poega ja tõstame Teda kõrgeks igaweste.

Sina näitafid meile seda kõigekaunimat loodud ilu, seda hiilgawat Jumaliku ihu. Meie kiidame, oh õnnistud Meitsi, Sinu Poega, ja tõstame Teda kõrgeks igaweste.

Pärast seda laulame Jumalafünnitaja laulu: Mo hing austab wäga Issandat . . . selle lisa lauluga: Kes Sa ülem oled, kui Kerubid.

üheljas laul.

Irmos: Oh seda uut ja tõeste Jumaliku imet! Issand läheb tõeste kinnipandud Meitsi uksest

läbi; siisfeminnes oli Ta ilma ihuta, aga väljatulles nähti Teda ihukandja Jumala olewat, ja üks jäi ikka kinni. Tõsttem siis ütlemata kõrgets jeda Neitsit, kui Jumala Oma.

Hirmus oli näha, kui Sina, oh Looja ja Jumala Sõna, ristipuus rippusid ja, Jumal olles, sulaste eest ihulikult kannatasid, ning haudas hingetu maas olid, aga furnuid põrguhauast ärasteid. Seepärast kiidame meie Sind, oh Kristus, kui jeda kõigewägewamat.

Kui Sind, oh Kristus, kui furnud hauda pandi, siis peastid Sa meie esiwanemaid furma hukkatusjst ära, panid elu õitsma, äratafid furnud üles, juhatafid inimese loomuse walguse poole ja jaatfid teda Jumaliku hukkaminemata põlwe jisse, seepärast tunnistame meie Sind üheks ikkaelawaks walguse hallitaks.

Jumala sünnitajale.

Sina olid Jumalale templiks ja aujärjeks, kuhu ennast see kõigekõrgem asutas, kes Sinust ilma meheta sündis, oh kõigepuhtam, ja So neitsipõlwe mitte ei muudnud; seepärast, oh puhas, heida pea oma lõpmata palwetega kõik pagana rahwa suguarud meie Keisri jalge alla.

Teine kanon.

Imros: So kõigepuhtamast sünnitamisest rõõmu tundes, oh puhas Neitsi, ja So au wäärt ilu üle imestelledes, kiidame meie Sind, Jumala Oma, nii kui kohus on inglite lauludega.

Oma auta furma läbi, mis Sa ristipuus, oh Lunastaja, oma sureliku olemise poolest kannatasid,

saatsid Sa kõige inimestele au, ja kinkisid mulle, oh Kristus, kui inimesearmastaja, hukkaminemata põlwe.

Hauast ülestoustes, oh Kristus, lunastasid Sa mind ära ja ülendasid mind, ning tõid mind oma Isa juure ja panid mind Tema parema käele istuma oma juure heldusse pärast, oh Issand!

Kolmas kanon.

Irmos seesama.

Meie jumalakartlikud uskjad ei wõi mitte küllalt Sulle kiituse laulu laulda, oh Meitji, aga et meil ikka Jumalik ja waimulik armastus Sinu wastu on, seepärast kiidame meie Sind, kui Jumala Oma.

Sina, oh Kristus, oled meile üheks ustawaks eestpalujaks oma Oma annud, Tema palwete pärast annad Sa meile seda heldet ja armuandjat Waimu, keda Sinu läbi meile Issast läkitakse.

Pärast katawasfiat ektenija, siis: Issand, meie Jumal on püha. Siis Walguse laul.

Pühapäewa kiituse salmidega lausud.

Salm: Et nemad neile teewad seda kohut mööda, mis kirjutud on; seesama austus on kõigile, kes Tema meelest armsjad on.

Tulge kõik rahwas, mõistke see hirmsa salaasja wäge, sest Kristus, meie Dnistegija, see Sõna, mis algmisest oli, on meie pärast ristilöödud, ja oma tahtmist mööda mahamaetud ja surrust üles-

tõusnud, et kõik looma äralunastada. Nummar-
dagem Teda.

Salm: Kiitke Jumalat Tema pühas paikas,
kiitke Teda Tema aulises lautuses.

Issand, Sinu wahimehed rääkisid üles kõik
need imeasjad, aga see kawal kogu täitis nende käed
raha täis, Sinu furnust ülestõusmiste ärasalata
mõteldes, mis maailm nüüd austab. Heida armu
meie peale.

Salm: Kiitke Teda Ta wägewate tegude pärast,
kiitke Teda Tema väga suurust mööda.

Kõik said rõõmu täis, kui Sinu furnust üles-
tõusmisest teada said; sest Maria Mahdalena tuli
haua juure ja leidis ingli walges riides kivi peal
istumast, kes ütles: Mis Teie elawat furnute seast
otsite? Teda pole siin, waid Ta on ülestõusnud,
ja Tema läheb teie eele Kalilea maale, nõnda kui
Tema teile on ütelnud.

Salm: Kiitke Teda pasuna puhumisega, kiitke
Teda naablimängi ja kanneldega.

Issand, Inimese armastaja! Sinu walguse sees
saame meie walgust nägema, sest Sa tõusid furnust
üles ja kinkisid inimese sugule lunastust, ja kõik
loom kiidab Sind, seda ainust ilma patuta. Heida
armu meie peale.

Teised stihirad Anatoliuse kirjutud.

Salm: Kiitke Teda trummidega ja ridastikku;
kiitke Teda keeltega mängiga ja pilliga.

Silma pisaratega töid Sulle, oh Issand, salwi-
toojad naesed homiku laulu; naad tulid rutuste

kalli salwidega Sinu haa juure, Sinu kõigepuhtamat ihu wõidma, aga ingel, kes kiwi peal istus, kuulutas neile: Mis teie elawat furnute juurest otsite? Tema on surma maharõhunud ja ülestõusnud, kui Jumal, ja annab kõigile suurt armu.

Salm: Kiitke Teda heleda Siltseli mängidega; kiitke Teda Siltseli mängidega, mis kauniste hüidwad. Igauks, kel õht on, see kiitku Issandat.

Ingel walges riides seisis Sinu eluandja haa juures ja rääkis salwitooja naestele: See Arapeastja on haaud tühjaks teinud, põrguriigi wangiwõtnud ja kolmandamal päewal surmufst ülestõusnud, kui see ainus kõigewägewam Jumal.

Salm: Tõuse üles, Issand, mo Jumal, tõsta oma käsi üles, ära unusta mitte oma wiltsaid ära.

Maria Mahdalena tuli esimesel nädala päewal haa juure Sind otsima, aga kui Ta Sind ei leidnud, siis nuttis ta kibedaste ja hüidis: Oh häda mull, mo Arapeastja, kuidas oled Sa, oh kõikide Kuningas, ärawarastud! Aga haa seest hüidsid kaks elutoojat inglid tema wastu: Naene, mis ja nutad? Tema ütles neile: Ma nutan seepärast, et nemad on minu Issanda haaft ärawiinud, ja mina ei tea, kuhu nemad Teda on pannud. Aga kui Tema ennast ümber pööris, nägi ta Sind, ja hüidis: Minu Issand ja minu Jumal, au olgu Sulle!

Salm: Ma tahan Issandat kiita kõigest omast südamest, maa tahan kõiki Ta imeasju jutustada.

Ebrea rahwas panid Glu hauda, aga rööwel tegi enesele paradisi lahti, nõnda hüides ning üteldes:

Seda, kes minu pärast on ristilöödud ja kes ühes minuga puu peal ripub, näen ma Isaga aujärje peal istuvat; Tema on Kristus, meie Lunastaja, kes on rikas heldusest.

Au olgu Isale Ewangeliumi stihira, nüüd ja ikka laul Jumalajunnitajale: Kõigeenam õnnistud oled Sina Suur austamise laul.

Pärast seda tropar: Täna ilmus Lunastus maailmale (waata 32 lehe külje peal). Siis etteniad ja ärastamise sõnad.

Ewangeliumi õndsuse salmid Liturgia ajal.

Seda esivanemat Adamat, kes Sinu käsku ärastõlgas, oh Kristus, ajasid Sa paradisi wälja, ja astutasid jenna, oh Armuline, seda rööwlit, kes risti peal Sind tunnistas ja hüüdis: Oh Lunastaja, mõtle minu peale omas kuningriikis!

Õnjad on need, kes puhtad südames, sest nemad peawad Jumalat nägema.

Sina, oh Gluandja ja Issand, mõistsid meid patustid needmise läbi surmale; aga ilma süita oma ihu poolest kannatades, oh Issand, tegid Sa meid surelikuid elawaks, kes So poole hüüame: Issand, mõtle ka meie peale omas kuningriikis.

Õnjad on rahunõudjad, sest neid peab Jumala lapsiks hüütama.

Kui Sa surmusest ülestõusid, oh Issand, siis peastid Sa oma ülestõusmise läbi meid kannatamisest ja kautasid kõik surma wõimuse ära, oh Lunastaja. Seepärast hüüame meie usuga So poole: Mõtle ka meie peale omas kuningriikis.

Ünsjad on need, keda tagakuusatakse õiguse pärast, sest nende pärast on taewariik.

Kui Sina said kolm päewa haudas olnud, siis tegid Sa elawaks kõik surnud, kes põrgu haudas olid, ja äratasid neid, kui Jumal, ühes Gnefega üles, ja kui see helde, kinkisid hukkaminemata põlwe kõigile meile, kes ikka usuga hüiame: Issand, mõtle ka meie peale omas kuningriikis.

Ünsjad olete teie, kui inimesed teid Minu pärast laimavad ja tagakuusavad ja kõikisugu kurja teie peale räägivad, kui nemad waletavad.

Kui Sa surrust ülestõusid, oh Dunastaja, siis ilmušid Sa kõigeesite jalwitooja naestele ja hüidsid: „Olge rõõmsad,“ aga nende läbi kuulutad Sa, oh Kristus, omast surrust ülestõusmisest ka oma sõbra-dele. Seepärast hüiame meie usuga So poole: Mõttele ka meie peale omas kuningriikis.

Rõõmustage ja olge wäga rõõmsad, sest teie pall on suur taewas.

Kui Mooses omad käed mäe peal wälja sirutas ja Amaleki ärawõitis, siis tähendas ta Sinu risti ette, aga meie oleme teda usu läbi üheks tugewaks sõariistaks kurja waimude wastu saanud ja hüiame kõik: Mõttele ka meie peale omas kuningriikis.

Au olgu

Meie uskjad laulame Issast ja Pojast ja pühast Waimust, sest ainust Jumalast ja ainjast Issandast; otsekui ühest ainjast päikesest paistab kolme paistusega see Kolmainus Jumal ja walgustab kõiki, kes hüidwad: Mõttele ka meie peale omas kuningriikis.

Müüd ja ikka

Jumalajünnitajale.

Ole rõõmus ja Jumala üks, kellest see lihaks saanud Looja läbi on läinud, ja kes süiski kinnipitseritud jäi. Ole rõõmus ja kerge pilw, kes seda Jumaliku wihma, Kristust kandis. Ole rõõmus ja redel ja taewa aujürg. Ole rõõmus ja aus ja wägew ning lõhkumata Jumala mägi.

Prokimen: Kiites laulge meie Jumalale, kiites laulge, kiites laulge meie Kuningale, kiites laulge.

Salm: Laskutage käsi kõik rahwas, hüidke rõõmuga Jumalale õiskamise healega.

Galleluja: Sinu peale loodan ma, Issand, ära lase mind häbisje saada ei clades.

Salm: Ole mulle tugewaks kaljuks, kindlaks kojaks ja saada mulle abi.

Neeljas laulu-wiis.

Laupäewal.

Seikesel Öhtu-Zumalateenistusel.

Pärast „Issand, ma hüian“ laulame kolm stihirat ülestõusmise auks, esimest kaks korda.

Salm: Issrael ootku Issandat enam, kui wahi-mehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Meie kummardame ikka So elawatstegewa risti ette, oh Kristus Zumal, ja austame Sinu kolmandamal päewal surnuist ülestõusmist, kelle läbi Sa, oh Kõigewägewam, oled hukkaläinud inimese sugu uueks teinud, ja meile jälle üles taewa saamist annud; sest Sina oled see ainus Helde ja Inimesearmas-taja. 2 korda.

Sest nuhtlusest, mis ärakeeldud puu wilja söömise pärast oli pandud, peastsid Sa meid ära, oh Lunastaja, kui Sa risti puu külge oma tahtmist mööda said naelatud; ja alla põrgu minnes, oh wägew, kistustid Sa katti, kui Zumal, surma ahelad, seepärast kummardame meie Sinu surnuist üles-

tõnsmist ja hüüame rõõmuga: Oh kõigewägewam
Jssand, au olgu Sulle.

Sa murdſid katti põrgu wärawad, oh Jssand,
ja kautasid oma surma läbi surma wõimuse ära;
aga inimese sugu peastſid Sa ära hukkatusest,
ja kinkisid maailmale elu, hukkasaamata põlwe ja
suurt armu.

Au olgu Jssale nüüd ja ikka

Dogmatik Jumalasuunnitaja auks.

Sina said ilma mehetundmiseta käima peale
ja töid ärarääkimata wiisil ilmale Seda, kes wäge-
waid aujärgede pealt on mahalükanud ja aland-
likuid ülendab ning oma uskjate au kõrgeks tõstab, kes
Kristuse risti, mahamatmist ja auſat surmüst üles-
tõusmist austawad. Seepärast kiidame meie Sind,
oh Jumalasuunnitaja, õnſaks lõpmata kiituse laulu-
dega, kes Sa meile nii suuri asju oled teinud ja
meie hingede lunastamise pärast palud.

Pärast seda: Oh Jesus Kristus, Sa igawese

Siis profimen: Jssand on Kuningaks saanud

3 korda. Salm: Jssand on tugewust Siis: Jssand,
aita meid see õhtu

Preester etteniat ei loe, waid meie laulame:

Salmidega laulud.

Ülestõusmise auks:

Jssand, Sa kautasid meie esiwanemate needmist
ära, kui Sa üles risti peale läksid, ja peastſid lahti
igawesed wangid, alla põrgu minnes, ja andsid
inimese sugule hukkasaamata põlwe; seepärast

kiidame meie lauldes Sinu eluandjat ja õnsakstegewat furnust ülestõusmist.

Salm: Ma tahan So nime meeletuletada iga põlwe rahwa seas.

Jumal, see algmata Jsa algmata Poeg, jai inimeseks oma armastuse pärast inimeste wastu ja nende lunastamise pärast, et nüüd see esiloodud inimesele paradiisi anda ja ka kõik loomust mao pettusest lahti teha ja seda rikunud kaju ära- parandada oma halastuse pärast: seepärast tegi Ta ka omaks Emaks seda puhast ja ilmalaitmata neitsit; Teda tunnistame meie kõik üheks kaljuks ja warjupaigaks.

Salm: Kuule tütar, ja waata, ja pööra oma kõrw.

Omas ihus kandsid Sa, oh Jumalast õnnistud Neitsi, seda lihaks jaannd kõikide Loojat, kes seda mao pettuse läbi langenud inimest uuendas; Sina sünnitasid meile ärarääkimata wiisil lihalikult Jumalat ja peastid oma sünnitud Poja läbi kõik wanaks läinud loomuse hukatusest ära. Seepärast laulame ja kiidame meie Sinu armu, oh abielu- tundmata Neitsi. Palu lõpmata, et meie hinged Sinu läbi kõigest nuhtlusest ärapeastetud saaksid.

Salm: Rikkamad rahwa seast wõtwad Sind aland- likult paluda.

Oh kõigeõnsam Neitsi! kustuta ära kõik meie, Sinu sulaste patud, et meie kõik Sinu suurt heldust ja otsatuma armu merd näha saaksime, sest Sinul, oh ilmalaitmata Neitsi, kui tõsisel Jumala Emal, on meelewald kõige loomade üle, ja Sa walitsed oma wäega üle kõikide oma tahtmise järele, ja see

püha Waimu arm, mis awalikult Sinu sees elab,
aitab Sind ikka kõikis asjus.

Au olgu Jhale . . . nüüd ja ikka . . .

Kui Kristus Jumal ja meie hingede Lunas-
taja, see taewas Serawidest ühes Jsa ja Waimuga
austud Poeg, tahtis uueks teha esiloodud inimest,
siis alandas Ta ennast ärarääkimata wiisil Sinu
ihus, oh kõigist lauldud Jumalasünnitaja, ja Sinust
sündides walgustas Ta Jumala tundmisega kõik
maailma ja peastis teda ära wõera Jumalate austam-
misest; Ta tegi Jumalikuks inimese loomuse Jhe-
eneses ja wiis teda üles taewa.

Pärast seda: Jshand, nüüd laised Sina . . .

Püha Jumal, püha Wägew . . . 3 korda.

Tropar: Kui need Jshanda järelkäijad naesed . . .

Saul Jumalasünnitajale: Oh Jumalasünnitaja! see salaja
asi . . . Ektenia ja äralastmise sõnad.

Laupäewal.

Suurel Öhtu-Jumalateenistusel.

Pärast: „Jshand, ma hüian“ stihirad:

Ülestõusmise auks.

Salm: Saada mo hinge wangitornist wälja, et
ma wõiksin So nime ülestunnistada.

Meie kummardame ikka So elawatstegewa
risti ette, oh Kristus Jumal, ja austame Sinu
kolmandamal päewal surrust ülestõusmist, kelle läbi
Sa, oh Kõigewägewam, oled hukkaläinud inimese

fügu uueks teinud, ja meie jälle üles taewa-
saamist annud; sest Sina oled see ainus helde ja
Inimesearmastaja.

Salm: Digid saavad mo ümber koguma, kui
Sina minule saad head teinud.

Sest nuhtlusest, mis ärakeeldud puu wilja
föömise pärast oli pandud, peastsid Sa meid ära,
oh Unastaja, kui Sa ristipuu külge oma tahtmist
mööda said naelatud, ja alla pörgu minnes, oh wägew,
kiskusid Sa katti, kui Jumal, surma ahelad;
seepärast kummardame meie Sinu furnust ülestõusmist
ja hüüame rõõmuga: Oh kõigewägewam Issand, au
olgu Sulle.

Salm: Põhjatuma häda seest hüüan ma So poole,
Issand; Issand, kuule mo healt.

Sa murdsid katti pörgu wärawad, oh Issand,
ja kautasid oma surma läbi surma wõimuse ära;
aga inimese sügu peastsid Sa ära hukatusest,
ja kinkisid maailmale elu, hukkasaamata põlwe ja
suurt armu.

Anatoliuse stihirad.

Salm: Sinu kõrwad pangu tähele mo alandliku
palumiste healt.

Dulge rahwas, laulgem Unastaja kolmandamal
päewal furnust ülestõusmisest, kelle läbi meie pörgu
kattikiskumata ahelaiist lahti oleme peasenud ja kõik
hukkasaamata põlwe ja elu saanud, ja hüidkem: Oh
ristilöödud ja mahamaetud ja ülestõusnud Issand,
lunasta meid oma ülestõusmise läbi, Sa ainus
Inimesearmastaja.

Salm: Kui Sina, Issand, tahaksid kõik ülekohtud meeles pidada, kes siis jõuaks, Issand, So ees seista? Sest Sinu käes on andeksandmine.

Oh Lunastaja! inglid ja inimesed laulwad Sinu kolmandamal päeval älestõusmisest, kelle läbi kõik maailma otjad on walgustud, ja meie kõik, waenlase orjusest ärapeastetud, hüiame: Oh Gluandja, wägew Ünnistegija, lunasta meid oma ülestõumise läbi, Sa ainus Inimesearmastaja.

Salm: Sinu nime pärast ootan ma, oh Issand; mo hing ootab, ja ma loodan Sinu sõna peale; mo hing ootab Issandat.

Põrgu wäskwärawad oled Sa maha rõhunud ja tema ukse poomid kütki murdnud, oh Kristus Jumal, ja langenud inimese sugu ülesäratanud; see pärast hüiame meie ühest suust: Oh surnuft ülestõusnud Issand, au olgu Sulle.

Salm: Issrael ootku Issandat enam, kui wahi-mehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Oh Issand, Sinu sündimine Issast on olnud enne kõiki aegu ja igawesest ajast, ja Sinu lihaks-jaamine Neitsist on inimestele ärarääkimata ja ärämõistmata, ja Sinu allaminemine põrguhauda on hirmus kuratile ja tema inglitele. Sa tallasid surma maha, ja tõusid üles kolmandamal päeval, ja andsid inimestele huffaminemata põlwe ja juurt armu.

Stihirad Jumalajunnitaja ants, mis Paulus Amorei on kirjutanud, tahesjamaal lauluwiisil:

Salm: Sest Issanda juures on heldus ja Tema juures on kõigerohkem lunastus, seesama lunastab Issraeli kõigest tema õlekohtust.

See kõikide Jumal, kes Sinu wereft on lihaks saanud, oh kõigepuhtam Jumalajünnitaja, tegi Sind warjuks uskjatele ja eestseisjaks ning wõitlejaks neile, kes wiletuses ja hädas on, ja üheks rahu sadamaks tormi ajal. Peasta siis ära kõigest kurbtusest ja kurjast neid, kes Sinu Jumaliku warju alla tõttawad.

Salm: Kiitke Issandat kõik paganad, austage Teda kõik rahwas.

Et ma Sinu Jumaliku nime wõiksin lõp-mata kiita ja austada, ülendada ja laulda, ära lase mind mitte waenlase naeruks saada, kes ma Sinu warju alla tõttan, waid hoia mind ikka oma kalli palwete tiibade all kõige wiga ja iga kiusatuse eest.

Salm: Sest Tema heldus on meie üle wõimust wõtnud, ja Issanda tõde jääb igaweseks ajaks.

Ole rõõmus, oh kõigepuhtam Jumala Oma; ole rõõmus, Sa uskjate lootus; alla rõõmus, maailma puhastamine; ole rõõmus, kes Sa oma julasid kõigest kurbtusest ärapeastad, Sa surma ärähäwitaja; ole rõõmus, Sa elu saatja; ole rõõmus, Sa trööstja; ole rõõmus, Sa abi; ole rõõmus, Sa warjupaik.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Laul Jumalajünnitajale.

Prohwet Daawet, kes Sinu läbi, oh Jumalajünnitaja, on Jumala eeswanemaks saanud, ütles ühes laulus Sinust Sellele, kes Sulle oli juuri asju teinud: „Kuninga Omand seijab So paremal käel.“ Sest Kristus Jumal näitas oma juure ja

rikka armu pärast Sind Omaks ja elu eestseisjaks, kui Sa wõttis Sinust ilma isata inimeseks saada, et oma nagu inimeste sees jälle uueks teha, mis nende lihahimude läbi oli ärarikutud, et seda mägede peal äraeksinud lammast ülesotsida, teda oma õlade peale wõtta ja Isa juure wiia, ja oma tahtmist mööda taewa wägedega ühendada, ja maailma lunastada.

Siis: Oh Jesus Kristus, Sa igawese

Profimen: Issand on Kuningaks saanud j. n. e.

Pühapäewa salmidega laulud.

Issand, Sa kautasid meie esiwanemate needmist ära, kui Sa üles risti peale läksid, ja peastid lahti igawesed wangid, alla põrgu minnes, ja andsid inimese sugule hukkajaamata põlwe; seepärast kiidame meie lauldes Sinu eluandjat ja õnjaks tegewat furnust ülestõusmist.

Salm: Issand on Kuningaks saanud, Tema on kõrgusega ennast ehitanud.

Kui Sina, oh ainus kõigewägewam, olid puu peale ülespoodud, siis wärisesid hirmu pärast kõik loomad, aga kui Sa olid hauda pandud, siis äratasid Sa haudade seest üles neid, kes seal sees olid, ja andsid inimese sugule hukkaminemata põlwe ja elu. Seepärast kiidame meie lauldes Sinu kolmandamal päewal furnust ülestõusmist.

Salm: Ka peab maailm saama kinnitud, et ta ei kõigu.

See ülekohtune rahwas andis Sind ära Pilatuse kätte, oh Kristus, ja mõistis Sind risti jurma, ja

näitis see läbi, kui tänamata ta oma heategija vastu oli. Aga Sina said oma tahtmist mööda mahamaetud ja tõusid oma väega kui Jumal kolmandamal päeval surmusest üles ja andsid meile otsatumat elu ja suurt armu.

Salm: Sinu koojas on pühastus, oh Issand, pitaaks ajaaks.

Silma weega tulid naesed haua juure Sind otsima; aga kui naad Sind ei leidnud, nutsid nemad juure healega ja ütlesid hüides: Oh meie Önnistegija, Sa kõikide Kuningas! Kes on Sind hauast ära wiinud? Ja mis paik hoiab warjul Sinu elutoojat ihu? Aga ingel kostis neile ja ütles: Äрге nutke, waid minge ja kuulutage, et Issand on ülestõusnud, et meile rõõmu anda, sest Tema on see ainus armuline.

Au olgu Issale nüüd ja ikka

Laul Jumalafünnitajale.

Waata heldeste oma julaste palumiste peale, oh kõigepuhtam, ja kustuta ära kõik kurjad kiwatused, mis meie vastu tõuswad, ja peasta meid ära kõigist hädadest, mis meid kurwastawad: Sest Sina oled meie ainus kindel ja ustaw tugi, ja Sind oleme meie eestseisjaks jaanud, oh Jumala Oma! Ärgu jaagu meie mitte häbi sisse, kes Sind appi palume; ole usin palwet kuulma, kui meie öiete Sinu poole hüiame: Ole rõõmus, Walitseja, Sa kõikide abi, rõõm ja warjupaik, ja meie hingede önnistus!

Pärast jeda: Issand, nüüd lased Sina
Püha Jumal, püha Wägew Meie Issa

Tropar.

Kui need Issanda järelkäijad naesed seda rõõmust furnust ülestõusmise sõnumit ingli suust kuulsid, ja sest esiwanema hukkamõistmisest lahti said, siis rääkisid nemad kiiteldes apostlitele: Surm on ära-kautud, sest Kristus Jumal, kes maailmale suurt armu kingib, on furnust ülestõusnud.

Au olgu . . . nüüd ja ikka . . .

Laul Jumalafünnitajale.

Oh Jumalafünnitaja! see salaja asi, mis algmisesest warjul peetud ja inglitelgi teadmata oli, sai Sinu läbi awalikuks, kui Jumal Sinust neile ilmus, kes maa peal olid, ja inimeseks sai, oma loomusi ühendades, aga mitte ühte segades, ja Oma tahtmist mööda meie pärast risti kannatada wõttis, ja tema läbi seda esimest inimest ülesäratas, ja meie hinged surmast peastis.

Pühapäewal.

Somiku-Jumalateenistusel.

Pärast kune Taaweti laulu lugemist: See on Jumal Issand . . . Siis tropar: Kui need Issanda järelkäijad naesed . . . 2 korda: Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . . Laul Jumalafünnitajale: Oh Jumalafünnitaja! see salaja asi . . . Siis katesmi lugemine. Pärast esimest katesmi lugemist.

Pühapäewa katesmi laulud.

Kui need salwitoojad naesed hana ukse peale waatsid, ja ei wõinud ingli näu walgust mitte ära-

kanda, siis imetlesid naad ehmatades ja ütlesid: Kas peaks ärawarastud olema See, kes röövlile paradüüsi on lahti teinud? Oht on ülestõusnud See, kes enne oma kannatamist ülestõusmist kuulutas? Tõest Kristus Jumal on surmalt ülestõusnud ja annab elu ja ülestõusmist neile, kes põrgu haudas on.

Salm: Tõuse üles Issand, mo Jumal, tõsta oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wiletsaid ära.

Oh Lunastaja, Sa kannatasid oma tahtmist mööda risti surma, ja surelikud inimesed panid ühte uude hauda Sind, kes Sa maailma otjad oma sõna läbi loonud oled. Seepärast sai waenlane kinniseutud, surm hirmsal wiisil ärahäwitud ja kõik need, kes põrgu haudas olid, hüüdsid Sinu eluandja ülestõusmise ajal: Kristus, see eluandja ja igawene on ülestõusnud.

Au olgu Issale nüüd ja ikka

Laul Jumalafünnitajale.

Josep ehmatas ära, kui ta teada sai, mis Sinuga, oh Jumalafünnitaja, üle loodud wiisi oli sündinud; aga kui temale, So mehetundmata käima peale saamise ettetähendusel meele tulid: see wihm, mis hädalise rohu peale mahatuli, see kibuwitsa põesjas, mis tules põles ja mitte ära ei põlenud, see õitjenud Aaroni kep; siis tunnistas tema, So kihlalud mees ja hoidja, preestrite ees ja hüüdis: Neitsi toob lapsukesse ilmale ja jääb pärast sünnitamist ikka neitsiks.

Pärast teist katesmi lugemist:

Pühapäewa katesmi laulud.

Sina tõusid hauast üles, oh Lunastaja, kui suremata ja äratajid oma ülestõusmise läbi ühes Gnešega ka oma maailma üles, oh Kristus, meie Jumal: Sa rõhusid suure wäegu surma wõimuse ära ja andsid kõigile, oh helde, surnuist ülestõusmist; seepärast kiidame meie Sind, oh ainus Inimesearmastaja.

Salm: Ma tahan Sind, Issand, kiita kõigest omast südamest, ma tahan kõiki So imeasju jutustada.

Raabriel tuli walges riides kõrgelt maha, astus kiwi juure, kelle all see elu kiwi oli, ja hüidis nutja naeste wastu: Urge nutke, teile on igawene trööstimine valmistud; olge julged, sest See, keda teie nutuga otsite, on tõeste ülestõusnud; seepärast kuulutage apostlitele, et Issand on ülestõusnud: olge rõõmsad ja kummardage seda ülestõusnud Issandat, ja olge julged, olgu ka julge Gwa.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Laul Jumalajunnitajale.

Kõik inglite wäehulgad imetellesid Sinu imeliku käima peale saamise üle, oh Puhas; kuidas saab See, kes kõik oma käega ülespeab, Sinust kantud kui inimene, ja kuidas algab ennast see Algmata, ja kuidas toidetakse piimaga Seda, kes kõik elawad loomad oma ärarääkimata armuga toidab? Ja Sind, kui seda tõsist Jumala Gwa, kiitwad nemad lauldes.

Pärast 118 Taaweti laulu:

Israël.

Need jalwitoojad naesed, kes enne, kui apostlid hana juure tulid, kuulutasid neise, Sinu imelikust ülestõusmisest, oh Kristus, et Sina oled ülestõusnud, kui Jumal, kes maailmale suurt armu kingib.

Trepi laulud.

Esimene Antimon.

Iga salm 2 korda.

Mo noorest põlvest saadik sõdiwad mitmed lihahimud mo wastu, aga Sina ise, mo Lunastaja, aita ja lunasta mind.

Teie, kes Siionit wihtate, jaate Issandast häbisse saadetud; sest kui rohi peate teie tulest ärakuivama.

Au olgu Issale

Püha Waimu läbi elab iga hing, ja saab puhastamise läbi ülendud ja kolmainu Jumala läbi jalal wiisil täis püha walgust.

Nüüd ja ikka seejama.

Teine Antimon.

Hinge põhjast hüian ma kangeste Sinu poole, oh Issand: Tulgu mo palwe Sinu püha kõrwu.

Igaüks, kelle südames on lootus Issanda peale, ei tunne kurbtust.

Au olgu Issale

Pühust Waimust jookswad armu wood wälja, mis iga looma elu kinnitawad.

Nüüd ja ikka seejama.

Kolmas Antimon.

Mo süda kippugu Sinu poole, oh Sõna, ja ärgu petku teda mitte ükski ilmalik lust ja rõõm tema hukatuseks.

Meie peame Issandat armastama enam, kui keegi oma ema armastab.

Au olgu Issale

Pühast Waimust tuleb kõik Jumala tundmise, nägemise ja tarkuse rikkus; sest kõik Issa õppetust ilmutab Sõna Tema läbi.

Nüüd ja ikka seesama.

Profimen: Tõuse üles, Issand, meile appi, ja lunasta meid oma nime pärast.

Salm: Jumal, meie oleme oma kõrwadega kuulnud, meie wanemad on meile jutustanud, mis tööd Sa oled teinud ennemuiste, nende päivil.

Igaüks, kell õht on Pühapäewa ewangelium.
Aristuse furnust ülestõusmist nähes 50 (51)
Saaweti laul j. n. e.

Ülestõusmise kanon,

mis Johannes Damaskin on kirjutanud.

Esimene laul.

Armos: Wanal ajal läks Issraeli rahwas punase mere põhja mööda kuiwalt läbi ja wõitis kõrbes Amaleki sõawäge ära, kui Mooses risti wiisi oma käed ülewel hoidis.

Gesfalm: Au olgu Sinu püha ülestõusmisele, oh Issand.

Kui Sina, oh helde ja kõigewägewam Issand, tahtsid meie langemist parandada, siis lastsid Sa

Ennast kalli ristil puu peale ülendada, et seda puu läbi sündinud meie kõikide hukkamist ära kautada.

Oh Kristus, Sa olid hauas ihuga ja põrgus hingega kui Jumal, paradisis ühes rõõwliga ja aujärje peal ühes Issa ja Waimuga; Sa täidad kõik, kui igas paikus Oleja.

Jumalajünnitajale.

Sina oled ilma mehetundmiseta, Issa tahtmise järele, pühast Waimust käima peale saanud, ja lihalikult Jumala Poja ilmale toonud, kes on sündinud Issast ilma emata, aga meie pärast Sinust ilma ijata.

Risti ja ülestõusmise kanon.

Esimene laul.

Imios: Ma teen oma juu lahti

Oh Issand, Sa arstisid ja uuendasid kõik ära-rõhutatud inimeste jugu oma Jumaliku werrega, ja rõhusid ära seda wägewat wõimuse poolest, kes algmiselt Sinu looma ärarikkus.

Oma surma läbi said Sa ülestõusmiseks surnutele: sest surmalt sai wägi ärawõetud, kui ta wõitlema hakkas igawese Gluga, see lihaks saanud Jumalaga, kes kõikide üle walitseb.

Jumalajünnitajale.

Sinu Jumalik elaw tempel oli palju ilusam, kui taewa wäehulgad; sest Sina, oh Neitsi, ja pühamaagi, kandsid omas ihus meie Jumalat.

Kanon Jumalasuunitajale.

Esimene laul.

Armos: Sind, oh Neitsist sündinud, palun ma

Rahvas wärisesid, paganad ehmatasid ära, wägewad kuningad kummardasid hirmu pärast Sinu Poja ees, oh Puhas, sest mo Kuningas on tulnud, ja seda piinajat ärawõitnud, ja maailma hukatusest ärapeastnud.

Kui Kristus, kes taewas elab, inimeste juure mahatuli, siis pühitses Ta oma eluaseta, ja näitis seda kõikumata olemat: Sest Sina üksi sünnitasid Loojat ja jäid pärast sünnitamist neitsi põlwe iluks.

Kolmas laul.

Armos: Oh Kristus, Sinu pärast on wäga rõõmus So Rogodus, ja hüiab: Sina, Issand, oled mo wägi, warjupaik ja tugewus.

See elu puu, see waimulik ja tõsine wiina mari ripub risti peal, ja walab wälja kõigile Jumalikku jooki.

Kui suur, kui hirmus, kui põrgu uhtuse ära-kautaja ja kui hukkaminemata Jumal, oled Sa täna lihalikult surnust ülestõusnud.

Jumalasuunitajale.

Sina üksi, oh Jumala Oma, oled neile, kes maa peal elawad, ühete äramõistmata headuste eest-palujaks jaanud: seepärast toome ka meie Sulle see sõna: „Ole rõõmus!“

Teine kanon.

Armos: Oh Jumalajünnitaja, Sa elaw ja ära-
kuiwamata hallikas

See kihwtine madu on oma hammastega mo
külge hakkanud, oh Lunastaja; aga Sina, oh
kõigeülespidaja Issand, oled neid oma käe naeltega
rusuks löönud; sest ei ole Pühade seas pühamat
peale Sind, oh Juimesearmastaja.

Sina, oh Juimesearmastaja, Gluandja olles,
ilmusid oma tahtmist mööda kui surnud handas, ja
tegid põrgu wärawad lahti neile hingedele, kes
wanast ajast seal sees olid; sest ei ole Pühade
seas pühamat peale Sind, oh Juimesearmastaja.

Jumalajünnitajale.

Sina, see arimata maa, jünnitajid seda elu
wilja Pead, kes neile, kes Temast oja wõtwad, sure-
mata põlwe annab, seda Püha, kes pühaste hingab
Pühade sees.

Kolmas kanon.

Armos: Oh kõigeülem walitseja! Sa tulid
oma tahtmist mööda kõrgelt maha, ja wiisid üles
põrgu hauast inimese alandud loomust; sest ei ole
teist nii püha, kui Sina, oh Juimesearmastaja.

Juimeste loomus, mis enuast Sinu läbi hirmsa
Jumaliku tulega ühendas, puhastakse, otsegu üks
küpsiks saanud leib, Sinu sees, oh kõigepuhtam Neitsi,
sellejama tulega, mis ka Sind ilma wigata hoidis.

Kes on see, kes tõest Jumala ligi on, ja kes
üle kõige inglite on ülendud? See on see ainus, kõige
ülespidaja Ema, kes neitsiliku ilu sees hiilgab.

Meeljas laul.

Ermos: Oh õiguse Päike, kui Kogudus Sind nägi risti peal rippumat, siis jäi ta kohtudes omas korras seisma ja hüüdis kõlblikul wiisil: Mu olgu Sinu wäele, oh Issand!

Sa läksid üles risti peale, et mo liha nõdrust arstida oma kõigepuhtama ihu kannatamisega, mis Sa hea meelega Gnefe peale wõtsid; seepärast hüüame meie: Mu olgu Sinu wäele, oh Issand!

Kui surm Sinu patuta ja eluandja ihuse, oh Issand, oli puutunud, siis sai ta õiguse poolest ärasurmatud, aga meie hüüame So poole: Mu olgu Sinu wäele, oh Issand!

Jumalafünnitajale.

Ilma mehetundmiseta töid Sa lapsukesel ilmale, oh Neitsi, ja jäid pärast sünnitamist jälle ikka neitsiks; seepärast hüüame meie kindla usuga lõpmata So poole: Ole rõõmus!

Teine kanon.

Ermos: Kui prohwet Habakuk omas Waimus teada sai Jumala mõistmata nõu

Issrael, kes seadust sai, ei tunnud mitte Sind Kristust, jeda seaduse andjat Jumalat, waid tema, kõlwatu, kes antud seaduse wäärt ei olnud, lõi Sind, kui ühte seaduse üleastujat, ülekohtusel wiisil risti külge.

So Jumalik hing, oh Lunastaja, wõttis wangi, pörguriigi ja äratas ühes Gnefega need hinged üles kes algmisest seal olid; aga Sinu eluandja ihu andis kõikidele suremata põlwe.

Jumalafünnitajale.

Sind, oh kõigepuhtam Jumalafünnitaja, kiidame meie, kui tõstist Jkkaneitsist, keda Jumalanägija Moosesele see libuwitja põesas ettetähendas, mis tules põles, ja mitte ära ei põlenud.

Kolmas kanon.

Imos: Jesus, see kõigekõrgem Jumal, kes istub au sees . . .

Inimeste seas elas see nägemata, ja sai nähtavaks see, kes on selle äramõistmata Jumala nägu, ja kes Sinust, oh Neitsi, seda olemist wastuwõttis, mis Tema le wõeras oli; Tema lunastab kõiki, kes Sind puhtaks Jumala Emaks tunnistawad.

Neitsi wõttis ihu sees wastu seda, kes ilma ihuta on, ja tema sees ihuga ennast ühendades lapses sai: see pärast tuntakse nüüd seda ainust ihukandjat Jumalat ja seda üle loodud wiisi sündinud inimest kahes loomuses.

Pärast sünnitamist hoidis Sind neitsiks see Sõna ja Jumal, kes Sinu sisse ennast asutas, oh Neitsi, ja ilma meheta sündis, ja Tema hoidis Sind ka sünnitamise ajal neitsiks, kui see kõikide Jssand ja Looja.

Viies laul.

Imos: Jssand, mo walgus! Sina, see püha walgus, tulid maailma, et neid rumaluse pimedusest lahti peasta, kes usuga Sind kiites laulwad.

Sina, Jssand, tulid armulikult maa peale ja ülendasid langenud inimese sugu, kui Sind risti ülespoodi.

Sina, oh Kristus, wõtsid minu pealt ära kõik patu langemise hukkamõistmist ja kautasid kõik surma walu ära, oh helde, oma Jumaliku surmusest ülestõusmise läbi.

Jumalajünnitajale.

Sina oled meile üheks ärawõitmata sõariistaks waenlaste wastu, ja Sinu sees, oh Jumala Bruut, oleme meie oma õnnistuse kindlust ja lootust leidnud.

Teine kanon.

Imros: Kõik ehmataşid ära Sinu Jumaliku

See jõe põrguhaud neelas Sind alla; sest nähes Sind risti peal ülespoodud, odaga läbipistetud, ja surnut olewat, arwas ta see elawa Jumala liht inimese olewat; aga kui ta Sinu Jumaliku wäge enese peal äratundis, siis tunnistas ta Sind Jumalaks.

Surma haud ja põrguriik, kes Sinu ärarõhutatud ihu templit enese wahel ärajagasid, oh Inimese armastaja, kandwad mõlemad oma tahtmise wastu nuhtlust: üks, oh suremata, annab Sinu Pühade hinged wälja, teine ihud.

Jumalajünnitajale.

Waata, nüüd on prohwetite ettekuulutamine tõeks saanud; sest Sina, oh abielutundmata Neitsi, kandsid omas ihus seda kõige tõrgemat Jumalat, ja sünnitasid igawesest ajast olnud Poega, ja saatsid rahu kõigile, kes Sind kiites laulwad.

Kolmas kanon.

Ermos: Täna tahan ma ülestousta, ütles Jumal prohveti läbi

Jumala Poeg, kes Sinu sisse ennast aputas, tegi Sind meile, oh puhas, üheks aukojoks, Jumala pühaks mäeks, pruudiks, pulma kojaks, pühitsemise templiks ja üheks igawese õutsuse paradiiiks.

Sina, oh Kristus, wõtsid neitsilikust werest Gnejele ihu, mis ilma mehetundmiseta sündis, mis kõigepuhtam on, kell meel ja mõistus, hing ja wägi, tahtmine ja oma meelewad on.

Neitsi ihu sugu saatis häbisje piinajate tühja tarkust; sest lapsuke on oma käega pafiliski-mau surmajat kihwti katsunud, ja seda suureliku saadanit ärawõites, on Ta teda usklikude jalge alla tallanud.

Kuues laul.

Ermos: Kui kogudus armu pärast Sinu küljeluust wäljajooksnud werega sai wõera jumalate were-ohwridest puhastud, siis hüidis tema: Mina tahan Sulle tänu healega ohwerdada.

Sina läksid üles risti peale ja panid wäge kui wöö Gneje ümber, wõitlesid piinajaga, ja tõukasid teda, kui Jumal, ülewelt maha, ja äratasid oma ärawõitmata wäega Adama üles.

Sa tõusid hanaft üles, oh Kristus, suures ilus paistes, ning pillasid oma Jumaliku wäega kõik waenlased laiale, ja täitsid, kui Jumal, kõiki rõömuga.

Oh seda uut imet, mis on suurem, kui kõik wanad imetähed! Neitsi sai ilma mehetund-

misjeta käima peale ja mahutas enese sisse Seda, kes kõik ülespeab.

Teine kanon.

Imros: Ma olen sügawa mere sisse sisse langenud

Põrgu haud tegi lahti oma suu ja neelas mind alla, ja tema, jõe, tõmbas mo hinge enese sisse, aga Kristus, kui Inimese armastaja, tuli alla ja wiis mo elu tema seesst välja.

Surm on surma läbi maharõhitud: See Surmud on ülestõusnud, mulle hukkaminemata põlwe kinkinud, ja kui see Suremata Onnast naestele näitnud ja neile rõõmu kuulutanud.

Jumalajünnitajale.

Sinu puhas ihu, oh Jumalajünnitaja, sai selle mahutamata Jumala mahutajaks, selle peale taewa wäe hulgad ilma hirmuta ei wõi waadata.

Kolmas kanon.

Imros jeesama.

Wanal ajal pettis ja suretas mind madu ära mo esiema Owa läbi, aga nüüd, oh puhas, peastis mind mo Dooja hukatusest Sinu läbi.

See äramõistmata Jumal tegi Sind, oh Meitsi, üheks ärawalitsetud armu imetegude sügawuseks, sest see kallis pärlikiwi — Kristus paistis Sinust üles, kui Jumalik wälf.

R o n d a k.

Sina, mo Dunastaja ja ärapeastja, kui Jumal, äratasid hauast surma abelatest inimese

jugu üles, ja rõhusid maha põrgu wärawad, ja tõusid, kui Walitseja, kolmandamal päewal üles.

J k o s.

Kiitkem, kõik maailma rahwas, jeda eluandjat Kristust, kes kolmandamal päewal on surmusest ülestõusnud, ja täna oma wäega surma wärawad maha rõhunud, põrgu riigi ära kautanud, surma astla katti murdnud ja Adamat ning Ewat ära peastnud, ning laulgem Tema südamest tänu ja kiituse laulu: Sest Tema, see Jumal ja Issand on kui see ainus kõigewägewam, kolmandamal päewal hauast ülestõusnud.

Seitsmes laul.

Jeromos: Abraami sugust noored mehed Paabeli ahjus põlesid Jumala kartuse armastusest enam, kui tule leegist, ja hüidsid: Kiidetud oled Sina, Issand, oma au templis.

See inimese jugu, kes Kristuse Jumaliku werega on ära pestud ja hukkaminemata põlwe sisse kutsutud, hüiab tänu healega! Kiidetud oled Sina, Issand, oma au templis.

Sinu eluandja haud, oh Kristus, on kaunim kui paradüüs, ja tõeste ilusam, kui ükski kuninga koda; tema on meie ülestõusmise hallikas.

Jumalajünnitajale.

Ole rõõmus, Sa kõigekõrgemast Jumalast pühitsetud elupaik; Sinu läbi, oh Jumalajünnitaja, anti rõõmu neile, kes hüidwad: Dnnistud oled Sina naeste seas, oh kõigepuhtam Walitseja.

Teine kanon.

Ermos: Need Jumaliku kartusega ehitud noored mehed

Kui Sind puu peale ülendati, siis alandasid Sa ülbed silmad, ja hooplikude silmalaugid muljusid Sa maani, inimest äralunastades; kiidetud olgu Sina, meie wanemate Issand ja Jumal.

Oh Issand, kes Sa furnust ülestõusid ja põrgu hauda, kus sees hull inimesi oli, tühjaks tegid, tõsta kõrgeks oma wäega meie au, kes Sind teenime; kiidetud olgu Sina meie wanemate Issand ja Jumal.

Kolmainusele.

Jumaliku sõna järele austame meie seda ainust Jumalat, seda kolmejoonelist, loojamine-mata, segamata, jagamata walgust, mis iga looma walgustab, kes laulab: Kiidetud olgu Sina, oh Jumal.

Kolmas kanon.

Ermos: Kolm noort meest Baabelis panid piinaja käsku naeruks

Puhta südameliku armastuse tuli sunnib mind laulma ja see Oma ja Neitsi poole hüidma: Onnistud oled Sina, sest wägede Issand on Sinuga.

Sind nähti kõrgem olewat kui kõik loomad, sest Sa sünnitafid Loojat ja Issandat; seepärast hüian ma So poole, oh Jumalafünnitaja: Onnistud oled Sina, sest wägede Issand on Sinuga.

Kolmainusele.

Ma austan Sind, kui ühte ainust Jumalat kes Sa kolmes pales jagamata oled; ma kiidan

Sind ja hüian: Riidetud olgu see kolmes pales Ole-
mine, kes kõige üle walitseb.

Rahelias laul.

Ermos: Taaniel, omad käed ülestõstes, pani
lõukoerde juu aukus kinni, aga jumalakartuse nõudjad
noored mehed, kes hea tegudegu, kui wõõga olid
ehitud, kustutasid tule leegi ära, hüides: Kiitke
Issandat kõik Issanda teud.

Sina sirutasid omad käed risti peal wälja,
oh Issand, ja kogusid kõik rahwad kokku ja seadsid
üht ainust, Sind kiitjat Rogudust taewa ja maa
todanitudele, kes ühe healega kiites laulwad: Kõik
Issanda teud kiitke Issandat, laulge kiites ja tõstke
Teda suureks igaweste.

Üks ingel walgeis riides, kes ligisaamata üles-
tõusmise walguses hiilgas, ilmus naestele ja hüidis:
Mis teie seda elawat haudas otsite, kui surnud?
Kristus on tõeste surnust ülestõusnud; Tema poole
hüiame meie: Kõik teud kiitke Issandat ja tõstke
Teda suureks igaweste.

Jumalajünnitajale.

Sina üksi, oh kõigepuhtam Neitsi, said kõige
sugu rahwa seast Jumala Emaks; Sina olid Jumala
eluaese, oh laitmata, ja ei põlenud mitte ära sest
ligisaamata walguse tulest; seepärast kiidame meie
Sind kõik, oh Jumala pruut, Maria.

Teine kanon.

Ermos: See abju läbi, kuhu üksford noored
mehed oli wifatud

Kui loom nägi, et Sind ülekohtusel wiijil ära-
surmati, sai ta kurwaks ja nuttis: Maa wärihes ja
päike kattis ennast pimedusega, otsegu leina riidega;
aga meie kiidame Sind alati lauldes, oh Kristus,
ja tõstame Sind suureks igaweste.

Sina läksid alla pörgu hauda ja walmistasid
kõikidele ülestõusmise teed, ja tulid jälle üles ning
wõtsid mind oma olade peale ja töid Jsa juure;
seepärast hüian ma So poole: Kõik teud kiitke lauldes
Jssandat, ja tõstke Teda suureks igaweste.

kolmainusele.

Seda esimest Mõistust ja kõige Algajat, seda
ainust Jsa, kes ei ole ühegi teise käest oma
olemist jaanud, ja seda algmata Sõna, ning trööstjat
Waimu, seda ainust Jumalat ja Jssandat ja kõikide
Loojat kiidame meie, ja seda üheloomulist kolmainust
Jumalat kummardame ja tõstame meie suureks
igaweste.

Kolmas kanon.

Jeromos: Sa kõikide wägew Peastja . . .

See kõikide Jssand, kes Sind, oh Neitsi, Adama
küljeluust walmistas, sai lihaks Sinu neitsilikust
ihust. Temale laulame meie kiites: Kõik teud kiitke
Jssandat, ja tõstke Teda suureks igaweste.

Abraam nägi omas tellkis waimu filmadega
seda salajat asja ära, mis, oh Neitsi, Sinu läbi
sündis, sest ta wõttis Sinu ilma ihuta Poega
wastu, lauldes: Kõik teud kiitke lauldes Jssandat,
ja tõstke Teda suureks igaweste.

Neid kolmainu Jumalaga ühearwulisi noori
mehi peastis Sinu neitsi põlwe ettetähendus, sest

nemad, oh Neitsi, seisid oma puhta ihudega tules wigajaamata ja hüidsid: Kiitke lauldes Issandat, ja tõstke Teda suureks igaweste.

Ühekõne laul.

Imros: Sinust sest puutumata mäest, oh Neitsi, lahtus raiumata see nurgakiwi Kristus, kes need loomused ühendas, mis enne ühes ei olnud; seepärast austame meie rõõmuga Sind, oh Jumalajunnitaja.

Segamata ühenduses oled Sa mind täieste wastuwõtnud, ja kõige mo loomusele õnnistust andnud, oh mo Jumal, oma kannatamise läbi, mis Sa risti peal oma suure helduse pärast lihalikult kannatasid.

Kui Sinu jüngrid nägid hauda lahti olewat ja seal sees Sinu furnu linad leidsid, mis pärast Sinu ülestõusmist olid maha jäänud, siis ütlesid naad ühes inglīga: Issand on tõeste ülestõusnud.

Kolmainusele.

Meie uskjad kummardame kõik kolmainust Jumalat, austame ja ülendame seda ühewäelist ja üheaulist Olemist segamata Paleses.

Teine kanon.

Imros: Hüppagu rõõmu pärast igäüks maa-pealne . . .

Kawalalt roomas madu mo juure ja wiis mind, kui wangi, Edeni aiast wälja; aga see kõigewägewam Issand rabas teda kui last wastu Kolgata kalju ja tegi mulle jälle risti puu läbi õntsa Edeni rohuaia ukse lahti.

Täna oled Sina waenlase tugewad linnad tühjaks teinud ja oma wägewa käega tema waranduse ära wõtnud, ja oled mind sest tühjaks tehtud pörgu hauast ühes Gnesega ülesäratanud, oh Kristus; aga seda, kes ennemuiste üle aru uhke oli, oled Sa otsatu häbisise saatanud.

Tule, oh Kristus, ja waata oma wiletsa rahwa peale, ja kinnita oma armuliku ja wägewa käega meie õiget usku Reisrit kurja waenlaste wastu, ja kui Inimesearmastaja, lunasta oma pärisosa.

Kolmas kanon.

Urmos: Sinu sees, oh puhas Neitsi, nähtawal wiisil

Meie näeme Sind, oh puhas, Jumala Waimu purpuri mantliga ehitud, kui lillekest, kelle ilu kest ohakate seast wäljapaistab ja mis hea õngega kõiki täidab, kes Sind kiitwad,

See hukkaminemata, kes Sinu ihust, oh Puhhas, seda hukkaminemat inimese olemist wõttis, näitas seda, oma armu pärast, Jseeneses hukkaminemata olewat; seepärast kiidame meie Sind, kui Jumalafünnitajat.

Kes Sa kõige loomade üle walitsjed, anna oma rahwale wõitu ja wõimust ja tee Koguduse waenlasi tema heaks sõbradeks, et meie Sind, kui Jumala Gmat, kiidaksime.

Pärast tawatassiat ettenia ja: Jsand meie Jumal on püha. Siis Walguse laul. Mu olgu Jhale
nüüd ja ikka. Saul Jumalafünnitajale.

Pühapäewa kiituse salmidega laulud.

Salm: Et nemad neile teewad jeda kohut mööda, mis kirjutud on; jeesama austus on kõigile, kes Tema meelest armsad on.

Oh kõigewägewam Issand! Sa kannatašid risti ja surma ja tõušid üles surnušt; meie austame Sinu ülestõusmist.

Salm: Kiitke Jumalat Tema pühas paikas, kiitke Teda Tema aulises lautuses.

Oh Kristus, oma ristiga peastšid Sa meid endisest needmisest, ja tegid oma surma läbi tühjaks kurati wõimust, kes meie jugu waewas, aga oma surnušt ülestõusmise läbi täitšid Sa kõik rõömuga; jee pärast hüiame meie So poole: Oh surnušt ülestõusnud Issand, au olgu Sulle.

Salm: Kiitke Teda Ta wägewate tegude pärast; kiitke Teda Tema wäga suurt suurušt mööda.

Oh Kristus Onnistegija! juhata meid oma ristiga So tõe tundmise poole, ja peasta meid waenlase wõrkudest. Oh surnušt ülestõusnud Issand ja Inimese armastaja, siruta meile oma kät, ja oma püha inimeste palwete pärast tõsta meid üles, kes meie patu läbi oleme langenud.

Salm: Kiitke Teda pasuna puhumisega; kiitke Teda naablimangi ja kanneltega.

Oh ainusündinud Jumala Sõna! Sa ei lahkunud mitte oma Isa jülest, kui Sa armastuse pärast inimeste wastu maa peale tulid ja muudmata inimeseks said, ja kannatašid risti ja surma ihu poolest, aga mitte oma Jumaliku olemise

poolest; furnust ülestõustes, andsid Sa elu inimese sugule, sest Sina oled see ainus kõigewägewam.

Teised stihirad Anatoliuse kirjutud.

Salm: Kiitke Teda trummidega ja ridastikku; kiitke Teda keeltega mängiga ja pilliga.

Oh Onnistegija! Sa wõtsid lihalikult surma wastu, meile suremata põlwe walmistades, ja läksid alla hauda, et meid põrguhauast ärapeasta ja ühes Gnefega ülesäratada. Sa kannataksid, kui inimene, aga tõusid furnust üles, kui Jumal. Seepärast hüüame meie: Au olgu Sulle, oh eluandja Issand, Sa ainus Inimesearmastaja.

Salm: Kiitke Teda heleda Siltseli mängidega; kiitke Teda Siltseli mängidega, mis kauniste hüidwad: Jgaüks, kell õhk on, see kiitku Issandat.

Kaljud lõhkesid, oh Unastaja, kui Sinu rist Kolgata mäel sai kinnitud, ja põrgu wärawa hoidjad ehmataksid ära, kui Sind, kui furnud, hauda pandi; sest Sina, oh Unastaja, kautaksid surma wõimuse ära ja andsid, oma ülestõusmise läbi, kõigile hukkaminemata põlwe. Oh eluandja Issand, au olgu Sulle.

Salm: Tõuse üles Issand, mo Jumal, tõsta oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wiletsaid ära.

Maesed tahtsid Sinu ülestõusmist näha, oh Kristus Jumal, ja Maria Mahdalena tuli teiste eel jenna ja leidis kiwi haua pealt äraweeretud olewat ja ingli seal peal istuwat, kes tema wastu ütles: Mis teie elawat furnute juurest otsite?

Tema, kui Jumal, on ülestõusnud, et kõiki ära-
lunastada.

Salm: Ma tahan Issandat kiita kõigest omaist
jüdameist, ma tahan kõiki Ta imeasju jutustada.

Ütelge, teie Juudarahas: Kus on Kristus,
keda teie tahtsite hoida? Kus on See, keda teie
hauda matsite ja kelle kiwi teie pitseriga kinni
panite? Andke tagasi seda surnud, kelle elu teie
ärajalgate. Andke tagasi seda mahamaetud, ehk
uskuge selle ülestõusnud sisse. Kui teie ei tunnista
Issanda ülestõusmist, siis saavad kiwid kistendama,
aga ihearanis see, mis haua pealt äraweeretud oli.
Suur on Sinu arm, juur on Sinu lunastuse-
töö salaja asi, oh meie Lunastaja; au olgu Sulle.

Au olgu Issale Pühapäewa ewangeliumi stihira,
nüüd ja ikka Kõigeenam õnnistud oled Sina.

Suur austamise laul. Pühapäewa tropar: Issand! hauast
ülestõustes, kiskujid Sa katti põrgu ahelad, peastid
meid surmale mõistmisest, ja tegid kõiki lahti waen-
lase wõrkudest, näitsid Ennast oma apostliledele, läkki-
tasid neid wälja armu õpetust kuulutama ja saatsid
nende läbi oma rahu kõige maailmale, oh ainus
rohkest Armuline.

Siis ekteniad ja äralaskmise sõnad. Pärasi seda esimene tund
ja äralaskmine.

Ewangeliumi õntsuse salmid Liturgia ajal.

Puu läbi sai Adam paradiiši aiast wälja
aetud, aga risti puu läbi sai rööwel paradiiši. Üks sõi
ja astus see läbi Looja käsu üle, aga teine, ühes
Issandaga risti poodud, tunnistas seda warjul

olewat Jumalat üles ja hüidis: Mõttele minu peale omas kuningriikis.

Õnjad on need, kes puhtad südames, sest nemad peavad Jumalat nägema.

Oh risti löödud Issand! Sa kautasid surma võimuse ära, ja kustutasid meie wõlakirja. Anna ka meile, oh ainus Inimesearmastaja, rõõmli meeleparandamist, kes meie usuga Sind teenime ja So poole hüiame: Oh Kristus, meie Jumal, mõttele ka meie peale omas kuningriikis.

Õnjad on rahunõudjad, sest neid peab Jumala lapsiks hüitama.

Meie wõlakirja oled Sa risti peal odaga katki käristanud, ja kui Sa surmute jekka said arwatud, siis jidusid Sa põrgu piinajat kiinni, peastisid kõiki põrgu ahelatest lahti oma ülestõusmise läbi, mis läbi meie walgustud saime, oh inimesearmastaja Issand; seepärast hüiame meie So poole: Mõttele ka meie peale omas kuningriikis.

Õnjad on need, keda tagakuulatakse õiguse pärast, sest nende pärast on taewa riik.

Oh ainus Suremata, kes Sa risti löödud said ja kolmandamal päewal, kui see wägew, hauast ülestõusis ja ühes Gnefega jeda esiloodud Adamat ülestõusis; anna, oh Issand, ka mulle jõudu kõigest südamest mo meelt parandada ja palawa usuga ikka So poole hüida: Oh Lunastaja, mõttele mo peale omas kuningriikis.

Õnjad olete teie, kui inimesed teid Minu pärast laimawad ja tagakuulawad ja kõikisugu kurja teie peale räägiwad, kui nemad waletawad.

See, kes waba on kannatuselt, sai meie pärast kannatajaks inimeseks, ja oma tahtmist mööda risti puua ennast lastes, äratas Ta meid ühes Gnefega üles: seepärast kiidame meie seda risti kannatamist ja ülestõusmist, mis läbi meie uueks loodud ja õn- saks saame, ning hüiame: Mõttele ka meie peale omas kuningriikis.

Rõõmustage ja olge väga rõõmsad, sest teie palk on suur taewas.

Oh uskjad, palugem Seda, kes on surnuist üles- tõusnud, pörgu riigi wangi wõtnud, salwitooja naestele ilmunud ja neile „olgu rõõmsad“ ütelnud, et Ta meie hinged hukatuselt ärapeastaks, ja hüidkem Tema poole, kui mõistlik rõõwel: Mõttele ka meie peale omas kuningriikis.

An olgu Issale

Kolmainujele.

Oh uskjad, palugem ühel meelel, et meie kõlb- likul wiisil wõiksime kiita Issa, Poega ja püha Waimu, seda Kolmainust, segamata, üheloomulist, jagamata ja ligisaamata Jumalat, kelle läbi meie tule piinast ärapeajeme.

Nüüd ja ikka

Jumalajunnitajale.

Oh Kristus! Sind palub ühes meiega meie eest Sinu Oma, kes ilma mehetundmiseta Sind liha poolest ilmale tõi, ja kes tõeste ikka neitsiks ja pärast junnitamist ilma wigata jäi. Oh helde Issand, anna meile pattude andeksandmist, kes meie So poole hüiame: Mõttele ka meie peale omas kuningriikis.

Prokimen: Kui juured on Sinu teud, oh
Issand; Sa oled neid kõik targaste teinud.

Salm: Kiida mo hing Issandat; Issand, mo
Jumal, Sina oled väga suur.

Salleluja: Ja omas austuses jaada kõik hästi
korda, sõdi tõe pärast ja õiguse pärast.

Salm: Sa armastad õigust ja vihkad tagedust.

do... :...
 launatajal...
 ...
 ...
 ...
 ...

Viies laulu-wiis.

Lanpäewal.

Veikesel Öhtu-Sumalateenistusel.

Pärašt: „Issand, ma hüian“ wõtame 4 salmi ja lau-
 lame nende juure 3 stihirat ülestõusmise auks Oktoihhi raamatust,
 esimest kaks korda.

Salm: Israel ootku Issandat enam kui wahi-
 mehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Oma kallil ristiga, oh Kristus, oled Sa kuratit
 häbi sisse saatnud, ja oma surrust ülestõusmise
 läbi surma astla nüriks teinud ja meid surma
 wärawist peastnud. Meie austame Sind, oh Ninu-
 sündinud.

Kui Seda, kes surrust ülestõusmist inimese
 sugule annab, otsegu Talle tappa wiidi, siis ehmatafid
 põrgu würstid ära ja nutu oru wärawad läksid
 lahti; sest au Kuningas Kristus tuli sisse ja ütles
 neile, kes sinni olid: Minge wälja; ja neile, kes
 pimedas: Saage awalikuks.

Oh seda suurt imet! Nägemata loomade
 looja, kes armastuse pärašt inimeste wastu liha

poolest kannatas, tõusis furnust üles kui suremata; tulge kõik maailma rahwas, kummardagem Teda; sest meie, kes Tema armu läbi oleme eksitusest ärastatud, oleme õppinud ühest Jumalast Kolmainuses laulma.

Au olgu Isale . . . nüüd ja ikka . . .

Paul Jumalajunnitaja auks.

Mustagem seda auusat ja kallist Neitsit, kes ülem on kui Keerubid; sest see kõikide Looja, kui Ta tahtis inimeseks saada, ajutas ennast ärarääkimata wiisil tema sisse. Oh kui imed on need teud ja kui äramõistmata need salajad asjad! Kes ei imetelle see üle, kui ta kuuleb, et Jumal inimeseks saab, ja ometi muudmata jääb? Ta läks neitsi uksest sisse, ja neitsi jäi ilmawigata, nii kui prohwet (Jesekiel 44, 2) ütleb: Ükski inimene ei pea mitte sealt sisse minema, kui aga Issand, Israeli Jumal üksi, kellel suur heldus on.

Pärast seda: Oh Jesus Kristus, Sa igawese

Protimen: Issand on Kuningaks saanud . . . 3 korda.

Salm: Issand on tugewust kui wõõ enesele ümber pannud. Siis: Issand, aita meid see õhtu . . .

Preefter etteniat ei loe, waid meie laulame:

Salmidega laulud.

Ülestõusmise auks.

Sind, Lunastajat Kristust, kes Sa lihaks said ja taewast maha ei jätnud, austame meie laulu healtega; sest Sina, kui inimesearmastaja Issand, oled meie sugu pärast risti ja surma kannatanud,

põrgu wärawad mahakiskunud ja kolmandamal päewal
surnust ülestõusnud, et meie hinged lunastud saaksid.

Teised stihirad Jumalajunnitaja auks.

Salm: Ma tahan So nime meeletuletada iga
põlwe rahwa seas.

Ma sirutan omad käed Sinu poole wälja, ja
teen oma roojast juud lahti palwele, ma kummardan
oma südame põlwed ning pundun omas waimus
Sinu jalgade külge, oh puhas, ning langen So ette
maha; paranda mo haigust ja tee mo wanaksläinud
rasked haawad terweks oma helduse pärast; peasta
mind ära mo nähtawa ja nägemata waenlastest,
tee mind lahti laiskuse paelust, oh Meitsi, et ma
laulaksin ja kiidaksin Sind, kelle läbi maailm on
suurt armu saanud.

Salm: Kuule tütar, ja waata, ja pööra oma kõrw.

Ole rõõmus, Sina laitmata, kes Sa ärarääki-
mata wiisil Jumala Poja oma ihusse wõtsid ja
Teda liha poolest ilmale tõid, kes Sinu weereft on
tõeste meie loomust wõtnud, ja kellel üks mõistlik ja
tõsine inimese hing on; sest inimese loomust uuen-
dades, on Ta täieste ennast Adamaga ehitanud ja
teda täieste äralunastanud; seepärast kuulutakse meile
Aristust kahes loomuses, kui seda, kes Gnese sees
nende mõlemate loomuste teud on näitnud. Palu
Teda, et Ta meie hingedeale suurt armu annaks.

Salm: Rikkamad rahwa seast wõtwad Sind aland-
likult paluda.

Ole rõõmus, Jakobi ilu, keda Jumal on
ärawalitšenud ja armastab; Sa oled lunastuse

üks, tulekandjad pihid, needmise ärafantamine, õnnistud kõikide seas, Jumalakandja ihu, langenute ülestõstmine, püham kui Keerubid ja palju auşam kui kõik loomad, kelle sugust pole enne filmad näinud, ega kõrwad kuulnud, ja kellest ükski ei wõi täieste jutustada; Sa oled Sõna elu ase ja pilw, kellest see Päike on ülespaistnud, kes mind ja pimeduses olijaid walgustab ja suurt armu annab.

Ku olgu Jsaie nüüd ja ikka

Jumalajünnitajale.

Need prohwetide ettekuulutamised Sinust, oh pühas Meitsi, on kõik tõeks läinud. Üks neist nimetas Sind Cedeni wärawaks, mis päewatõusu poole läheb, kellest ei ole ükski jisse läinud, kui aga Sinu ja kõige maailma Looja; üks teine nimetas Sind kibuwitja põeialks, mis tule sees põles, sest Sinu sees oli see Jumalik tuli, ja Sina ei põlenud mitte ära. Weel üks teine prohwet nimetas Sind üheks pühaks mäeks, kelle küljest üks nurga kivi raiumata äralahkus ja waimuliku Nebukadnetjari kuju katki rõhus. Tõest, see salaja asi, mis Sinu sees sünnib, oh Jumala Ema, on suur ja imewäärt; seepärast kiidame meie Sind, sesi Sinu läbi ilmused meie hingede lunastamine.

Pärast seda: Jssand, nüüd lased Sina . . .
Püha Jumal, püha Wägew 3 korda. Pärast: Meie Jsa Tropar: Oh usklikud, laulgem ja kummar-
dagem

Jumalajünnitajale.

Ole rõõmus, ja läbikäimata Ettenia ja äralastmise sõnad.

Lauapäeval.

Suurel Öhtu-Sumalateenistusel.

Pärast: „Issand, ma hüian“ võtame kümme salmi ja laulame:

Stihirad ülestõusmise auks.

Salm: Saada mo hinge wangikornist välja, et ma võiksin So nime ülestunnistada.

Oma kalli ristiga, oh Kristus, oled Sa kurratit häbi sisse saatnud, ja oma surrust ülestõusmise läbi surma astla nüriks teinud ja meid surma väravist peastnud. Meie austame Sind, oh Minusündinud.

Salm: Digid saavad mo ümber koguma, kui Sina mulle jaad head teinud.

Kui jeda, kes surrust ülestõusmist inimese sugule annab, otsegu Dalle tappa wiidi, siis ehmatafid põrgu würstid ära ja nutu oru väravad läksid lahti; sest au Kuningas Kristus tuli sisse ja ütles neile, kes kinni olid: Minge välja; ja neile, kes pimedas: Saage awalikuks.

Salm: Põhjatuma häda seest hüian ma So poole, Issand; Issand, kuule mo healt.

Oh jeda suurt imet! Nägemata loomade Looja, kes armastuse pärast inimeste vastu liha poolest kannatas, tõusis surrust üles kui suremata; tulge kõik maailma rahwas, kummardagem Teda; sest meie, kes Tema armu läbi oleme eksitusest ära peastetud, oleme õppinud ühest Sumalast Kolmainuses laulma.

Anatoliuse stihirad.

Salm: Sinu kõrwad pangu tähele mo alandliku palumiste healt.

Ohtust kummardamist toome meie Sulle, oh loojaminemata Walgus, kes Sa ihulikult maailmale wiimsil päiwil selgeste ilmusid, ja ka alla põrgu läksid, ja pimedusi sealt äraajastid, ja furnust ülestõusmise walgust inimestele näitsid: Oh walguse andja Issand, au olgu Sulle.

Salm: Kui Sina, Issand, tahaksid kõik ülekohtud meeles pidada, kes siis jõuaks, Issand, So ees seista? Sest Sinu käes on andeksandmine.

Kiitkem meie õnnistuse ülemat saatjat, Kristust; Tema furnust ülestõusmise läbi on maailm efektusest ärapeastetud, inglite wäehulgad röömustawad ennast, kurati pettus sai ärakautud, langenud Adam ülestõstetud ja kurat mahalükatud.

Salm: Sinu nime pärast ootan ma, oh Issand, mo hing ootab, ja ma loodan Sinu jõna peale, mo hing ootab Issandat.

Need wahid said ülekohtustest nõnda õppetud: „Salgage Kristuse õlestõusmist ära, wõtke need hõbetükid ja öölge: See furnud on hauast äravarastud, kui meie magasime.“ Kes on iial näinud ehk kuulnud, et ühte kalli salwirohtudega wõitnud ja ihualasti furnud warastaks, ning jelle juures tema furnu linad hauda jäetakse? Urge efektige mitte, Ruudarahwas, katsuge läbi prohwetite ettekuulutamised ja mõistke, et Tema on tõesti see maailma Lunastaja ja see kõigewägewam.

Salm: *Israël* ootku *Issandat* enam, kui wahi-
mehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Oh *Issand*, kes *Sa* pörguriigi oled wangi
wõtnud ja surma wõimuse ärakautanud, oh meie
Lunastaja, kes *Sa* oma kalli risti läbi maailma
oled walgustanud, heida armu meie peale.

Stihirad Jumalafünnitaja auks,

mis *Paulus Amorei* on kirjutanud.

Salm: *Sest Issanda juures* on heldus, ja *Tema*
juures on kõigerohkem lunastus; seesama lunastab
Israeli kõigest tema ülekohtust.

Tõest, *Sina* oled *Keerubide* aujärg, *sest Sina*
oled kõrgem kui kõik loomad. *Sinu* fiske ajutas
ennast *Jumala Sõna*, kui *Ta* tahtis inimest
uwendada, ja on *Sinust*, oh kõigepuhtam, ihulikult
sündinud; meie pärast on *Ta* risti walu kannatanud
ja, kui *Jumal*, meie ärarikkunud ja huffamõistetud
loomusele ülestõusmist annud. *Seepärast*, oh *Ju-*
mala Oma, palume meie *Sinu* *Boega*, kui *Loo-*
jat, et meie kohtu päewal wõiksimme andeksandmist ja
armu leida.

Salm: *Kiitke Issandat* kõik paganad, austage
Teda kõik rahwas.

Kuidas pean ma *Sinu* *Jumalast* austud
templit nimetama, oh puhas *Jumalafünnitaja*?
Ma nimetan teda *Gedeni* rohu aiaks ja hüian
teda, oh puhas, *Noa* laewaks, mis *Jumalale* seda
kuningliku preestri ametit, kõik seda puha rahwast,

Kristuse meie Jumala Kogudust hoidis: aga Sind arvan ma Moosese seaduse laeka sarnatseks, kellel on äralepitamise kaan ja Maroni õitsenud krep, küinlajalg ja kruus ning kuld suitsutamise pan. Selle templi sisse tõttab iga uskja ja saab suurt armu.

Salm: Sest Tema heldus on meie üle võimust võtnud, ja Issanda tõde jääb igaweseks ajaks.

Sa ainus nende lootus, kes ilma lootuseta on ja nende ainus abi, kes ilma abita on, Sa armulise Jeseuse Oma, halasta nüüd, oh puhas, mo nõdruse peale, ja anna mulle meele hõrdust, pese mo rohked patud mo filmaweega; waigista mo otstatuma patu himude tormi ja täida mo segaseks läinud südant jumaliku rahuga ja palu Kristust, et Ta kõiit mo patud andeks annaks.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Jumalajunnitajale,
Ütsford oli wanast punases meres see abielutundmata pruudi ettetähendus näidetud; seal oli Mooses wet lahutamas, aga siin on Raabriel imeteu juures teenimas; siis läks Issrael mere põhja mööda kuiwalt läbi, aga nüüd junnitas Meitsi ilma mehetundmata Kristust; otsekui meri pärast Israeli rahwa läbiminemist läbikäimata jäi, nõnda jäi ka laitmata Meitsi pärast Immanueli junnitamist ikka puhtaks Meitsiks: Oh Jumal, kes Sa oled, ja enne olid, ja nüüd ilmusid kui inimene, heida armu meie peale.

Pärast seda: Oh Kristus, Sa igawese . . .

Protkimen: Issand on Kuningaks saanud j. n. e.

Pühapäewa salmidega laulud.

Sind, Lunastajat Kristust, kes Sa lihaks said ja taewast maha ei jätnud, austame meie laulu healtega, sest Sina, kui inimesearmastaja Issand, oled meie sügu pärast risti ja surma kannatanud, põrgu wärawad maha kiskunud ja kolmandamal päewal surmusest ülestõusnud, et meie hinged lunastud saaksid.

Salm: Issand on Kuningaks saanud, Tema on kõrgusega ennast ehitanud.

Kui odaga Sinu külg oli haawatud, oh Gluandja, siis walašid Sa kõigile andeksandmise, elu ja lunastuse ojad wälja, ja liha poolest surra wõttes, kinkisid Sa meile suuremata põlwe, ja alla handa minnes, peastisid Sa meid surmusest, ja kui Jumal äratasid Sa Gnefega meid aujaste üles. Seepärast hüüame meie: Mu olgu Sulle, oh inimesearmastaja Issand.

Salm: Ka peab maailm saama kinnitust, et ta ei kõigu.

Imelik on Sinu ristisurm ja alla põrguhauda minemine, oh Inimesearmastaja. Põrguhauda wangi wõttes, ja aujaste, kui Jumal, ühes Gnefega tema wanad wangid ülesäratades, tegid Sa paradiisi lahti, ja lastisid neid tema sisse minna; seepärast anna pattude andeksandmist ka meile, kes meie Sinu kolmandamal päewal surmusest ülestõusmisest kiites laulame ja tee ka meid kõlblikuks paradiisi saada, kui see ainus helde.

Salm: Sinu koojas on pühastus, oh Issand, pikkaks ajaks.

Oh Inimesearmastaja, kes Sa meie pärast lihalikult ristiwalu kannatasid ja kolmandamal

päewal suruist ülestõusid, arsti meie liha himud ja tõsta meid üles hirmjast patu langemisest ja lunasta meid.

Auu olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Laul Jumalajünnitajale.

Oh kõigeausam Neitsi! Sa oled kui tempel ja uks, kuninga hoone ja aujärg; sest Sinu läbi ilmus mo Lunastaja, Kristus Jumal, kui õiguse päike neile, kes pimeduses magasid, et neid walgustada, keda Tema oma käega oli loonud oma näu järele. Seepärast, oh kõigist lauldud Neitsi, kes Sa ema julgust oled Tema ees leidnud, palu lõpmata, et meie hinged õnšaks saaksid.

Pärast seda: Issand, nüüd lajed Sina
püha Jumal 3 korda. Pärast: Meie Issa

Tropar.

Oh usklikud! laulgem ja kummardagem seda Sõna, kes niijama algmata on kui Issa ja Waim, ja Neitsiji sündis meie lunastuseks, sest Tema wõttis ihuga risti peale minna ja surma kannatada ja surmuid ülesäratada oma auša ülestõusmise läbi.

■ Laul Jumalajünnitajale.

Ole rõõmus, Sa läbikäimata Issanda uks; ole rõõmus, Sa nende müür ja warjupaik, kes Sinu juure tõtwad; ole rõõmus, Sa waike sadam ja abielutundmata pruut, kes Sa ihu poolest oma Doojat ja Jumalat sünnitasid; palu ikka nende eest, kes Sinu Poega kiites laulwad ja kummardawad.

Pühapäeval.

Somiku-Jumalateenistusel.

Pärast tuue Laaweti laulu lugemist: „See on Jumal
Issand“ Pühapäewa tropar: „Oh usklikud! laul-
gem“ 2 korda.

Au olgu Issale nüüd ja ikka Jumala-
jünnitajale: Ole rõõmus, Sa läbikäimata Siis
katesmi lugemine.

Pärast esimest katesmi lugemist:

Pühapäewa katesmi laulud.

Kiitkem Issanda risti, austagem kiituse laulu-
dega Tema püha mahamatmist ja laulgem kiites
Tema surnuist ülestõusmisest; sest Tema, kui Jumal,
on surnuid haudadest ülesäratanud, surma wõimust
ja kurati wäge ärawõitnud ja neile, kes põrgu haudas
olid, walgust lastnud tõusta.

Salm: Tõuse üles, Issand, mo Jumal, tõsta
oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wilet-
said ära.

Issand, Sina surma ärasurmaja, said surnuks
nimetud, Sina haudade tühjaks tegija said hauda
pandud; ülewel maa peal hoidsid sõamehed So hauda,
al põrgus äratasid Sa üles neid, kes algamisest seal
surnud olid. Oh kõigewägewam ja äramõistmata
Issand, au olgu Sulle.

Au olgu Issale nüüd ja ikka

Jumalajünnitajale.

Ole rõõmus, ja püha mägi, kus Jumal on
ilmunud; ole rõõmus, ja elaw ja ärapõlemata

põestas; ole rõõmus, ja ainus maailma sild, mis Jumala juure igawese elusse furnuid wiib; ole rõõmus, ja hukkaminemata Meitsi, kes Sa mehetundmata meie hingede Lunastaja ilmale töid.

Pärast teist katesmi lugemist need:

Pühapäewa katesmi laulud.

Issand, kui Sa kolmandamal päewal olid furnust ülestõusnud ja kui apostlid Sind said kummardanud, hüidis Peetrus Sinu poole: Naesed olid julged, aga mina kartsin; rõõwel tunnistas Sind Jumalaks, aga mina jalgasin Sind ära. Kas nimetad Sa mind weel omaks jüngeriks, ehk teed mind jälle kalapüüdjaks? Aga, oh Jumal, wõta mind kahetsejat wastu ja lunasta mind.

Salm: Ma tahan Sind, Issand, kiita kõigest omast südamest, ma tahan kõiki So imeasju jutustada.

Issand, hukkamõistetud rõõwlite keskel löid ülekõhtused Sind risti, ja pistsid odaga Sinu külje fisse, oh Helde. Sa said mahamaetud, rõhusid maha põrgu wärawad ja tõusid kolmandamal päewal üles. Naesed tulid Sind vaatma ja kuulutasid apostlitele Sinu ülestõusmisest. Oh kõrgets tõstetud Lunastaja, keda inglid kiites laulwad, Sa kiidetud Issand, au olgu Sulle.

Au olgu Siale nüüd ja ikka

Jumalafünnitajale.

Oh Jumalafünnitaja, Sa abielutundmata Bruut, kes Sa Ewa kurbtust rõõmuks muudsid! Meie

ustlikud laulame Sulle kiitust ja teenime Sind, sest
Sina oled meid sest wanast needmisest ärapeastnud.
Palu ka nüüd, oh kõigist laultud, lõpmata, et meie
lunastud saaksime.

I p a t o i.

Need jalwitoojad naesed ehmatasid ära inglit
nähes, aga kui naad Sinu ülestõusmisest teada said,
siis täitis nende hinge rõõm ja naad kuulutasid
apostlitele: Kuulutage paganate seas Issanda surmüst
ülestõusmist, ja tehke imetähed Issanda wägewa abiga,
kes meile suurt armu annab.

Trepi laulud.

Gsimene Antimon.

Iga jalm 2 korda.

Kui mul kitsas kää on, siis hüian ma, kui
Daawet, Sinu poole, oh mo Lunastaja; peasta mo
hing pettijest keelest.

Onnis on nende elu, kes kõrbedes elawad, kui
naad jumaliku armastuse tiiwadega on ehitud.

Ma olgu

Büha Waimu läbi peetakse üles kõik nähtawad
ja nägemata asjad; sest Ta ou iseeneses see kõige-
wägewam, ja tõest üks sest Kolmainusest.

Nüüd ja ikka seesama.

Teine Antimon.

Lähme üles mägede peale, oh hing; mine senna,
kust abi tuleb.

Sinu parem käsi, oh Kristus, võtku mind oma hoolets ja hoidku mind iga kiusatuse eest.

Au olgu !

Hüidkem kiites püha Waimule: Sina oled Jumal, elu, armastus, valgus, tarkus, Sina oled headus, Sina walitsjed igaweste.

Müüd ja ikka jeesama.

K o l m a s A n t i w o n .

Nende pärast, kes mulle ütlesid: „Lähme Issanda õuedesse“ olen ma täis rõõmu ja teen palwed.

Taaweti kajas sündiwad kartuse wäärt asjad: Seal põletab tuli kõik häbemata meeled ära.

Au olgu !

Püha Waimu pärast on elu algmise au: Tema läbi saab elawaks kõik, mis elab, nõndasamuti kui ta Jsa ja Poja läbi.

Müüd ja ikka jeesama.

Profimen: Tõuse üles, Issand, mo Jumal, tõsta oma käsi üles, sest Sina oled Kuningas igaweste.

Salm: Ma tahan Issandat kiita kõigest omast südamest.

Iga üks, kell õht on, see kiitku Issandat.

Salm: Kiitke Issandat tema pühas paikas

Pühapäewa homiku Ewangelium.

Kristuse surrust ülestõusmiste nähes

50 (51) Taaweti laul. Au olgu ! Apostlite palwete pärast, oh Armuline, tee meid puhtaks meie hulga pattudest.

Müüd ja ikka

Jumalajünnitaja palwete pärast, oh Armuline, tee meid puhtaks meie hulga pattudest.

Siis 6mal laulu wiisil: Jumal! ole mulle armuline oma juure helduse pärast ja kustuta mo üleastuisjed oma rohke halastuse pärast.

Siis ühikra: Jeius on hauast ülestõusuund, nõnda kui Sa jeda oli etteüteldud ja on meile igawest elu ja juurt armu annud.

Isjand, lunasta oma rahwast Sinu ainu-
jündinud Poja armu ja helduse ja halastuse pärast

stanenid: Ülestõusmise tanen 4 tropariga; ristil ja ülestõusmise tanen 3 tropariga; tanen Jumalajünnitajale 3 tropariga, ja tanen: Minea raamatust 4 tropariga. — Aga kui ühe tuulsa püha inimese auks mälestust tehakse, siis Minea tanen 6 tropariga, ristil- ja ülestõusmise tanen 2 tropariga, ja tanen Jumalajünnitajale 2 tropariga.

Ülestõusmise kanon.

Ühikene laul.

Armos: Hobused ja nende rüütlid heitis Kristus, see sõdimiste maharõhujä, kõrge käewarrega punase meresje; aga Israeli rahwast peastis Tema ära, kes Temale wõidu laulu laulsid.

Geslaul: Mu olgu Sinu püha ülestõumisele, oh Isjand.

See kibuwitsjakandja Ebrea rahwa kogudusel ei olund Sinu, see Heategija wastu tänuliku armastust; naad kroonisid kibuwitsja krooniga Sind, oh Kristus, kes Sa esivanema jest needmisest ära-peastisid, mis järele Maale temale kibuwitsju pidi kaswatama.

Oh ilmapatuta Gluandja! Sa tõstsid mind sügavuse süsse langenud üles, Jse Gnnaft alandades, ja, mo hukkalainud loomust Gnefe peale võttes, oh Kristus, jäid Sa ikka puhtaks, ning pühitsefid mind oma Jumaliku olemisega.

Jumalajünnitajale.

Needmine on ärakautud, kurbtus lõppetud, sest see õnnistus ja Jumala armuga täidetud Neitsi, tõi kõige maailma otsadele seda lillekest Kristust ja laskis see läbi uskjatele rõõmu ja õnnistust paista.

Risti ja ülestõusmise kanon.

Esimene laul.

Armos: Laulgem selle ärapeastja Jumalale . . . :

Kes Gnnaft liha poolest on lastnud risti lüia ja risti puu läbi seda langenud inimest wanast needmisest on ärapeastnud, selle Minule laulgem: Tema on väga ausaks saanud.

Kristusele, selle Surnule, kes hauast on ülestõusnud ja langenud inimese loomust ülesäratanud ja teda ühes Gnefega Jsa kõrwa istuma pannud, selle Minule laulgem: Tema on väga ausaks saanud.

Jumalajünnitajale.

Oh kõigepuhtam Jumala Gma! Palu lõpmata seda Jumalat, kes Sinust on lihaks saanud ja Jsa sülle ei ole mahajätanud, et need, keda Ta on loonud, igast hädaft saakfid ärapeastetud.

Kanon Jumalasiinittajale.

Esimene laul.

Irmos: Hobused ja nende rüütliid

Oh kõigepuhtam neitsilik Ema, palu Kristust, jeda walgust, kes Sinu sisse ennast asutas ja kõige maailma Jumaliku walgusega walgustas, et Ta ka neid kõiki walgustaks, kes Sind kiites laulwad.

Oh kõigepuhtam, kes Sa armu oled saanud ja hea tegude iluga hiilgad, Sina oled Pühast Waimust Seda saanud, kes kõik kauniste on ehitanud.

Wanal ajal ei põlenud ära Siinai mäe peal see põlew kibuwitsa põesjas, mis Sind ettetähendas, sest Sina, Neitsi, töid äramõistmata wiisil lapsuteke ilmale ja jäid siiski ikka neitsiks, oh Ema-neitsi!

Katawasfia: Ma teen oma juu lahti.

Kolmas laul.

Irmos: Oh ainus helde, ja inimesearmastaja Kristust! Sa kinnitasid maad ei miski peale oma sõna läbi ja panid teda, põhjatu rasket, rippuma; kinnita ka oma Rogudust So käskude kõikumata kalju peal.

Need, kes kaljust wet jõid, töid Sulle jappi, oh Kristus, kes Sa kõrbes imet tegid, ja need tänamata Israeli lapsed andsid Sulle tänuks hääditast manna eest.

Need, jeda ennemuiste walge pilw warjas, panid Kristust, jeda Glu, hauda, aga Ta tõusis oma meelewallaga furnust üles ja andis kõige usk-

jatele ülewelt jeda Waimu walguft, mis falajal wiifil mahatuleb.

Jumalajünnitajale.

Sina, oh Jumala Oma, sünnitafid ilma abielu-
tundmata ja ilma ema waewata Seda, kes jefst alg-
mata Jfaft on ülespaiftnud, jeepärafst tunnistame
meie Sind öigel wiifil Jumalajünnitajaks, jefst Sina
töid jee lihaksjaanud Söna ilmale.

Teine Kanon.

Urmos: Oh Kristus, kinnita oma

Sina töufid hauafst üles, oh Kristus, ja peafstfid
jurma mädafst neid, kes Sinu heameelelifst ristilöömifst
kiites laulwad, oh Gluandja!

Need falwitoojad naefed ruttafid, oh Kristus,
Sinu ihu kallil falwidega wöidma, ja kui nemad jeda
ei leidnud, läkfid naad tagafil, Sinu jurnufst üles-
töufmifst kiites.

Jumalajünnitajale.

Palu löpmata, oh puhaf, Seda, kes Sinu ihufst
on lihaks jaanud, et Ta kurati pettufjefst kõifil
ärapeafstaks, kes Sind, oh puhaf Reitfi, kiites
laulwad.

Kolmas Kanon.

Urmos: Oh ainus helde ja Jnimejearmastaja

Nüüd on kõif selgefste näha jaanud, et Sina
oled jee redel, kelle peal jee Kõigeförgem meie juure
on mahatulnud, oh puhaf, meie huffkalainud loomufst
uendama, jefst Sinu läbil on jee Kõigeheldem maa-
ilmas elada wötnud.

See salaja asi, mis algmisest oli etteseatud ja igawesest ajast sest kõige asjade ärateadjast Jumalast oli ette äranähtud, on wiimsil päwil awalikuks saanud sinu ihus, ah ilmalaitmata Neitsi.

See wana hukkamõistmine on ärakautud Sinu läbi, oh kõigepuhtam Neitsi; sest Sinust, sest ainust inimeste ilust, ilmunud kõigeheldem Issand, on kõikidele õnnistust väljawalanud.

Neijas laul.

Irmos: Sinu, meie Jumala, alandust ettenähes, hüidis Habakuk suure hirmuga So poole, oh Kristus: Sa läksid abiks oma rahwale, oma wõitnud mehi ärapeastma.

Sina tegid Mara wiha wet magusaks ühe puu läbi, mis, oh Helde, Sinu kalli risti kaju ette tähendas, mis patu himud ärasuretab.

Sina, oh mo Lunastaja, wõtsid hea ja kurja tundmise puu eest risti surma wastu, magusa roa eest sappi, ja ärapeastmise eest surma hukkatusest waldasid Sa oma Jumaliku werd välja.

Jumalajünnitajale.

Ilma abielutundmiseta said Sa, neitsiks jäädes, käima peale ning töid ilma waluta Jumala lihalikult ilmale ja jäid pärast sünnitamist ikka Neitsiks.

Teine kanon.

Irmos: Ma kuulsin kõnet
Kai maa peal Kolgata mäel rist sai kinnitud, siis said põrgu wärawad katki murtud ja nende

hoidjad hüidsid: Au olgu Sinu wäele, oh
Issand.

Kui Lunastaja oma surma ajal alla läks wangide
juure, siis tõusid ühes Demaga üles need, kes alg-
misest surnud olid ja hüidsid: Au olgu Sinu wäele,
oh Issand.

Jumalafünnitajale.

Neitsi tõi lapsukesse ilmale ja ei tunnud mitte
ema walu ja emaks saades jäi ta neitsiks. Teda
kiites, hüiame meie: Ole rõõmus, oh Jumalafünnitaja.

Kolmas kanon.

Imros: Sinu, meie Jumala alandust

Oma südamest, meelest, hingest ja suust tun-
nistan ma Sind õigel wiisil tõsiselt Jumalafünni-
tajaks, oh puhas, ning saan enesele abi ja lunastust
sinu palwete pärast, oh Neitsi!

See, kes kõik on loonud ei ühestgi asjast, wõttis
ennast kui Heategija, oma tahtmist mööda sinu ihus
luua, oh puhas, nende lunastamiseks, kes usu ja
armastusega Sind kiitwad, oh ilmalaitmata Neitsi!

Oh ilmalaitmata Neitsi! Taewa wäehulgad
laulwad sinu Pojast, sest naad on rõõmsad nende
lunastuse üle, kes Sind, oh puhas, tõsiselt Jumala-
fünnitajaks tunnistawad.

Jesaias nimetas Sind üheks wõjuks, kus peal
meile üks kaunis öie, Kristus Jumal, üleskaswas,
nende lunastamiseks, kes usu ja armastusega Sinu
warju alla tõttawad.

Viies laul.

Irmos: Homiku wara tõttan ma So juure, kes Sa ennast walgusega kui kuega katad, ja hüian So poole: Walgusta mo pimedaks läinud hinge, oh Kristus, sest Sina oled ainus armuline.

See au Issand ripub oma tahtmist mööda risti peal auta ja äratentud, ja walmistab mulle ärarääkimata wiisil Jumaliku au.

Sina ehitasid mind hukkaminemata põlwe ehtega, oh Kristus, kui Sa, hukkaminemata, lihalikult surma maitsefid ja kolmandamal päewal hauast ilmusid.

Jumalajünnitajale.

Sina, oh Jumalajünnitaja, sünnitasid meile mehetundmata Kristust, seda õigust ja äralunastamist, ja peasisid see läbi meie esiwanema loomust needmisest ära.

Teine kanon.

Irmos: Homiku wara hüiame meie

Sa sirutasid omad käed risti peal wälja, oh meie Lunastaja, kõiki Guese juure kutsudes, kui see Juimesearmastaja.

Sa wõtsid põrgu wangi, oh meie Lunastaja, oma mahamatmise läbi ja täitsid kõik röömuga oma ülestõusmise läbi.

Sa tõusid hauast üles kolmandamal päewal, oh Gluandja, ja kinkisid kõikidele igawest elu.

Jumalajünnitajale.

Meie tunnistame Sind neitsi olewat pärast sünnitamist, oh Jumalajünnitaja: sest Sina tõid liha sees ilmale Jumala, see Sõna.

Kolmas kanon.

Irmos. Homiku wara . . .

Kõik prohwetid kuulutasid selgest ette, et Sa Jumala Omaks saad, oh kõigepuhtam Jumala-sünnitaja; Sind üksi leiti täieste ilmalaitmata olewat, oh puhas.

Meie tunnistame Sind, oh puhas, selgest pilwets, mis nõdradele hukkaminemata elu wee wihma, Kristust maha saatis.

Sind, üpris kaunist ja ilmalaitmata puhast Neitsit, kui sõbrukest armastas pühaste see ainus armuline Jumal, kes Sinu sisse ennast asutas.

Kuues laul.

Irmos: Oh Walitseja Kristus! Waigista mo patu himude mere hirmsat hingehukkajat tormi, ja tõmba mind üles hukkatusest; sest Sina oled armuline.

Meie esivanem langes hukkatuse sisse, kui ta ärakeeldud roast oli söönud, aga Sinu kannatamiste läbi, oh Issand Kristus, sai ta jälle üleswiidud elusse.

Sina, see elu, oh Issand Kristus, läksid alla põrguhanda, ja said selle ärahukkajaks, kes teisi hukkatuse sisse saadab, ja walmistasiid hukkatusest ülestõusmist.

Jumala sünnitajale.

Neitsi sünnitas, ja jäi pärast sünnitamist ikka puhtaks neitsiks, ja, kui tõsine neitsilik ema, kandis oma käte peal kõige ülespidajat.

Teine kanon.

Urmos: Ma olin sügawuse fisse langenud

Sina, oh Kristus, meie Jumal, sirutasid omad käed wälja, ja ühendasid oma eluandja risti läbi, kui inimese armastaja, need laiale pillatud paganate sugu arud ühte kokku.

Sa wõtsid surma wangi ja rõhusid põrgu wärawad katki ja see wang, Adam, ahelatest lahti peastetud, hüidis So poole: So parem käsi on mind ärapeastnud, oh Issand.

Jumalajünnitajale.

Meie kiidame, nii kui kohus on, Sind, seda ärapõlemata põesast ja mäge, elawat redelit ning taewa wärawat, oh austud Maria, ja õige usu rahwa kiitus.

Kolmas kanon.

Urmos: Oh Walitseja Kristus, waigista

Sellele, kes kõik on loonud ja kõigile elu annud, olid Sa, oh kõigepuhtam Jumala Oma, sünnitajaks, kui Ta meie loomust Enele peale wõttis.

Oh Walitseja! Meie tunnistame, et Sa, oh laitmata, kõige nende hinge kinnitamise hallikaks oled, kes usuga So ausa warju alla tõttawad.

Sina sünnitasid meile Eluandjat ning lunastuse Walmistajat, kes igawest ärapeastmist neile annab, kes Sind tõsiselt Jumalajünnitajaks tunnistawad.

R o u d a k .

Sa läksid alla põrgu, mo Lunastaja, ja rõhusid maha tema wärawad, kui kõigewägewam; Sa

äratafid, kui Dooja, ühes Gnesega surnud üles ja murdsid katki surma astla; ja Adam sai needmisest lahti, oh Inimesearmastaja; seepärast hüiame meie kõik: Lunasta meid, oh Issand!

J k o s.

Kui naesed ingli sõna kuulsid, siis kadus nende nut ja naad said rõõmu täis ning rõõmust wärisedes nägid ülestõusmist: ja waata, Kristus tuli nende ligi ja ütles: „Olge rõõmsad ja olge julged, ma olen maailma ärawõitnud ja wangid lahtipeastunud; ruttage jüngerite juure, ja kuulutage neile: Teie saate mind näha enne, kui lähete armuõpetust kuulutama Palilea maale. Seepärast hüiame meie kõik So poole: Lunasta meid, oh Issand.

Seitsmes laul.

Ermos: Meie wanematest kiidetud Jumal kutsutas tule leegi ära, ja laskis kastet sadada oma noorte meeste peale, kes ühest juust laulsid: Kiidetud oled Sina, oh Jumal.

Dma ihu läbi püüdsid Sa oma Jumaliku wäega madu kinni, otsegu kalamees õngega kala, ja töid pörgust wälja neid, kes hüidwad: Kiidetud oled Sina, oh Jumal.

Seda Mahutamata, kes tühja ja palja maa korrale seadis, pantakse ihulikult hauda warjule. Demale laulame meie kõik: Kiidetud oled Sina, oh Jumal.

Jumalafünnitajale.

Sina, oh kõigepuhtam, sünnitasid ühe Poja kahes loomuses, see lihaks saanud Jumala. Demale laulame meie kõik: Kiidetud oled Sina, oh Jumal.

Teine kanon.

Armos: Kiidetud olgu meie wanemate Jumal

Kiidetud olgu meie wanemate Jumal, kes risti puu läbi ebajumalate teenimist on ära kautanud.

Kiidetud olgu meie wanemate Jumal, kes surmüst on ülestõusnud ja ühes Gnefega neid, kes põrgu haudas olid, ülesäratanud.

Kiidetud olgu Kristus, Sa meie wanemate Jumal, kes Sa oma surmaga surma võimust ära hukkasid.

Jumalafünnitajale.

Kiidetud olgu meie wanemate Jumal, kes neitsist on ilmale sündinud ja Teda Jumalafünnitajaks näitnud.

Kolmas kanon.

Armos: Meie wanematest kiidetud Jumal

See otjatu Jumal wõttis armu pärast Sinust ihu, oh kõigepuhtam, ja jäi muundmataks. Tema on ainus kiidetud.

Ühel meelel kiidame meie sind, oh Walitseja ja Jumalafünnitaja, kui üht ilmalaitmata pruuti ja So Looja aujärge. Demale laulame meie kõik: Kiidetud oled Sina, oh Jumal.

Pühast Waimust puhastud, oh Neitsi, said Sa kõikide Kuninga ja oma Looja Gmaks.

Temale laulame meie kõik: Kiidetud oled Sina, oh Jumal.

Oh puhas Jumala Ema! Issand, kes Sinust Gesele ihu wõttis, on mind lunastanud. Temale laulame meie kõik: Kiidetud oled Sina, oh Jumal.

Raheljas laul.

Imros: Sulle, kõikide Loojale, laulsid ahjus need noored mehed kõige maailma eest jeda laulu: Kõik Issanda teud kiitke Issandat, ja tõstke Teda kõrgets igaweste.

Sina palusid jelle lunastawa kannatamise karika pärast, mis Sa hea meelega wastu wõtsid, kui ühe wastumeelelise eest; jest oma kae loomuse järele, oh Kristus, on Sul kaks tahtmist igaweste.

Kui Sa, oh Kristus kõige Looja, alla põrgu läksid, siis andis arawõidetud põrgu haud kõiki neid wälja, kes algmisest tema petmise läbi olid araturmatud, ja kes nüüd Sind kiitwad igaweste.

Jumalajunnitajale.

Sind Neitsit, kes Sa arawõistmata wiisil ingli sõna järele Jumala wäe läbi Issandat junnitasid, ja neitsiks jäid, Sind kiidame meie kõik inimesed ja tõstame suureks igaweste.

Teine kanon.

Imros: Seda enne kõiki aegu Jfast jündinud Poega . . .

Seda Kristust Jumalat, kes hea meelega omad käed wälja sirutas ja surma ahelad kätti murdis, laulge preestrid ja kõik rahwas kiitke Teda igaweste.

Seda Kristust Jumalat, kes hauast, kui peigmees pulma kojast ilmus, ja salwitooja naestele ennast näitis ning neile rõõmu kuulutas, laulge preestrid ja kõik rahwas kiitke Teda igaweste.

Jumalajünnitajale.

Sina, oh puhas Jumalajünnitaja, said kõrgemaks, kui Kerubid, sest Sina kandsid omas ihus Seda, kes nende peal istub. Ja meie rahwas, kiidame Teda, ühes Tema ilmaihuta wägedega, igaweste.

Kolmas kanon.

Imros: Sulle, kõikide Loojale . . .

Nüüd on meie esiwanemate kurbtus otsa lõppenud, kui Sina, oh Jumala Ema, rõõmu sõnumid wastu wõtsid; seepärast kiidame meie Sind lõpmata, oh Neitsi, ja tõstame Sind kõrgeks igaweste.

Juglite wäehulgad heitsid armastuse pärast ühes meiega ühte laulu koori, ja laulwad kiidu laulu Sinu äramõistmata Pojale, oh Neitsi, ja tõstwad Teda kõrgeks igaweste.

Oh Neitsi! Sinust on üks puhas igawese elu woog, see kõikide Issand, ilmunud, kes rojusest kõiki neid puhtaks peseb, kes usuga laulwad ja Sind kõrgeks tõstwad igaweste.

Meie tunnistame Sind, oh Neitsi, tõeste üheks Jumalikuks ja hiilgawaks aujärjeks, ning armu

seaduse lauaks, sest ja võtsid vastu Jsa Sõna, keda meie kõrgeks tõstame igaweste.

Eiis laulame Jumalafünnitaja laulu: *Mo hing austab väga Jssandat . . . selle lisalauluga: Kes Sa ülem oled, kui Kerubid . . .*

Üheskas laul.

Ermos: *Õista Jesaias! Neitsi sai käima peale ja tõi ilmale Poja Immanueli, ühes Jumala ja inimese; päewa tõusmine on Tema nimi; Teda ülendades kiidame meie Neitsit õnşaks.*

Oh Jssand Kristus! Sa võtsid Neitsi ihust kõik langenud inimese loomuse Gneşele üksnes ilma patuta ning peastid teda täielt hukkatusest ära oma kõigepuhtama kannatamiste läbi.

Sinu Jumaliku were läbi, oh Jssand Kristus, mis Sinu kõigepuhtama ja eluandja külje seest välja jooksis, on kõik ebajumalate ohwrid äralõpetud, ja kõik maailm toob Sulle kiituse laulu ohwriks.

Jumalafünnitajale.

Oh puhas ja laitmata Neitsi! Sa ep ole mitte ilma ihuta Jumala, ega palja inimese ilmale toonud, waid ühe täielise inimese, ning tõeste täielise Jumala, keda meie ühes Jsa ja Waimuga austame.

Teine kanon.

Ermos: *Sind, kes äramõistmata ja seletamata . . .*

Sind, kes Sa ristil peal kannatasid, ja surma läbi põrgu riigi wäge mahatasid, kiidame meie uskjad õigel wiisil.

Sind, kes Sa kolmandamal päewal hauast ülestõusid ja põrgu riiki wangi wõtsid ja maailma walgustasid, kiidame meie uskjad ühel meelel.

Jumalajünnitajale.

Ole rõõmus, oh Jumalajünnitaja, Sa Kristuse, Jumala Ema! Balu Seda, kes Sinust sündis, et Ta patud neile andeks annaks, kes usuga Sind kiites laulwad.

Kolmas kanon.

Urmos: Diska, Jesaias

Oh Ilka-neitsi Jumalajünnitaja! Sinu puhtas ihus sai ilma mehetundmata elaw ihu walmistud see kõikide Loojale, ainusündinud Isa Pojale.

Oh kõige püham Ema-neitsi, Seda walitsejat ja kangel surma wõimust pidasid Sa kinni, kui Sa lihalikult ja tõest äramõistmata wiisil jeda igawest Glu sünnitasid, kelle läbi põrgu würst sai maharõhutatud, kui ta Teda alla tahtis neelda.

Sinn Poeg, oh ilmalaitmata Neitsi, oma kuningliku aujärje peal istudes, on Sind, kes Sa Jumaliku heategudes, otsegu kuld riietes hiilgad, oma parema käele seisma pannud, see läbi Sulle, oma Eemale au andes.

Sinu jünnitamine on äramõistmata, oh Jumala Ema, sest mehetundmata said ja käima peale ja sünnitasid, puhtaks neitsiks jäädes; sest

See, kes sündis, on Jumal; Teda austame meie ja kiidame ka Sind õnsaks, oh Neitsi.

Pärast katawassiati weike ektenia. Siis: Issand meie Jumal on püha. Homiku efsapostilari.

Pühapäewa kiituse salmidega laulud.

Salm: Et nemad neile teewad jeda kohut mööda, mis kirjutud on; Jeesama austus on kõigile, kes Tema meelest armsad on.

Et küll ülekohtused So hana pitseriga kinni panid, aga siiski tulid Sa, oh Issand, hauast wälja, nenda kui Sa neitsistki sündisid; Sinu ilmaihuta inglid ei mõistnud jeda, kuidas Sa lihaks said, ei tunnud ka sõamehed, kes Sind hoidsid, millal Sa ülestõusid. Sest nende eest, kes kõik tahtwad läbi uurida, on need mõlemad imeasjad warjule pandud, aga neile, kes jala asju uskudes, neid kummardawad, on need imeasjad awalikuks saanud. Anna meile, kes ka jest laulame, rõõmu ja suurt armu.

Salm: Kiitke Jumalat Tema pühas paikas, kiitke Teda Tema aulises lautuses.

Issand, kes Sa põrgu hana igawesed postid maha rõhusid ja ahelad katki kiskusid, Sa tõusid üles hauast ja jätsid jurnu linad oma tõsi kolmepäewase haudas olemise tunnistuseks, ja ilmusid Kalilea maale, kui Sind haudas hoiti. Suur on Sinu arm, oh äramõistmata Dunastaja; ole meile armuline ja lunasta meid.

Salm: Kiitke Teda Ta wägewate tegude pärast, kiitke Teda Tema wäga suurt suurust mööda.

Issand, naesed läksid haua juure, et Sind, Kristust, näha saada, kes Sa meie pärast oled kannatanud, ja senna tultes, leidsid naad hirmu pärast äraweerenud kivi peal inglit istumat, kes nende wastu hüidis ja ütles: Issand on ülestõusnud, ütelge jüngritele, et See on surmüst ülestõusnud, kes meie hinged lunastab.

Salm: Kiitke Teda pasuna puhumisega; kiitke Teda naablimängi ja kanneldega.

Issand, kuidas Sa kinnipitseritud hauast välja tulid, nõnda tulid Sa ka oma jüngrite juure, kui ukshed lukkus olid, ja näitsid neile oma ihu peal kannatamise haawad, mis Sa, oh pitkameeleline Lunastaja, oled Gneje peale wõtnud; kui Taaweti poeg kannatasid Sa haawu, aga kui Jumala Poeg peastid Sa maailma. Suur on Sinu arm, oh äramõistmata Lunastaja, ole meile armuline ja lunasta meid.

Teised stihirad, Anatoliuse kirjutud.

Salm: Kiitke Teda trummidega ja ridastikku; kiitke Teda keeltega mängiga ja pilliga.

Oh Issand, ja aegade Kuningas ja kõige asjade Looja! Sa kannatasid meie eest ihu poolest ristilöömist ja mahamatmist, et kõiki põrgu hauast ärapeasta. Sina oled meie Jumal, ja peale Sind ei tunne meie kedagi muud.

Salm: Kiitke Teda heleda Siltseli mängidega; kiitke Seda Siltseli mängidega, mis kauniste hüidwad. Igauks, kell õht on, see kiitku Issandat.

Oh Issand! kes võib kõik Sinu wägewad imeteud äraseletada, ehk kes võib Sinu hirmsa jalaja asjadest jutustada? Meie pärast inimeseks saades oma tahtmist mööda, näitased Sa oma wäe suurust: oma risti läbi tegid Sa rööwile paradiisi lahti, oma mahamatmise läbi murdsid Sa põrgu sambad katti ja oma ülestõusmise läbi tegid Sa kõiki õnšaks. Oh Helde, au olgu Sulle.

Salm: Tõuse üles, Issand, mo Jumal, tõsta oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wilet-said ära.

Need salwitoojad naesed tulid wara homiku hana juure ja tahtsid Sind, seda suremata Sõna ja Jumalat kalli salwidega wõida, aga kui naad ingli sõna kuulda said, siis läksid naad röömuga tagasi ja kuulutasid selgeste apostlitele, et Sina, see kõikide Glu, oled surnust ülestõusnud ja maailmale puhastamist ja suurt armu annud.

Salm: Ma tahan Issandat kiita kõigest omast südamest, ma tahan kõiki Ta imeasju jutustada.

Need wahid, kes Jumala wastuwõtja hana juures seisid, rääkisid Juudarahwale: „Oh kui tühine oli teie nõuu! Teie tahtsite seda Mahtumata hoida, aga tühi oli teie waew; teie tahtsite selle Risti-löödud ülestõusmist ärawarjada, aga tegite teda weel selgemine awalikuks. Oh kui tühine on teie suur kohus! Mikspärast peate teie jälle nõuu seda ärawarjata, mis ei wõi ärawarjata? Kuulge parem meid ja uskuge seda töt, mis on sündinud: Issanda ingel, kelle nägu oli otsegu wälf, tuli taewast maha ja weeretas kivi ära; hirmu pärast

tema eest saime meie otsegu furnuks, aga Tema hüidis wahwameeleliste salwitooja naeste vastu ja ütles: Eks teie ei näe, et haua hoidjad on otsegu furnud, haua pitserid on katti murtud ja põrgu haud on tühjaks tehtud? Mis teie furnute juurest otsite Seda, kes põrgu wõimust on ära kautanud ja surma astla katti murdnud? Tõttage ja kuulutage apostlitele, et Tema on furnust ülestõusnud ja hüidke julgeste: Issand, kelle arm on suur, on tõeste ülestõusnud.

Nu olgu homikune Ewangeliumi stihira.

Nüüd ja ikka Rõigeenam õnnistud oled
Sina

Suur austamise laul. Siis pühapäewa tropar: Täna ilmus lunastus maailmale Siis etteniad ja ärastamise sõnad.

Ewangeliumi õntsuse salmid Liturgia ajal.

See ristipoodud rööwel uskus, et Sina, oh Kristus, oled Jumal, ja tunnistas Sind südamest ja hüidis: Issand, mõtle minu peale omas kuningriikis.

Õnsad on need, kes puhtad südames, sest nemad peawad Jumalat nägema.

Seda, kelle läbi risti puu peal meie inimeste jügule elu hakkas õitsema ja see needmine puu wilja jõõmise pärast sai ära kautud, laulgem kiites kõik, ühe healega, kui Lunastajat ja Loojat.

Õnsad on need rahunõudjad, sest neid peab Jumala lapsiks hüitama.

Dma surma läbi, oh Kristus, kautasid Sa surma wõimuse ära ja äratasid ühes Gnesega

neid üles, kes algmisesest jurnud olid, kes Sind, kui tõsist Jumalat ja meie Lunastajat kiites laulwad.

Ünsad on need, keda tagakiusatakse õiguse pärast, sest nende pärast on taewariik.

Need aujad naesed tulid Sinu hana juure, oh Kristus, ja tahtsid Sind kalli salwidega wõida, oh Gluandja, aga üks ingel ilmus neile ja hüidis: „Issand on ülestõusnud.“

Ünsad olete teie, kui inimesed teid Minu pärast laimawad ja tagakiusawad ja kõigesugu kurja teie peale räägiwad, kui nemad waletawad.

Kui Sina, oh Kristus, kahe hukkamõistetud rööwli wahel olid risti löödud, siis sai üks, kes Sind teutas, oma töö wäärt hukkamõistetud, aga teine, kes Sind Jumalaks tunnistas, sai paradiisi üleswõetud.

Rõõmustage, ja olge väga rõõmsad, sest teie palk on juur taewas.

Need aujad naesed tulid apostlite juure ja hüidid: Kristus on ülestõusnud, kummardagem Teda, kui Issandat ja Loojat.

Kolmainusele.

Au olgu Issale Oh jägamata Kolmainus Jumal, kõige asjade Looja ja kõigewägewam Issa, Poeg ja pühn Waim, Sind kiidame meie, kui tõsist Jumalat ja meie Lunastajat.

Jumalajünnitajale.

Nüüd ja ikka Ole rõõmus, Sa elaw Jumala tempel ja läbikäimata üks! Ole rõõmus,

Sa ärapäolemata ja tulesarnane aujärg! Ole rõõmus
ja Immanueli, Kristuse, meie Jumala, Ema.

Prokimen: Sina, Issand, kaitjed meid, ja
hoiad meid seesinatse põlwe rahwa eest igaweste.

Salm: Saada abi, oh Issand, sest Pühad on
lõppenud.

Galleluja. Ma tahan Issanda suurest heldusest
igaweste laulda, põlwest põlweni tahan ma So tõsi-
dust oma suuga teada anda.

Salm: Sest Sa ütlesid: Heldus peab saama üles
ehitud igaweseks ajaks taewaste sees; seal kinnitad
Sa oma tõsidust.

Kuues laulu-wiis.

Lauapäewal.

Veikesel Öhtu-Tumalateenistusel.

Päraft: „Issand, ma hüian“ wõtame 4 salmi ja laulame 3 stihirat ülestõusmise auks, esimest kaks korra.

Salm: Israel ootku Issandat enam kui wahimehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Oh Kristus, kelle käes on wõimus pörguhaua üle: Sa läksid üles risti peale, et neid, kes surma pimeduses istusid, ühes Gnesega ülesäratada, sest Sina üksi olid waba surnute seas. Oh kõigewägewam Lunastaja, kes Sa omaft walguseft elu wäljawalad, heida armu meie peale.

Täna on Kristus surma oma jalge alla rõhunud, ja oma sõna järele surnuft ülestõusnud ja maailmale rõõmu aunud, et meie kõik hüiaksime ja nõnda laulaksime: Oh elu hallikas, ligisaamata walgus kõigewägewam Lunastaja, heida armu meie peale.

Kuhu peame meie patused minema Sinu eest, oh Issand, kes Sa kõikis paitus oled? Täewas

elad Sa ise, pörgus oled Sa surma maharõhunud; läheme meie mere sügavuse põhja? Ka seal walitseb So käsi. Sinu juure tõttame meie ja Sind kummardades palume: Oh furnust ülestõusnud Issand, halasta meie peale.

Au olgu Issale nüüd ja ikka

Paul Jumalafünnitajale.

On kohus tõeste õnfsaks kiita Sind, Jumalafünnitajat, sest see kõikide Looja sai lihaks, Sinu puhta ihuse minnes, aga see juures ei muudnud Ta mitte oma olemist, ei ilmunud ka lunastamise tööle üksnes filmakirjaks, waid oli ühes tõsine Jumal ja tõsine inimene. Seepärast teeme meie diete wahet Tema kahe awalikuks saanud loomuste wahel. Palu Teda, Sa auus ja kõige püham Jumalafünnitaja, et Ta meile rahu ja suurt armu annaks,

Pärast seda: Oh Jesus Kristus, Sa igawese

Prokimen: Issand on Kuningaks saanud 3 korda.

Salm: Issand on tugewust kui wöö enesele ümber pannud. Siis: Issand, aita meid see õhtu

Preefter etkeniat ei loe, waid meie laulame:

Salmidega laulud.

Ülestõusmise auks.

Sinu furnust ülestõusmisest, oh Lunastaja Kristus, laulwad inglid taewas; tee ka meid kõlblikuks siin maa peal Sind puhtast jüdamest kiita.

Jumalajünnitaja auks.

Salm: Ma tahan So nime meeletuletada iga põlwe rahwa seas.

Mis igawene Jumal wanal ajal Sinu esiwanemale wandega oli tõutanud, seda on Ta wiimsil päiwil täitnud, kui Ta Sinu püsast ihust, oh kõigepuhtam, ilmale tuli. Sest tõest Sinust ilmus Issand, kes oma käega kõik maailma ülespeab. Palu Teda, oh Neitsi Maria, et Ta kohtu tunnil minu wastu armuline oleks ja et mina hea tegude kaswatamise ja liha himude suretamise läbi wõiksin Tema kuningriiki pärida.

Salm: Kuule tütar, ja waata, ja pööra oma kõrw.

Omas puhtas ja selges mõistuses kuulutas Jesajas weel kaugelt Sinust ette, oh aumäärt kõigepuhtam Neitsi, et Sina seda kõige asjade loojat pead ilmale tooma; sest sind ainust leiti igaweste ilmalaitmata olevat. Seepärast palun ma Sind, puhasta mo roojaseks saanud hinge ja tee mind kõlblikuks Sinu Poja jumalikust walgusest osawõtta ja Tema paremal käel seissta, kui Ta kõige maailma üle tuleb kohut mõistma, kuidas see kirjutud on.

Salm: Rikkamad rahwa seast wõtwad Sind alandlikult paluda.

Sinu Poja läbi sai surm ärawõidetud, sest Sina, oh Neitsi, olid selle hukkaminemata Elu eluasemeks; seepärast palun ma: ärata mind, mo kurja lihahimude hauast üles, ja saada mind, oh Neitsi, rõõmu ja elu poole, selle õnja tasumise paika, ja tee mind kõlblikuks seda lõpmata ja jumaliku

rõõmu maitsta, kus igawene õnsus ning kustumata walguis on.

Auu olgu Ihsale . . . nüüd ja ikka . . .

Jumalasiünnitajale.

Tulge kõik rahwas, kiitkem rõõmu healtega seda kõigepühamat Neitsit ja Jumalasiünnitajat, seda inimeste loomuse puhastamise aset ja ärarääkimata imetegude paika; sest temas sündiwad äramõistmata asjad: See Algmata wõtab algamist, see Sõna saab lihaks; Jumal, et inimest Jumalikuks teha, saab Ise inimeseks, ei mitte loomuse muudmise läbi, waid elawa olemiste ühendamise läbi; sest kahest iseäralikust loomusest saab üksainus olemine, kellel on kaks jägamaata täit loomust, ja igal ühel loomusel on oma tahtmine ja oma tegewus. Ja tõeste, niisugune on meie lunastamise töös Kristus meie Jumal, kes maailmale pattude puhastamist, rahu ja suurt armu annab.

Pärast seda: Ihsand, nüüd lasjed Sina
Püha Jumal, püha Wägew 3 korda. Pärast: Meie Ihsa Pühapäewa tropar: Au olgu Ihsale nüüd ja ikka Saul Jumalasiünnitajale ja äralaskmise sõnad.

Lauapäewal.

Suurel Öhtu-Jumalateenistusel.

Pärast: „Ihsand, ma hüian“ wõtame kümme salmi ja laulame nende juure need:

Stihirad ülestõusmise auks.

Salm: Saada mo hinge wangikornist wälja, et ma wõiksin So nime ülestunnistada.

Oh Kristus, kelle käes on võimus pörgu hana üle: Sa läksid üles risti peale, et neid, kes surma pimeduses istusid, ühes Gnefega ülesäratada, sest Sina üksi olid waba surnute seas. Oh kõigewägewam Lunastaja, kes Sa omast walgusest elu wälja walad, heida armu meie peale.

Salm: Diged saamad mo ümber koguma, kui Sina mulle saad head teinud.

Täna on Kristus surma oma jalge alla rõhunud, ja oma sõna järele surnuist ülestõusnud ja maailmale röömu annud, et meie kõik hüiakime ja nõnda laulaksime: Oh elu hallikas, ligisaamata walgus, kõigewägewam Lunastaja, heida armu meie peale.

Salm: Põhjatuma häda sees hüian ma So poole, Issand; Issand, kuule mo healt.

Ruhu peame meie patused minema Sinu eest, oh Issand, kes Sa kõikis paikus oled? Taewas elad Sa ise, pörgus oled Sa surma maha rõhunud. Läheme meie mere sügawuse põhja? Ka seal walitseb So käsi. Sinu juure tõttame meie, ja Sind kumardades palume; Oh surnuist ülestõusnud Issand, halasta meie peale!

Anatoliuse stihirad.

Salm: Sinu kõrwad pangu tähele mo alandliku palumiste healt.

Sinu ristist kiitleme meie, oh Kristus, ja laulame ning kiidame Sinu surnuist ülestõusmist; sest Sina oled meie Jumal, peale Sind ei tunne meie kedagi muud.

Salm: Kui Sina, Issand, tahaksid kõik ülekõhtud meeles pidada, kes siis jõuaks, Issand, So ees seista? Sest Sinu käes on andeksandmine.

Issandat ikka kiites, laulame meie Tema ülestõusmisest; sest Tema on ristivalu kannatanud ja oma surma läbi surma ärawõitnud.

Salm: Sinu nime pärast ootan ma, oh Issand, mo hing ootab, ja ma loodan Sinu sõna peale, mo hing ootab Issandat.

Nuu olgu Sinu wäele, oh Issand, et Sa seda oled tühjaks teinud, kelle käes surma walitsus oli, ja oled meid oma risti läbi uuendanud, meile elu ja suremata põlwe kinkides.

Salm: Issrael ootab Issandat enam, kui wahimehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Sinu mahamatmine, oh Issand, on põrgu ahelad katti murdnud ning ärafautanud, ja Sinu furnust ülestõusmine on maailma walgustanud; Issand, auu olgu Sulle.

Stihiraid Jumalajünnitaja auks,

mis Paulus Amorei on kirjutanud, kolmandamal lauluwiihil.

Salm: Sest Issanda juures on heldus, ja Tema juures on kõigerohkem lunastus, seesama lunastab Issraeli kõigest tema ülekõhtust.

Oh laitmata Neitsi! Mo ihu nõdrust ja hinge häda ning südame walu nähes, tee mind kõlblikuks Jumaliku abi saada. Ma palun Sind, aita mind oma wägewate palwetega.

Salm: Kiitke Issandat kõik paganad, austage Teda kõik rahwas.

Ma olen enam pattu teinud, kui ükski inimene, oh Walitseja, aga puhasta Sina mind neist kõigist, oh Neitsi, ja tee mind kõlblikuks, oh puhas, Sinu Poja ja Jumala tulewal kohtupäewal armu leida.

Salm: Sest Tema heldus on meie üle wõimust wõtnud, ja Issanda tõde jääb igaweseks ajaks.

Puhasta mind, oh puhas, kes ma Sind appi hüian, mo hulgast pattudest, ja kanta ära oma palwe wäega kõik mo meele tagedad liikumised, et ma usu ja armastusega Sinu Poega kiidaksin, keda Sa ilma mehetundmata ilmale tõid.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Jumalajünnitajale.

Kes ei kiida Sind õnsaks, oh kõigepuham Neitsi? Kes ei laula Sinu kõigepuhtamast sünnitamisest? Sest see enne kõiki aegu Issast ilmunud ainusündinud Poeg sündis ka Sinust, oh puhas, ja sai ärarääkimata wiisil lihaks, Jumal olles, ja meie pärast inimeseks saades; Teda ei pea mitte kahets olemisses jagatama, waid Teda peab tunnistama ühte kahes loomuses segamata olewat. Palu Teda, oh puhas ja kõigist kiidetud Neitsi, et Tema meie hingedele armuline oleks.

Pärast seda: Oh Jeesus Kristus, Sa igawese . . . selle päewa protimen: Issand on kuningaks saanud . . . j. n. e.

Salmidega laulusud.

Sinu surrust ülestõusmisest, oh Lunastaja Kristus, laulwad inglid taewas; tee ka meid kõlblikuks siin maa peal Sind puhtast südamest kiita.

Salm: Jssand on kuningaks saanud, Tema on kõrgusega ennast ehitanud.

Sina, kui wägew Jumal, äratasid langenud inimese sugu üles, kui Sa wast wärawad katti murdsid ja põrgu ukse poomid maharõhusid. Seejärest hüiame ka meie ühest suust: Oh surrust ülestõusnud Jssand, auu olgu Sulle.

Salm: Ka peab maailm saama kinnitud, et ta ei kõigu.

Aristust, kes meid endisest hukkaminemisest tahtis parandada, löödi risti ja pandi hauda, ja salwitoojad naesed otsisid Teda silma weega ja ütlesid nuttes: Oh meie kõikide Lunastaja, kuidas wõtsid Sa hauda minna, ja kui Sa wõtsidgi sinna minna, kuidas lastsid Sa siis ennast sealt ärawarastada, kuidas oled Sa teise kohta wiidud, ja misjugune paik hoiab Sinu eluandjat ihu warjul? Jssand, näita ennast meile, nõnda kui Sa tõutasid, ja kuiwata meie kibedad silmapisarad. Aga üks ingel hüüdis nende poole, kui nad nutsid, ja ütles: Urge nutke, minge ja ütelge apostlitele, et Jssand on surrust ülestõusnud, ja kingib maailmale pattude puhastust ja suurt heldust.

Salm: Sinu kojäs on pühastus, oh Jssand, pitaaks ajaks.

Sina, oh Kristus, lastsid ennast risti lüia, oma tahtmist mööda, wõtsid oma matmise läbi

surma wangi, ja tõusid kolmandamal päewal auga üles, kui Jumal, ja kinkisid maailmale igawest elu ja suurt armu.

Au olgu Ihsale nüüd ja ikka

Jumalajünnitajale.

Mo Looja ja Lunastaja Kristus Jumal tuli Sinu ihust, oh kõigepuhtam, ja peastis Adamat endise needmise alt lahti, kui Ta minu loomust Enele peale wõttis. Seepärast, oh kõigepuhtam, hüiame meie, kui ingel, lõpmata Sinu, see tõsi Jumala Ema, ja Neitsi poole: Ole rõõmus! Ole rõõmus, Sa Walitseja, Sa meie hingede eestseisus, warjupaik ja õnnistus.

Pärast seda. Ihsand, nüüd lased Püha Jumal 3 korda, ja pärast. Meie Ihsa

Pühapäewa tropar.

Inglite wäed ilmusid So hana juures ja need wahid said hirmu pärast otsegu surmiks ja Maria seisis So hana sees, Sinu kõigepuhtamat ihu otsides; Sa wõtsid pörguriigi wangi, ja ei saanud temast kiusatud; Sa ilmusid Neitsile, oh Gluandja. Oh surmusest ülestõusnud Ihsand, au olgu Sulle!

Au olgu Ihsale . . . nüüd ja ikka . . .

Jumalajünnitajale.

Sina, kes Sa seda õnnistud naeste seas oma Emaks nimetasid, tulid oma hea tahtmist mööda kannatama; ja läksid risti puu peale, et Adamat ülesotsida, ja ütlesid inglitele: Olge rõõmsad ühes Minuga, sest see kadunud trahma raha on üles-

leitud. Nu olgu Sulle, meie Jumal, kes Sa kõik targaste oled teinud.

Pärast seda äralaksmise sõnad.

Pühapäeval.

Somiku-Jumalateenistusel.

Pärast Taaweti kuue laulu lugemist lauldaske kuuendamal lauluwiihil: See on Jumal Issand . . . ja tropar: Ingliite wäed . . . 2 korda. Nu olgu . . . nüüd ja ikka . . . Sina, kes ja seda . . . Pärast seda katesmi lugemine.

Pärast esimest katesmi lugemist need:

Pühapäewa katesmi laulud.

Sell ajal, kui haud lahti oli ja pörguriik ägas, hüidis Maria warjul olewa apostlite wastu: Minge wälja, teie wiinamäe töötegijad, ja kuulutage ülestõusmisest: Issand, kes maailmale juurt armu annab, on surrust ülestõusnud.

Salm: Tõuse üles, Issand, mo Jumal, tõsta oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wiletsaid ära.

Issand! Maria Mahdalena seisis Sinu hana juures ja nuttis kibedaste, ja Sind kärneriks armates, ütles ta: Kuhu oled ja seda igawest Glu ärawiinud? Kuhu oled ja pannud Seda, kes istub Keerubide aujärje peal? Tema hoidjad olid hirmu pärast otsegu surnud. Andke mo Issandat kätte, ehk hüidke minuga: Nu olgu Sulle, kes Sa surnute hulka olid ja surnud ülesäratafid.

Nu olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Jumalajünnitajale.

Riideon kuulutab Sinu käimapealejaamihest ette, ja Daawet seletab So jünnitamist ära, oh Jumalajünnitaja; otsegu kaste willa peale mahatuli, nõnda tuli see Sõna Sinu ihusse maha, ja Sina, püha Maa, kes Sa armu oled saanud, oled ilma seenneta maailma Lunastajat, Kristust meie Jumalat üleskaswatanud.

Pärast teist katesmi lugemist need:

Pühapäewa katesmi laulud.

Elu hingas haudas ja hana kiwi oli pitseriga kinnipandud. Sõamehed hoidsid Kristust, kui magajat Kuningast, aga Issand hukkas nägemata wiisil omad waenlased ära ja tõusis surnust üles.

Salm: Ma tahan Sind, Issand, kiita kõigest omast südamest, ma tahan kõiki So imeasju jutustada.

Joonas kuulutab Sinu hauast ette, ja Siimeon seletab Sinu Jumaliku ülestõusmist ära, oh suuremata Issand! Sina läksid, kui surnud, alla hauda, ja mürdsid põrgu wärawad katti, ja tõusid maailma lunastamiseks surnust üles, ilma et Sa äramädanemist oleksid näinud, kui maailma Walitseja, oh Kristus meie Jumal, kes Sa neile, kes pimeduses olid, lasksid walgust tõusta.

Au olgu Issale nüüd ja ikka

Jumalajünnitajale.

Oh Meitsi, Jumalajünnitaja, palu oma Poega, Kristust meie Jumalat, kes oma tahtmist mööda ennast laskis risti lüüa ja surnust ülestõusis, et meie hinged lunastud saaksid.

Pärast 118 Taaweti laulu:

Spakoi.

Oma meelewallasise ja eluandja surma läbi, oh Kristus, rõhusid Sa põrgu wärawad katki, kui Jumal, ja tegid meile jeda endist paradüüsi jälle lahti, ja surrust ülestoustes, peastid Sa meie elu huffatusjst.

Trepi lausud.

Simene Antiwon.

Iga salm 2 korda.

Ma tõstan omad filmad üles Sinu poole, oh Sõna; halasta mo peale, et ma Sinule elaksin.

Heida armu meie wiletsade peale, oh Sõna, ja tee meid Sinu kõlbawaks riistadeks.

Au olgu

Pühast Waimust tuleb kõik õnnistus; kui Tema jeda äratab, kes jeda wäärt on, siis tõstab Ta teda üles maa pealt, annab temale tiiwad, teeb teda uueks ja saadab teda üles kõrgele.

Küüd ja ikka seefama.

Teine Antiwon.

Kui Issand ei oleks meie sees, siis ei wõiks ükski meie seast waenlase pealetulemise wastu seista. Reed, kes wõitwad, saawad Issanda käest wõimust waenlaste üle.

Argu saagu mo hing mitte kui linnuke nende hammastest kinniwõetud, oh Sõna: Oh häda mulle,

kuis mõin ma waenlastest lahti saada, kes ma ikka pattu armastan!

Au olgu

Pühast Waimust tuleb kõikidele Jumalik pühitus, hea meel, tarkus, rahu ja õnnistus; sest Temal on üks wägi Isa ja Pojaga.

Nüüd ja ikka jeesama.

Kolmas Antimon.

Kes Issanda peale lootwad, need on hirmsad waenlastele ja imelised kõigile; sest nende filmad waatwad üles taewa poole.

Diglased, kellel Sina, Lumastaja, abimeheks oled, ei siruta oma käsi wälja ülekohustete tegude poole.

Au olgu

Püha Waimu walitsus on kõikide üle; Teda kummardawad taewa wäehulgad ja kõik, kell õht on maa peal.

Nüüd ja ikka jeesama.

Prokimen: Issand, ärata üles oma wäge ja tule meid ärapeastma.

Salm: Sina Israeli karjane, wõta kuulda, kes Sa Joosepi hoiad kui lamba.

Iga üks, kell õht on

Salm: Kiitke Issandat Tema pühas paikas. Pühapäewa Ewangeliium. Kristuse surrust ülestõusmisi nähes

50 (51) Saaweti laul j. n. e.

Ülestõusmise kanon,

Esimene laul.

Urmos: Kui Israeli lapsed mere põhja mööda
kuivalt jalgsi läbilätsid ja nägid seda tagaajajat
Baraot äraappuwat, siis hüüdsid nemad: Laulgem
Zumalale wõidu laulu.

Gessalm: Au olgu Sinu püha ülestõusmisele,
oh Issand.

Kui Sa omad käed risti peal wälja sirutasid,
oh helde Jeesus, siis täitsid Sa kõiki isaliku armuga;
seepärast laulame meie Sulle kõik wõidu laulu.

Hirmuga, kui sulane käsu peale, astus surm
Sinu juure, oh elu Issand, kes Sa meile tema läbi
igawest elu ja ülestõusmist annad.

Zumalajunnitajale.

Kui Sina, oh puhas, oma Loojat wastuwõtsid,
kes äramõistmata wiisil oma tahtmist mööda Sinu
mehetuundmata ihust lihaks sai, siis said Sa tõeste
loomade Walitsejaks.

Risti ja ülestõusmise kanon.

Esimene laul.

Urmos: Kes ennemuiste seda tagaajajat . . .

Kohtumõistja seisab Pilatuse ülekohtuse kohtu
ees kui kohtualunc, ja Zumal, kelle ees taewas ja
maa wärisewad, lasseb ennast ülekohtuse käega lüüa.

Sina, oh Lunastaja, sirutasid omad Zuma-
likud käed kalli ja eluandja risti peal wälja, ja

saatsid, oh Walitseja, rahwast Sinu tundmisele, kes Sinu aujat ristilöömist kummardawad, oh Issand.

Ristile ja Jumalasuunitajale.

Sinu risti juures, oh Lunastaja, seisid Sinu kõigepuhtam Ema ja nuttis ärdaste, nähes were joad Sinu külje seest wäljajookswad, oh Kristus, ja kiitis Sinu ärarääkimata armu.

Kanon Jumalasuunitajale.

Imros: Kui Israeli lapsed

Ema saatis needmist kõikide peale, kui ta ärakeeldud puu wilja maitstes, aga Sina, oh puhas, kautasid seda needmist ära, kui Sa Kristust, seda õnnistuse algmist, ilmale töid.

Oh puhas, kes Sa Kristuse, see Jumalikust walgusest hiilgawa kalli pärlikiwi ilmale töid, aja ära mo liha himude pimedust ja mo pattude tormi Oma walguse paistmisega.

Jakob nägi salal wiisil, waimu silmadega, seda rahwa lootust ette ära, seda Jumalat, kes Sinust lihaks jai, ja meid, Sinu palwete pärast äralunastab.

Et nüüd enam würsti Juuda suguarust ei ole, oh kõigepuhtam, siis on Sinu Poeg ja Jumal nüüd tõeste würstiks ja kuningaks saanud kõige maailma otjade üle.

Katavassia: Ma teen oma juu lahti

Kolmas laul.

Irmos: Ei ole ühtegi nii püha, kui Sina, Issand, minu Jumal, Sina, oh armuline, tõstsid uskjate au kõrgets ja kinnitasid meid So usu kalju peale.

Kui loomus Jumalat liha poolest ristilöödud nägi, siis wärises ta hirmu pärast; aga ta sai wägewaste hoitud Selle hoidja käe läbi, kes meie eest sai ristilöödud.

Surma läbi maharõhutud surm on nüüd wilets, hingetu maas, sest tema, see wägew, ei wõinud mitte Jumaliku Glu puutumist ära kannata ja sai ärasurmatud ja kõigile kingitakse nüüd ülestõusmist.

Jumalajünnitajale.

Sinu sünnitamise ime, oh puhas, on üle kõige loomuse seaduste: üle loodud wiisi said Sa kaima peale ja tõid Jumala ilmale, ja jäid pärast seda siiski ikka Neitsiks.

Teine kanon.

Irmos: Kui Sina, kes Sa kõik wette peal

Sina, kes Sa kolm päewa haudas olid, äratasid oma eluandja ülestõusmise läbi ühes Onesega ka kõiki neid üles, kes algmisest surnud olid, ja nemad hukkamõistmisest lahti saanud, õiskasid suure rõõmuga ja hüüdsid: Waata, Sina, Issand, oled tulnud meid lunastama.

Nu olgu Sinu surmusest ülestõusmisele, oh meie Lunastaja! Sina, kui see kõigewägewam, oled meid põrgu hukkatusest ja surmast äralunastanud,

seepärast laulame ning hüüame meie: Ei ole teist nii püha, kui Sina, oh inimesearmastaja Jssand!

Jumalafünnitajale.

Kui Sina, oh kõigepuhtam ja ilmalaitmata, seda Sinust sündinud Poega nägid külje luu sisse haawatud olewat, siis sai So enese süda haawatud ja Sa ütlesid imetelledes: Oh mo laps, mis on see ülekohtune rahwas Sulle tasunud!

Kolmas kanon.

Armos: Ei ole ühtegi nii püha

See helde, kes minu hukkaminewat ja sureliku ihu, Sinu ihust, oh kõigepuhtam Jumala Oma, ärarääkimata wiisil on wastuwõtnud ja hukkamine-mata teinud, on mind see läbi igaweseks ajaks Enesega ühendanud.

Kui inglite wäehulgad nägid Jumalat Sinust lihaks saawad, oh Meitsi, siis hirmusid naad ära, ja kiitwad sind, kui Jumala Oma, lõpmata kiituse lauludega.

Prohwet Taaniel ehmatas ära, kui ta Sind, seda waimuliku mäge, oh Jumala Oma, ette ära-nägi, kust üks kiwi raiumata äralahkus, ja kõik eba-jumalate ohwrialtarid pihuks löi.

Ei ükski inimeste sõna ega keel ei wõi Sind, oh Meitsi, nõnda kiita, kui kohus on: sest Gluandja Kristus, wöttis ilma isata Sinust lihaks saada, oh kõigepuhtam.

Neljäs laul.

Frmos: Issandale püha pidades, laulab püha Rogudus Jumalale kui kohus on, ja hüiab puhtast meelest: Kristus on mo wägi, mo Jumal ja Issand.

Oh Kristus, nüüd on see tõlise elu puu õitsema hakkanud; sest rist sai ülespandud, ja Sinu hukkamata külje were ja meega kastetud, kasvatas ta meile elu.

Ei paku mulle enam see madu kawalaste jumalaksjaamist, sest Kristus ise, see inimese ja Jumala loomuse ühendaja, on nüüd meile eluteed lahti teinud.

Jumalajünnitajale.

Õdest äraseletamata ja äramõistmata on taewa ja maa loomadele, oh igawene Meitsi Jumalajünnitaja, sinu imeliku sünnitamise sala-asi.

Teine k a n o n.

Frmos: Kui Habakuk Sinu Jumaliku alandamist

Meie austame, oh Kristus, Sinu kallist risti ja naelu ja seda püha oda ja keppi ning seda fibuwitsa krooni, kelle läbi meie põrgu hukkatusest saime ärapeastetud.

Sind, oh Lunastaja, kes Sa oma tahtmist mööda surma kannatasid, wöttis haud wastu, aga ei wõinud Sind, oh Sõna, mitte kinnipidada, sest Sina, kui Jumal, tõusid surmusest üles ja lunastasid meid ära.

Kristile ja Jumalajünnitajale.

Oh Jumalajünnitaja, Jkka-neitsi, kes Sa inimestele Lunastajat Kristust jünnitasid, peasta meid ära kõigest hädast ja waewast, kes meie usuga Sinu warju alla tõttame.

K o l m a s k a n o n .

Urmos: Jssandale püha pidades

Oh kõigepuhtam, Sind jeda laitmata kiidame meie, kes meie Sinu läbi ärapeastetud oleme, ja hüiame wagalt lauldes: Önnistud oled Sina, oh Jkka-neitsi, Sa Jumalajünnitaja.

Oh kõigeõnsam Neitsi, Sa jünnitasid ihulikult loojaminemata walgust neile, kes sellesinatse elu pimeduses käiwad, ja tegid, oh Jkka-neitsi, suurt rõõmu neile, kes Sind kiites laulwad.

Sinu läbi, oh kõigepuham, ilmus arm ja lõppes wana seadus; sest Sina, oh puhas Jkka-neitsi, töid Jssanda ilmale, kes meile pattud andeks annab.

Puu wilja söömine surmas mind ära, aga see elupuu, mis Sinust ilmus, oh kõigepuhtam, äratas mind üles ja tegi mind paradiisi õnsuse pärijaks.

W i i e s l a u l .

Urmos: Ma palun Sind jüdamest, oh Armuline, walgusta oma Jumaliku walgusega nende hinged, kes armastusega Sind homiku wara igatjewad, et nemad Sind, jeda Jumala Sõna, kui tõsist Jumalat tundma saaksid, kes patu pimedusest peastab.

Kerub läks mo eest ära, ja see tule mõel pööris
selga mo poole, oh Issand, kui naad nägid, et
Sina, oh Jumala Sõna, see tõsine Jumal rõõwlit
paradiisi wiisid.

Mina ei kardä mitte enam, oh Issand Kristus,
mulla sisse tagasi minemast; sest Sina oled mind
oma juure armu pärast maa pealt hukkaminemata
elusse wiinud oma surruust ülestõusmise läbi.

Jumalajünnitajale.

Oh helde maailma Walitseja! Mita neid, kes
jüdamest Sind Jumalajünnitajaks tunnistawad; sest
Sina, tõsine Jumalajünnitaja, oled meie ärawõitmata
eestseisja.

Teine kanon.

Ermos: Oh Kristus, kui Jesajas

Puu wilja läbi Gedenis pettetud, langes meie
esiwanem hukkatusse sisse, sest tema, oh helde Issand,
astus Sinu käsu üle; aga Sina, oh Lunastaja,
oma Issa sõna täites, wiisid teda risti läbi jälle
endise au sisse.

Sinu surma läbi, oh Armuline, sai surma
wõimus ära kautud, ja elu hallitas meile lahtitehtud
ja suremata põlw meile kingitud; seepärast austame
meie kummardades ujuaga Sinu matmist, ja üles-
tõusmist, mis läbi Sina, kui Jumal, kõik maailma
oled walgustanud.

Ristile ja Jumalajünnitajale.

See Issand, kes taewas elab, ja kõige asjade
Looja on, asutas ennast ärawääkimata wiisil Sinu

ihusse, oh kõigepuhtam, ja tegi Sind see läbi au-
samaks kui taewad on, ja pühamaks kui inglite
wäed; seepärast kiidame meie maapealsed Sind õnsaks.

Kolmas kanon.

Armos: Ma palun Sind südamest . . .

Oh kõigist kiidetud Neitsi! Omas puhtuses
selgeste hiilgades, said Sa Issanda Jumalikuks elu-
asemeks, sest üksnes Sina said Jumala Emaks, ja
kandsid Teda kui lapsukest oma käte peal.

Et Sinu kaunis hing waimuliku iluga oli ehitud,
oled Sa Jumala pruudiks saanud, ja oled neitsiks
jäänud, oh puhas, ja Sinu puhtuse walgus paistab
kõige maailmale.

Et nutku see õelate selts, kes mitte awalikult
ei taha Sind puhtaks Jumala Emaks tunnistada;
sest Sina ilmusid meile kui Jumaliku walguse uks,
patu pimedust äraajades.

Armes laul.

Armos: See elu mere peale waates, mis hädade
tormist laenetab, tõttan ma So waike sadamasse ja
hüian So poole: Peasta mo elu hukatusest, oh rohkest
Armuline.

Oh ristilöödud Walitseja, Sa kantasid naelte
läbi seda needmist ära, mis meie peal oli, ja kui
odaga So külje sisse pisteti, siis käristasid Sa Adama
wõlakirja katti, ja lunastasid maailma.

Adam, kawaluse läbi pettetud, langes alla
põrgu sügawuse sisse, aga Sina, Armuline

Jumal, läksid alla teda otsima, ja teda oma
õlade peale wõttes, äratasid Sa teda ühes Gnesega üles.

Jumalajünnitajale.

Oh kõigepüham Walitseja, kes Sa inimestele
teejuhataja Issanda sünnitasid, waigista mo patu
himude hirmsat tormi ja anna rahu mo südamele.

Teine kanon.

Irmos: Joonas sai wallaskala sisse neeldud

Ebrea rahwas olid Kristuse ja prohwetide
tapjad, sest kuidas nemad enne wanast ei kartnud
prohwetisi äratappa, kes neile tõde kuulutasid, nõnda
ka nüüd, kadedusest kihutud, tapsid naad Issanda
ära, keda need prohwetid neile ettekuulutasid; aga
Tema surm sai meile eluks.

Sa said hauda pandud, oh Lunastaja, aga haud
ei wõinud Sind mitte kinni pidada; et küll Sa ise
oma tahtmist mööda surma maitsejid, oh Sõna, aga
kui suremata Jumal tõusid Sa surmusest üles, ja ära-
tasid ühes Gnesega ka põrgu wangid üles, ja muudsid
naeste kurbtust rõõmuks.

Jumalajünnitajale.

See puhas Neitsi rääkis: Sinu kannatamise
ajal oli Sinu ihu nagu autum ja palju alwem,
kui kõige inimeste nagu, ehk küll Sa oma Juma-
liku loomuse poolest Daawetile näitasid ilusam olewat,
kui kõik inimeste lapsed. Aga, oh mo poeg ja mo
Jumal, kes Sa oma kuningliku korpiga waen-
laste wäge oled maharõhunud, tõuse hauast üles,
ütles Neitsi.

Kolmas kanon.

Ermos: See elu mere peale waates

Mooses, see ülem prohwetide seast, tähendas Sind seaduse laeka, laua, küünlajala ja kruusi näul ette, selle kõigekõrgema sündimist Sinust, oh neitsilik Ema, ettekuulutades.

Surm surmatakse ära, ja see Adama hukkamõistmine, mis Sinu Poja peale langes, kautakse ära; sest Sina, oh Walitseja, sünnitasid see Glu, mis ärapeastab hukatuselt kõiki neid, kes lauldes Sind kiitwad.

Wana seaduse wägi sai nõdraks ja käsu wari läks mööda, kui äramõistmata ja ärarääkimata wiisil selle Jumala ja Lunastaja arm meile ilmus, kes Sinust on sündinud, oh kõigist laultud Neitsi.

K o n d a k.

Gluandja Kristus Jumal peastis oma elulooja käega kõik surnud sest pimedast orust wälja, ja andis inimese sugule surnust ülestõusmist; sest Tema on kõikide Lunastaja ja ülestõusmine, elu ja Jumal.

I k o s.

Meie uskjad laulame ning kummardame Sinu risti ja mahamatmist, oh Gluandja; sest Sina, oh suremata, sidsid, kui see kõigewägewam Jumal, põrgu kinni, ja äratasid surnud ühes Enefega üles, murdsid põrgu wärawad katki ja wõitsid ära surma riiki, kui Jumal. Seepärast kiidame meie maapealsed loomad armastusega Sind, kes Sa surnust üles

oled tõusnud ja seda hukkusaaljat waenlase riiki ärahäwitanud, ja kõiki, kes Sinu sisse uskwad, ülesäratanud ja maailma mau haawamisest ja waenlase kawalusest ärapeastnud, kui see kõikide Jumal.

Seitsmes laul.

Jrmos: Ingel tegi ahju waga noorte meestele kastesadajaks, aga Jumala kasu sõna, mis Kaldea rahwast arapõletas, sundis piinajat hüidma: Kiidetud oled Sina, meie wauemate Jumal.

Sinu kannatamise ajal, oh Issand, nuttis paike ja kattis ennast pimedusega, kesk päewa ajal läks walgus kõige maa peal pimedaks ja hüidis: Kiidetud oled Sina, meie wauemate Jumal.

Sinu allaminemise ajal, oh Kristus, said maalused kohad walgustud, aga meie esiwanem sai üpris wäga rõõmsaks ja õiskas ning hüidis: Kiidetud oled Sina, meie wauemate Jumal.

J s i m a l a s ü n n i t a j a l e .

Sinu läbi, oh neitsilik Ema, paistis suur walgus kõige maailmale; sest Sina tõid Jumala, see kõige

ja peastab patu sidemed lahti. Demale laulame meie usuga: Kiidetud oled Sina, oh ärapeastja Jumal.

Nende ülekohtuste õelate lapsed poosid Sind Kolgata mäel risti, oh Dunastaja, kes Sa wast poomid ja wärawad katti murdsid meie lunastamiseks, kes meie laulame: Kiidetud oled Sina, oh ärapeastja Jumal.

Jumalajünnitajale.

Oh puhas Meitsi, kes Sa esiema Oma Ärapeastja ilmale töid, Sina peastsid Adama needmisest lahti; seepärast kiidame meie ühes inglitega Sind ja Sinu Poega ning hüiame: Kiidetud oled Sina, oh ärapeastja Jumal.

Kolmas kanon.

Armos: Ingel tegi ahju waga noorte meestele
See ahi, mis Sinu sünnitamist ettetähendas, ei põletanud neid kolme noort meest mitte ära, nõnda ka see Jumalik tuli, mis Sinu sisse ennast asutas, ei põletanud Sind mitte ära, waid õpetas kõiki hüidma: Kiidetud oled Sina, meie wanemate Jumal.

Sind, oh kõigepuhtam Oma, kiitwad õnjaks, nõnda kui Sa seda etteütlesid, kõik maailma otsad, kes Sinu walguse paistusest ja armust walgustud saawad, ja laulwad ning hüidwad: Kiidetud oled Sina, meie wanemate Jumal.

See kõigekawalam madu on oma kihwtiste hammastega mind haawanud, aga Sinu Poeg, oh Jumala Oma, on neid kättimurdnud ja mulle

jõudu annud hüida: Riidetud oled Sina, meie wanemate Jumal.

Sinu läbi, oh ainus Jumalast õnnistud, sai inimese loomus puhastud; sest seda Jumalat, kes Keerubide õlade peal istub, kandsid Sa oma käte peal ja hüiad: Riidetud oled Sina, meie wanemate Jumal.

Raheljas laul.

Urmos: Tuleleegist lasksid Sa, oh Kristus, wagadele kastet sadada, ja õiglase ohwri põletasid Sa weega ära: Kõik teed Sa nõnda, kui Sa tahad! Sind tõstame meie kõrgeks igaweste.

Seda rahwast, kes wanast prohwetid äratappis, on kadetus nüüd Jumalatapjaks teinud, kui ta Sind, oh Jumala Sõna, risti löi, keda meie kõrgeks tõstame igaweste.

Taewast ei jätnud Sa mitte maha, oh Kristus, ja alla pörguhanda minnes, äratasid Sa ühes Gnefega kõik inimese loomuse üles, kes hukkatuses oli ja kes nüüd Sind kõrgeks tõstab igaweste.

Jumalajünnitajale.

Walgujest said ja käima peale ja töid äramõistmata wiisil see walgujandja Sõna ilmale, ja said see läbi kuulsaks; sest see Jumalik Waim tuli Sinu peale, oh Neitsi, seepärast laulame meie Sulle kiitust igaweste.

Teine kanon.

Urmos: Ohmatage ja wäriſege taewad . . .

Kõik ehmatasid ära, kes seda kuulsid, et see Kõigekõrgem oma tahtmist mööda maa peale tuli

põrgu võimust risti ja mahamatmise läbi ära-
tama, et kõik võiksid hüida: Noored mehed kiitke,
preestrid laulge, rahvas tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Põrgu hirmus walitsus lõpeb otja ja tema
riik häwitakse wiimaks ära. Niipea kui rist maa
peal sai kinnitud, kantas see kõige üle walitseja
Jumal tema võimuse ära. Kiitke Teda noored
mehed, laulge preestrid, ja kõik rahvas tõstke Teda
kõrgeks igaweste.

Oh mis ärarääkimata suur on Sinu armastus
inimeste vastu, ja kui äramõisimata suured on
Sinu head teud, oh Kristus! Sa nägid mind põrgu
wangis hukka minewat ning peastsid mind temast
lahti, risti walu mo eest kannatades; seepärast
kiidame meie Sind, jeda kõikide Issandat, ja tõstame
Sind kõrgeks igaweste.

Kolmas kanon.

Jermos: Tuleleegist lastsid Sa . . .

Sinu Poeg ehitas Sind, kui Kuninganat,
waimu paistusega otsegu kuld riidega ning pani
Sind, oh kõigepuhtam, oma parema käele seisma:
Teda kiidame meie igaweste.

See, kes oma ainu tahtmise läbi on maailma
loomud, wõtab Sinu kõigepuhtamast ihust Gnesele
liha, et jeda uueste ümber luua. Teda kiidame
meie igaweste.

Kui see Sõna inimese loomusega ennaft ühen-
das, siis olid Sina, oh kõigepuhtam, neitsipõlwe auga
ehitud, Temale Jumalikuks eluasemeks; seepärast
kiidame meie Sind igaweste.

See hiilgaw kuld küinlajalg tähendas Sind ette; sest Sa wõtsid oma ihuse ärarääkimata wiisil seda ligijaamata Walgust, kes kõiki oma tundmisega walgustab; seepärast kiidame meie Sind, oh puhas, igameste.

Pärast seda laulame Jumalafünnitaja laulu: *Me hing austab wäga Issandat . . .* selle lisa lauluga: *Kes Sa ülem oled, kui Kerubid.*

ühelhes laul.

Imros: Inimesed ei wõi mitte Jumalat näha, Tema peale ei julge inglite wäehulgadki waadata; aga Sinust, oh kõigepuhtam, ilmus Tema inimestele, kui inimeseks saanud Sõna. Seda kõrgeks tõstes, kiidame meie Sind õnjas ühes taewa wägedega.

Sa olid kannatamisest waba, oh Jumala Sõna, kui Sa ihu poolest kannatasid, aga Sa peastad inimesi kannatamisest lahti, oma kannatamise läbi kannatamist ärakantades, oh mo Dunastaja, sest Sa Ainus oled kannatamisest waba ja see kõigewägewam.

Surma wastuwõttes, hoidsid Sa oma ihu mädanemise eest, ja Sinu eluandja Jumalik hing, oh Issand, ei jäänud mitte põrgu hauda, waid otsegu unest ülestõustes, äratasid Sa meid Enesega üles.

Kolmainusele.

Riitkem kõik inimesed puhta süuga Jumalat, seda Isa, ja seda niisama algmata Poega, ja austagem seda ärarääkimata ja kõigeausamat puha

Waimu wäge; sest Tema on üks ainus see kõige-
wägewam ja jägamata kolmainus Jumal.

Teine kanon.

Irmos: Ära nuta minu pärast, oh Ema

Oh Gluandja Kristus! Sa läksid küll, kui
surnud, alla hauda, aga Sa kautasid pörgu wõimuse
ära, kui Sa neid surnuid ühes Enesega ülesära-
tasid, keda tema äraneelas, ja andsid, kui Jumal,
surnust ülestõusmiski kõigile, kes usu ja armastusega
Sind kiites laulwad.

Röömustagu ennast kõik loomad, ja õitsegu naad,
kui lillekesed, sest Kristus, kui Jumal, on surnust
ülestõusnud; hüüdke: Surm, kus on nüüd sinu
astel? Põrguhaud, kus on sinu wõimus? Maa sisse
on sind tallanud See, kes meie au on ülendanud,
kui Armuline.

Ristile ja Jumalajünnitajale.

Oh kõigepuhtam Walitseja, Sina kannad Seda,
kes kõik kannab, ja pead oma käte peal, kui lapsu-
kest, Seda, kes meid wägewa waenlase käest on ära-
peastnud, ja näed ristipuu peal ülendud Seda, kes
meid hukkatuse sügawusest on wäljawiinud.

Kolmas kanon.

Irmos: Inimesed ei wõi mitte Jumalat
näha

Jakobi täht, mis Jumaliku walgusega paistab,
on nüüd Sinu läbi, oh kõigepuhtam, ülestõusnud
neile, kes pimeduse sees said kinnipeetud, see on
Kristus, see lihaks saanud Sõna, kelle läbi meie

walgustud saime; seepärast kiidame meie ühes taewa wäe hullkadega Sind õnjsaks.

Sinu wäest ja armust kinnitud, laulsin ma kõigest südamest sulle sedasinast laulu; wõta seda wastu, oh puhas ja Jumalast õnnistud Neitsi, ja tasu meile oma rohke ja lõpmata armuga.

Jumal see Sõna wõttis Sinust, oh Neitsi, ihu, et mind Jumalikuks teha, ja kõiki neid äralunastada, kes puhta meelega Sind kiitwad.

Nüüd on sinu ärandõistmata ja ärarääkimata sünnitamise läbi surnutele ülestõusmine antud, oh kõigepuhtam Jumalasyunnitaja; sest see Glu, mis Sinu läbi lihasse sai, ilmus kõigile, ja kautas seda nõrgaks läinud surma wõimust awalikult ära.

Pärast katawasfiat weike ettenia. Siis: „Issand, meie Jumal, on püha.“ Siis Hommitu Ekspostilari.

Pühapäewa kiituse salmidega laulud.

Salm: Et nemad neile teewad seda kohut mööda, mis kirjutud on; seejama austus on kõigile, kes Tema meelest armsad on.

Issand, Sinu rist on So rahwa elu ja ülestõusmine, ja meie, kes tema peale loodame, laulame sulle, meie surnust ülestõusnud Jumalale: Heida armu meie peale.

Salm: Kiitke Jumalat Tema puhas paik, kiitke Teda Tema aulises lautuses.

Sinu mahamatmine, oh Walitseja, on paradiiži ukšed inimese sugule lahti teinud; ja meie, kes

hukkatusjest oleme ärapeasenud, laulame Sulle, meie surnuft ülestõusnud Jumalale: Heida armu meie peale.

Salm: Kiitke Teda Ta wägewate tegude pärast, kiitke Teda Tema wäga suurt suurust mööda.

Laulgem niisama kui Jhast ja Waimust ka Kristustest, kes surnuft on ülestõusnud, ja hüidkem Temale: Sa oled meie elu ja ülestõusmine. Heida armu meie peale.

Salm: Kiitke Teda pasuna puhumisega; kiitke Teda naablimängi ja kanneltega.

Kristus! Sa tõusid hauast üles kolmandamal päewal, nõnda kui kirjutud on, ja äratasid ühes Gnesega üles ka meie esiwanemad; seepärast kiidab Sind ka kõik inimese sugu ja laulab kiites Sinu ülestõusmist.

Teised stihirad, Anatoliuse kirjutud.

Salm: Kiitke Teda trummidega ja ridastikk, kiitke Teda keeltega mängiga ja pilliga.

Jh sand, juur ja kartuse wäärt on Sinu surnuft ülestõusmise ajalaja asi! Sa tulid hauast wälja otsegu peigmees oma pulma kojast wäljatuleb, ja surmasid oma surma läbi surma ära, et Adamat äralunastada; seepärast õiskawad inglid taewas ja inimesed maa peal kiitwad Sinu heldust, mis Sa meie wastu oled ülesnäitnud, oh Inimesearmastaja.

Salm: Kiitke Teda heleda Siltseli mängidega; kiitke Teda Siltseli mängidega, mis kauniste hüidwad. Jgaüks, kell õhk on, see kiitku Jh sandat.

Teie ülekohtused Juudarahas! Kus on need hana pitsjerid ja need hõbe tükkid, mis teie sõameestele

andsite? See warandus ei ole mitte äravarastud, waid Tema, kui see kõigewägewam, on ülestõusnud, aga teie ise olete häbisse saanud, et Kristust, seda au Issandat olete ärasalganud, kes on kannatanud, mahamaetud ja surrust ülestõusnud. Teda kummardame meie.

Salm: Tõuse üles, Issand, mo Jumal, tõsta oma käsi üles, ja ära unusta mitte oma wiletsaid ära.

Kuidas sündis, Juudarahwas, teile wargus, kui haud kinnipitseritud oli, ja teie hoidjatega seda hoidsite ja pitseriga kinnipanite? Kuningas on lukku pandud uksest läbi läinud. Näitke Teda surrud olewat, ehk kummardage Teda kui Jumalat ja laulge ühes meiega: Au olgu Sinu ristile ja Sinu surrust ülestõusmisele, oh Issand.

Salm: Ma tahan Issandat kiita kõigest omaist südamest, ma tahan kõiki So imeasju jutustada.

Salwitoojad naesed tulid kibedaste nuttes So eluandja hana juure, oh Issand, ja töid kallid rohud, miska naad Sinu kõigepuhtamat ihu tahtsid wõida; aga naad leidsid ühte hiilgawat inglit kiwi peal istuwat, ja see ütles neile: Mis teie Seda taga nutate, kes omaist küljeluust maailmale elu on wäljawanud? Mis teie seda, kes suremata, kui surrud hana sees otsite? Parem minge ja kuulutage Tema aujast ülestõusmisest. Selle röömuga walgusta ka meid ja anna meile pattude puhastamist ja suurt armu.

Au olgu . . . Hommitune Ewangeliumi siihira; nüüd ja ikka . . . Kõigeenam õnnistud oled Sina . . . j. n. e. Suur anstamise laul. Pärast seda ülestõusmise tropar: Issand, hauast ülestõustes, kiskusid Sa katki põrgu

ahelad, peastfid meid surmale mõistmisest, ja tegid kõiki lahti waenlase wõrkudest, näitsid Ennast oma apostlitele ja läkkitasid neid wälja armuõpetust kuulutama ja jaatsid nende läbi oma rahu kõige maailmale; oh ainus rohkest Armuline.

Siis etteniad ja äralaskmise sõnad.

Ewangeliumi õntsuse salmid Liturgia ajal.

Jumal, mo Lunastaja, mõtle minu peale, kui Sina oma kuningriiki tuled, ja lunasta mind, kui see ainus Inimesearmastaja.

Õnsjad on need, kes puhtad südames, sest nemad peawad Jumalat nägema.

Adamat, kes puu läbi eksituse siise langes, oled Sa ristipuu läbi jälle lunastanud, ja ka rööwlit, kes hüidis: Issand, mõtle minu peale, kui Sa oma kuningriiki tuled.

Õnsjad on rahunõudjad, sest neid peab Jumala lapstiks hüütama.

Kui Sina, oh Gluandja, võrgu wärawad ja tema poomid katkimurdsid, siis äratafid Sa, Lunastaja, ühes Gnesega ka kõiki neid üles, kes hüidwad: Au olgu Sinu surmusest ülestõusmisele.

Õnsjad on need, keda tagakuusatakse õiguse pärast, sest nende pärast on taewariik.

Mõttele minu peale, oh Armuline, kes Sa oma matmise läbi surma wangi wõtsid, ja oma surmusest ülestõusmise läbi kõiki röömuga täitsid.

Õnsjad olete teie, kui inimesed teid Minu pärast laimawad ja tagakuusawad ja kõikjugu kurja teie peale räägiwad, kui nemad waletawad.

Kui salwitoojad naesed haua juure tulid, siis kuulsid naad ühte inglit, kes hüidis: Kristus on surnuft ülestõusnud, ja kõiki walgustanud.

Rõõmustage ja olge väga rõõmsad, sest teie palk on suur taewas.

Laulgem kõik ühel meelel Kristusest, kes ristipuu külge ennast lastis lüia, ja maailma eksitusest ärapeastis.

Kolmainusele.

Au olgu

Kiitkem seda Isa ja Poega ja püha Waimu, üteldes: Oh püha kolmainus Jumal, lunasta meie hinged.

Jumalajünnitajale.

Nüüd ja ikka

Oh Neitsi, kes Sa wiimsil päwil ärarääkimata wiisil oma Loojat ihusse wõtjid ja ilmale töid, lunasta neid, kes Sind kiitwad.

Prokimen: Lunasta, oh Issand, oma rahwast, ja õnnista oma pärisosa.

Salm: Sinu poole, oh Issand, hüian mina; ära ole mitte wait mo wastu.

Salleluja: Kes kõigekõrgema Jumala kaitsemise all elab, see jääb alati selle kõigewägewama warju alla.

Salm: See ütleb Issandale: Sina oled mo warjupaik ja mo tugew linn, mo Jumal, kelle peale ma loodan.

Seitsmes laulu-wiis.

Laupäewal.

Teikesel Öhtu-Sumalateenistusel.

Pärast „Issand, ma hüian“ wõtame 4 salmi ja laulame nende juure 3 stihirat ülestõusmise auks, esimest kaks korda.

Salm: Iisrael ootku Issandat enam kui wahimehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Dulge, rõõmustagem ennast Issanda pärast, kes surma walitjust on maharõhunud ja inimese sügu walgustanud, ja hüidkem ühes taewa inglitega: Oh meie Looja ja Lunastaja, au olgu Sulle.

Oh Lunastaja! Sa oled risti ja mahamatmist meie pärast kannatanud, ja surma läbi, kui Sumal, surma ärasurmanud; seepärast kummardame meie Sinu kolmandamal päewal ülestõusmist; oh Issand, au olgu Sulle.

Apostlid, Looja surnuist ülestõusmist nähes, panid seda wäga imeks ja laulsid inglite kiidu laulu: See on Roguduse au, see on kuningriigi

warandus: Oh Issand, kes Sa meie pärast oled kannatanud, au olgu Sulle.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Dogmatik Jumalajünnitaja auks.

Tõest' kartuse väärt ja ärarääkimata on see jalaja asi, mis Sinus on jündinud, oh puhas; sest Sina oled ilmale toonud selle Sõna, see kõige asjade Algaja, mis üle kõige meele ja mõistuse on, ja pühast Waimust lihaks sai, selle Sõna, kes Sinust Gesele ihu wõttis, ja oma loomuse poolest muudmata jäi. Et need mõlemad loomused ühte olemisesse ennast kokkuühendasid, ilma et naad iheeneje olemist oleksid ärakautanud, siis ilmub Tema kahesuguses loomuses, kui täielik Jumal ja täielik inimene. Liha poolest risti peal kannatades, ei kannatanud Ta mitte oma Jumaliku loomuse poolest, ja ärasurres kui inimene, sai Ta jälle kolmandamal päewal elawaks kui Jumal, ja kautas surma wõimuse ära ning peastis inimese sugu hukkatusest ära. Palu Teda, oh Jumalajünnitaja, kui meie sugu Lunastajat ja Arapeastjat, et Ta meile oma juure helduse rikast armu mahlakitaaks.

Pärast seda: Oh Jeesus Kristus, Sa igawese . . .

Prokimen: Issand on kuningaks saanud . . . 3 korda.

Salm: Issand on tugewust kui wõõ Gesele ümber pannud.

Siis: Issand, aita meid see õhtu . . .

Preester etteniat ei loe, waid meie laulame:

Salmidega laulud.

Ülestõusmise auks.

Sa tõusid hauast üles, oh maailma Lunastaja, ja ühes oma ihuga äratasid Sa inimesi üles; oh Issand, au olgu Sulle.

Jumalajunnitaja auks.

Salm: Ma tahan So nime meeletuletada iga põlwe rahwa seas.

Sinu läbi, oh Neitsi, tõusis üles see waimulik Päike, kes meie loomuse poolest looja läks. Palu Teda, oh kõigist kiidetud Jumalajunnitaja, et Ta meid meie pattude koormast ärapeastaks; sest Sull on julgus Tema ees.

Salm: Kuule tütar, ja waata, ja pööra oma kõrw.

Oh Neitsi, Sa wõsu Jesse juurest, Sa kaswatasid awalikult Seda üles, kes eksitused juurtega wäljakisub; et Sul julgus on Tema ees, palu Teda lõpmata, oh kõigist lauldud, et Ta mo südame himud juurtega wäljakisuks ja Jumalakartust mo sisse istutaks, ja mind õnjas teeks.

Salm: Rikkamad rahwa seas wõtwad Sind alandlikult paluda.

Oh kõigepüham, Sa Jumala wäraw, peasta mind ära põrgu wärawist ja näita mulle meelega parandamise teed, kelle peal ma need wärawad wõiksin leida, mis elu sisse wiivad. Sa eksijate juhataja, hoiu uskjate inimeste sugu ja peasta meie hinged.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Jumalajünnitaja auks.

Sinust, oh kõigepüham Neitsi, Jumalajünnitaja, on Kristus meie Jumal ärarääkimata wiisil ilmale tulnud, kes on tõeste see igawene Jumal ja see uus inimene. Igawene Jumal on Tema kui see, kes ikka on olemas, aga inimeseks on Ta meie pärast saanud. Tema on Eneses nende mõlemate loomuste omadust hoidnud; Jumaliku omadust näitab Ta imetegude läbi üles, aga inimese loomust tunnistab Ta oma kannatamiste läbi. See pärast, üks ja seejama sureb, kui inimene, ja tõuseb jälle surmusest üles, kui Jumal. Palu Teda, oh puhas abielutundmata Neitsi, et Ta meie hinged lunastaks.

Pärast jeda: *Issand, nüüd lased Sina*
 Püha Jumal, püha Wägew 3 korda. Pärast:
 Meie Isa pühapäewa tropar: *Au olgu Issale*
 nüüd ja ikka laul Jumalajünnitajale ja äralastmise sõnad.

Lauapäewal.

Suurel Öhtu-Jumalateenistusel.

Pärast: „*Issand, ma hüian*“ wöttame 10 salmi ja laulame stihirad ülestõusmise auks, mis Joannes Damaskin on kirjutanud.

Salm: Saada mo hinge wangitornist wälja, et ma wõiksin So nime ülestunnistada.

Tulge, rõõmustagem ennast Issanda pärast, kes surma walitjust on maha rõhunud, ja inimese jugu walgustanud, ja hüidkem ühes taewa inglitega: Oh meie Looja ja Lunastaja, au olgu Sulle.

Salm: Digid saavad mo ümber koguma, kui Sina mulle saad head teinud.

Oh Lunastaja! Sa oled risti ja mahamatmist meie pärast kannatanud, ja surma läbi, kui Jumal, surma ärasurmanud; seepärast kummardame meie Sinu kolmandamal päeval ülestõusmist; oh Issand, au olgu Sulle.

Salm: Põhjatuma häda seest hüian ma So poole Issand; Issand, kuule mo healt.

Apostlid, Looja surnuist ülestõusmist nähes, panid seda väga imeks ja laulsid inglite kiidulaulu: See on Koguduse au, see on kuningriigi warandus! Oh Issand, kes Sa meie pärast oled kannatanud, au olgu Sulle.

Anatoliuse stihirad.

Salm: Sinu kõrwad pangu tähele mo alandliku palumiste healt.

Et Sa küll ülekohtuste meeste läbi olid kinniwõetud, oh Kristus, aga siiski oled Sa mo Jumal, ja ma ei häbene Sind; ehk küll So selg peksetud, ma ei tagane siiski Sinust; et Sa küll risti külge naelatud, ma ei salga ka seda. Ma kiitlen Sinu surnuist ülestõusmisest; sest Sinu surm on minu elu; oh kõigewägewam ja inimesearmastaja Issand, au olgu Sulle!

Salm: Kui Sina, Issand, tahaksid kõik ülekohtud meeles pidada, kes siis jõuaks, Issand, So ees seista? sest Sinu käes on andeksandmine.

Taaweti ettekuulutamist täites, ilmutas Kristus Sionis jüngeritele oma Gnese au, ja näitis see läbi,

et Ta ikka ühes Jsa ja püha Waimuga saab kiidetud ja austud, esite ilma ihuta kui Sõna, aga pärast meie pärast lihaks saanud ja ärasurnud, kui inimene, ja oma Gneje wäega surrust ülestõusnud, kui Inimejearmastaja.

Salm: Sinu nime pärast ootan ma, oh Jssand, mo hing ootab, ja ma loodan Sinu sõna peale, mo hing ootab Jssandat.

Sa läksid alla põrguhanda, oh Kristus, nõnda kuidas Sa Jje seda tahtsid ja rõhusid surma maha, kui Jumal ja Jssand, ja tõusid kolmandamal päewal surrust üles ning äratasid ühes Gnefega põrgu ahelatest ja hukkatusest ka Adama üles, kes hüidis ja ütles: Au olgu Sinu surrust ülestõusmisele, oh ainus Inimejearmastaja.

Salm: Jsrael ootab Jssandat enam, kui wahi-mehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Sa said handa pandud, oh Jssand, kui See, kes magama läinud, ja tõusid kolmandamal päewal üles, kui wägew rammust, ja äratasid ühes Gnefega surma hakkatusest ka Adama üles, kui see kõigewägewam.

Stihirad Jumalasuunitaja auks,

mis Paulus Amorei on kirjutanud teisel lauluwiisil.

Salm: Sest Jssanda juures on heldus, ja Tema juures on kõigerohkem lunastus, seesama lunastab Jsraeli kõigest Tema ülekohtust.

Sina, oh kõigist lauldud Walitseja, ja meie eestseisja, oled inglite rööm, inimeste au ja usklikude lootus, ja Sinu juure, oh Jumala pruut,

tõttame meie iga häda ajal, et meie kõik, kes Sind kiites laulame, võiksim Sinu palwete pärast waenlaste hingehukkajaisi nooltest ja kõigest kurbtusest ärapeajeda.

Salm: Kiitke Issandat kõik paganad, austage Teda kõik rahwas.

Sina, oh Jumalajünnitaja, oled mo lootus ja mo eestseisja, ja Sina oled mo sein ja warjupaik, oh kõigist lauldud Walitseja, kes Sa ilma mehetundmiseta Jumala, see maailma Lunastaja, lihalikult ilmale töid. Peasta meid oma palwete läbi, kõigest kiusatusest, hädast ja õnnetusest, mis meid waewawad, Sa ainus ristirahwa warjupaik.

Salm: Sest Tema heldus on meie üle wõimust wõtnud, ja Issanda tõde jääb igaweseks ajaks.

Oh kõigist lauldud Neitsi, waigista ja kustuta ära mo liha himude tuld, kauta ära mo kurja ihaldamiste palawust ja hoiä mo taltsimata meelt kõige kurati kihutamise eest, et ma rahuliku südamega ja puhta hingega Sind võiksin kiita.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Jumalajünnitajale.

Sind tunti Oma olewat üle loodud seaduse, oh Jumalajünnitaja; aga Sa jäid ikka Neitsiks, mis üle sõna ja mõistuse on. Sinu jünnitamise imet ei wõi ükski keel äraseletada; sest wäga ime on Sinu käimapealejaamine, ja äramõistmata Sinu jünnitamise wiis, oh puhas Neitsi; sest kus Jumal tahab, seal wõtab Tema wõimust loodud seaduse üle. Seepärast tunneme meie kõik Sind, kui

Jumala Ema, ja palume hoolega: Palu, et meie hinged lunastud saaksid.

Pärast seda: „Oh Jeesus Kristus, Sa igawe-
weje“

Päewa profimen: „Issand on kuningaks saanud“
. . . . j. n. e.

Pühapäewa salmidena laulud.

Sa tõusid hauast üles, oh maailma Lunastaja, ja ühes oma ihuga äratasid Sa inimesi üles, oh Issand, au olgu Sulle.

Salm: Issand on Kuningaks saanud, Tema on kõrgusega ennast ehitanud.

Tulge kummardagem Seda, kes surinust on üles-
tõusnud ja kõik walgustanud; sest Tema peastis
meid põrgu piinast ja andis meile oma kolmandamal
päewal surinust ülestõusmise läbi elu ja suurt armu.

Salm: Ka peab maailm saama kinnitud, et ta
ei kõigu.

Oh Kristus, Sa wõtsid surma wangi, kui Sa
alla põrguhanda läksid, ja kolmandamal päewal üles-
tõustes, äratasid Sa ühes Enelega meid üles, kes
Sinu kõige wägewamat ülestõusmist austame, oh
inimesearmastaja Issand.

Salm: Sinu koojas on pühastus, oh Issand,
pikkaks ajaks.

Haudas hingades, olid Sa, oh Issand, hirmus
põrgu wägedele, aga kolmandamal päewal surinust
ülestõustes, kui see kõigewägewam, äratasid Sa ka
Adama ühes Enelega üles, kes hüiab: Au olgu

Sinu furnust ülestõusmisele, oh ainus Inimese-
armastaja.

Au olgu Ihsale nüüd ja ikka

Jumalajünnitajale.

Meie maapealne rahvas, kõik Sinu warju alla
tõttades, oh Walitseja, hüiame So poole: Oh Ju-
malajünnitaja, Sa meie lootus, peasta meid arwa-
mata hulga pattudest ja lunasta meie hinged.

Siis: Ihsand, nüüd lased Sina Püha
Jumal 3 torada. Pärast: „Meie Ihsa

Pühapäewa tropar:

Sa hukkasid oma ristiga surma, tegid rõõwile
paradiisi ukshed lahti, muudsid salwitooja naeste nutu
rõõmuks, ja kästisid neid apostlitele kuulutada, et
Sina oled furnust ülestõusnud, oh Kristus Jumal,
kes Sa maailmale suurt armu kingid.

Au olgu Ihsale nüüd ja ikka

Paul Jumalajünnitajale.

Oh kõigist kiidetud Neitsi! Et Sa meie üles-
tõusmise töö juures kalliks waraks oled saanud, siis
tõmba meid, kes Sinu peale loodame, patu orust
ja sügawusest välja; jest Sina, meie Lunastajat
jünnitades, peastsid ära neid, kes patu jüü all olid;
neitsi olid Sa enne jünnitamist, neitsi jünnitamises,
ja jäid ka pärast jünnitamist neitsiks.

Siis äralaskmise sõnad.

Pühapäeval.

Somiku-Zumalateenistusel.

Pärast Taaveti kuue laulu lugemist lauldaske: „See on Zumal Issand“ seitsmendamal lauluwiisil ja pühapäewa tropar: Sa hukkasid oma ristiga surma 2 korda. Au olgu nüüd ja ikka Zumalajünnitajale: Oh kõigist kiidetud Neitsi Pärast seda katesmi lugemine.

Pärast esimest katesmi lugemist need:

Pühapäewa katesmi laulud.

Elu magas haudas, ja haa kiwi oli pitseriga kinnipandud; sõamehed hoidsid Kristust kui magajat kuningat, aga inglid kiitsid Teda kui suremata Zumalat, ja salwitoojad naesed hüüdsid: Issand, kes maailmale suurt armu annab, on surrust ülestõusnud.

Salm: Tõuse üles, Issand, mo Zumal, tõsta oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wilet-said ära.

Au olgu Sulle, oh Kristus Zumal, kes Sa oma kolmepäewase haudas olemise läbi surma wangi wõtsid, ja oma eluandja ülestõusmise läbi hukkaläinud inimest ülesäratasid, kui Inimese-armastaja.

Au olgu Issale nüüd ja ikka

Zumalajünnitajale.

Oh Zumalajünnitaja Neitsi, palu lõpmata Kristust Zumalat, kes meie pärast on ennast lastnud risti lüia ja surrust ülestõusis ja surma wõimuse äraautas, et Ta meie hinged lunastaks.

Pärast teise katesmi lugemist need:

Pühapäewa katesmi laulud.

Et küll haud pitseriga oli kinni pandud, siiski tõusid Sa, meie Glu, oh Kristus Jumal, hauast üles, ja et küll ukshed lukkus olid, siiski läksid Sa, oh kõikide ülestõusmine, sisse, oma jüingrite juure, ja nende läbi asutasid Sa oma suure armu pärast ka meie sisse seda tõe Waimu.

Salm: Ma tahan Sind, Issand, kiita kõigest omast südamest, ma tahan kõiki So imeasju jutustada.

Silmaweega kandsid naesed kallid rohud ja ruttasid haua juure, ja et naad teadsid, et sõjamehed Sind, seda kõikide Kuningat, hoidsid, rääkisid naad isekeskes: Kes weeretab meile see kiwi ära? See suure nõu Ingel on ülestõusnud, ja on surma mahatallanud; oh kõigewägewam Issand, au olgu Sulle.

Au olgu Issale nüüd ja ikka

Jumalajünnitajale.

Ole rõõmus, oh Jumala Oma Neitsi, kes Sa armu oled saanud, Sa inimeste sugu warjupait ja eestseisja! Sinu sees on see maailma Lunastaja lihaks saanud, ja Sina üksi oled ema ja neitsi, see igaweste õnnistud ja austud; palu Kristust Jumalat, et Ta kõige maailmale rahu annaks.

I p a k o i

O Kristus Jumal, kes Sa meie nägu Gnefe peale wõtsid, ja liha poolest risti surma kannatasid, lunasta mind oma surmusest ülestõusmise läbi, kui Inimesearmastaja.

Trepi laulud.

Esimene Antimon.

3ga salm 2 korda.

Sina oled Siioni laiale pillatud wangid jälle tagasi saanud; tee ka mind elavaks, oh Lunastaja, ja peasta mind liha himude teenistusest.

Kes lõunapoolse tuule ajal filmaveega paastmise kurbtust külwab, see lõikab õiskamisega igawese elu wihkufid.

Au olgu

Pühas Waimus on see Jumaliku waranduste hallikas, Tema st tuleb tarkus, tundmine ja kartus, Tema päralt on kõik kiitus, au ja wägi.

Nüüd ja ikka seefama.

Teine Antimon.

Kui Issand ei ehita hinge koda, siis näeme meie seal kallal waewa ilmaaegu, ilma Temata ei lähe ei töö, ega nõu korda.

Need pühad, Waimust juhatud, kasvatawad, kui ihu sugu, seda wanemate õpetust lapse õigusest.

Au olgu

Pühast Waimust saawad kõik asjad oma olemist; Tema on igawene Jumal, maailma Walitseja, ligi-jaamata walgus ja kõikide elu.

Nüüd ja ikka seefama.

Kolmas Antiwon.

Kes Issandat kartwad ja elu teed on leidnud, need saawad nüüd ja igaweste lõpmata au sees õnjasks kiidetud.

Kui ja nääd oma lapsukesi, kui rohu taimi, oma laua ümber, siis ole rõõmus ja õiska, oh ülem hingekarjane, neid Kristuse juure saates.

Au olgu

Püha Waimul on armuandide rohkus, au, rikkus ja nõuandmiste suur sügawus; seepärast peab Teda teenima niisamajuguse austamisega, kui Jsa ja Poega.

Nüüd ja ikka jeesama.

Prokimen: Tõuse üles, Issand, mo Jumal, tõsta oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wiltsaid ära.

Salm: Ma tahan Issandat kiita kõigest omast südamest.

Jga üks, kell õhk on

Salm: Kiitke Issandat tema pühas paikas.

Pühapäewa Ewangelium. Kristuse surnuist ülestõusmist nähes 50 (51) Daaweti laul j. n. e.

Ülestõusmise kanon.

Esimene laul.

Armas: Wesi, mis oma loomuse poolt enne kergeste laiale jooksis, sai Sinu käsu järele, oh Issand, kõwa maa sarnatseks muudetud; seepärast läksid Israeli rahwas tema wahel kuiwalt läbi, mis eest naad Sulle wõidu laulu laulsid.

Gesalm: Au olgu Sinu püha ülestõusmisele, oh Issand!

Hirmus surma walitsus sai puu läbi hukkamõistetud sell ajal, kui Sina, Issand, ülekohtusel wiisil said surmale mõistetud; seepärast on see Sinust ärawõidetud pimeduse würst õiguse järele wälja aetud.

Et küll Sa põrgu läksid, aga ta ei wõinud Sinu ihule oma hammastega wiga teha, waid murdis omad lõua luud katki, seepärast, oh Unastaja, surma walu äraautades, tõusid Sa kolmandamal päewal surmusest üles.

Jumalafünnitajale.

See esiema Gwa walu on lõppenud, sest Sina ei tunnud mitte walu, kui Sa ilma mehetundmiseta lapsukesel ilmale tõid; seepärast, oh kõigepuhtam, tunnistame meie kõik Sind tõest Jumalafünnitajaks ning austame Sind.

Risti ja ülestõusmise kanon.

Irmos: See, kes oma wägewa käe warrega . . .

Kaks hallikat on eluandja Unastaja risti peal oma läbipistetud külje seest meile wäljawananud, seepärast laulame meie Tema: Tema on wäga aujaks saanud.

Kristus läks hauda, tõusis kolmandamal päewal surmusest üles, ja andis surelikku inimestele hukkaminemata elu lootust; seepärast laulame meie Tema: Tema on wäga aujaks saanud.

Jumalasünnitajale.

Sina ainus jäid ka pärast sünnitamist neitsiks, sest Sina sünnitad seda lihaks saanud maailma Loojat; seepärast hüüame meie kõik So poole: Ole rõõmus!

Kanon Jumalasünnitajale.

Imros: Wesi, mis oma loomuse poolt . . .

Oh Neitsi, kes Sa seda halastuse sügawust ilmale töid, walgusta mo hinge oma walguise paistusega, et ma kõlblilikul wiisil Sinu imetegude sügawust wõiksin kiites laulda.

Kui see Sõna meid patu noolega haawatud nägi olewad, siis halastas Ta, armuline, meie peale; seepärast Tema, Jumal, ühendas ennast äramõistmata wiisil, oh kõigepuhtam, Sinust wõetud ihuga.

See hukkamine ja surelik inimeste loomus oli surma wõimu alla saanud, oh Walitseja, aga Sina, see Glusünnitaja, oled seda hukkatusest jälle elu sisse wiinud.

Ratawasfia: Ma teen oma suu lahti . . .

Kolmas laul.

Imros: Oh Issand Lunastaja, oma kõigewägewama Sõna läbi oled Sa algmises taewad teinud, ja So kõigetegija Jumaliku Waimu läbi kõik nende wäed kinnitanud, kinnita ka mind oma usu kõikumata kalju peale.

Oh helde Lunastaja, Sa läksid meie pärast ristil puu peale ja kannatasid hea meelega walu ja

haawu, mis uskjatele rahu ja õnnistust saatsid, ja kelle läbi meie kõik, oh Helde, Sinu Isaga saime äraleppitud.

Madu haawas mo hinge, aga Sina, oh Kristus, tegid seda minu haawa terweks ja näitafid mulle walgust, kes ma wanast ajast pimeduses ja huffatuses olin; sest risti pealt alla põrguhauda minnes, äratafid Sa mind ühes Gnefega üles.

Jumalajünnitajale.

Anna, oh Lunastaja, oma abielutundmata Oma palwete pärast, maailmale rahu, ja kuningale wõitu kõige waenlaste üle, aga neid, kes Sind kiites laulwad, tee kõlblikuks Sinu ärarääkimata au pärida.

Teine kanon.

Imros: Sa kinnitafid oma Sõna läbi taewad ja raiasid maa põhjuse palju wette peale, kinnita, oh Inimese-armastaja, minu meelt So tahtmises.

Oh ainus Inimese-armastaja! Kes Sa risti peal walu kannatafid, ja rööwliise paradüüsi lahti tegid, kui armuline Jumal, kinnita mo meelt, et ma Sinu tahtmist wõiksin täita.

Oh ainus Inimese-armastaja, kes Sa kolmandamal päewal hauast ülesõusid, ja maailmale elu lasksid ülespaista, kui eluandja Jumal, kinnita mo meelt, et ma Sinu tahtmist wõiksin täita.

Jumalajünnitajale.

Oh Maria, Sa neitsilik Oma, kes Sa ilma mehetundmiseta Jumala ilmale töid, ja Oma needmisest ärapeastfid, palu seda Jumalat, kes Sinust lihaks sai, et Ta Sinu karja lunastaks.

Kolmas kanoon.

Irmos: Oh Issand, Lunastaja, oma kõigevägewama Sõna läbi . . .

See madu, mis Gedeni aiast wälja roomas, sünnitas minu sees tahtmist Jumalaks saada, ja saatis mind see läbi hukkatuse sisse; aga see, kes oma olemise poolest Helde ja Halastaja on, heitis armu mo peale ja tegi mind jumalikuks, oh neitsilik ema, kui Ta Sinu ihusse ennast asutas ja minu jarnatjeks sai.

Onnistud on Sinu ihu sugu, oh Neitsi, Jumala-sünnitaja, Sa kõikide rõõm, sest Sina, oh Jumala pruut, sünnitad seda kõige maailma rõõmu ja seda kõigest rõõmustust, mis patu kurbtust äraajab.

Sina, oh Jumalasyünnitaja Neitsi, sünnitad meile seda igawest elu ja walgust ning rahu, kes seda wana wiha, inimeste ja Jumala see Issa wahel usu ja armu kuulutuse läbi äraakautas.

Meljas laul.

Irmos: Oh Kristus Jumal, Issa sulle ei jätnud Sa mitte maha, kui Sa maa peale tulid; ma tunnen Sinu lunastamise töö salaja asjad ja kiidan Sind, oh ainus Inimesearmastaja.

See ilma süüta Issand, kes neitsi on lihaks saanud, laskis ülekohtust inimest oma selga peksta; Ta kannatab löömist, et mind patust peasta.

See, kes ülekohtuste kohtumõistjate kohtu ees seisab, mõistetakse hukka, kui kohtualune, ja mullast loodud käsi lööb palgesse Seda, kes, kui Jumal,

inimest on loonud, ja kes õiget kohut kõige maailma üle mõistab.

Jumalajünnitajale.

Os ilmalaitmata Neitsi, Sa tõsine Jumala Ema, palu oma Loojat ja Poega, et Ta mind oma lunastava kästude teeraja peale saadaks.

Teine kanon.

Armos: Kui prohvet Sinu wiimsil päivil . . .

Issand, Sa ei teadnud pattu, waid said tema pärast jeks, mis Sa ei olnud, Sa wõtsid Enele inimese loomuse, mis Sull enne ei olnud, et maailma äralunastada, ja seda piinajat targalt kinnipüida ja ärahukkata.

Sina said risti peale ülendud ja peastsid meie esiwanema Adama tema patust lahti; sest Sina tulid kõiki oma wõitud mehi lunastama.

Jumalajünnitajale.

Sa neitsist sündinud Issand sured ära, ja teed Adamat elawaks, kelle meel oli äraeksitud. Surm kartis Sinu wõimust, sest Sina tulid kõiki neid lunastama, kes hukka läinud olid.

Kolmas kanon.

Armos: Oh Kristus Jumal, Issa sület . . .

Oh kõigist lauldud Neitsi; oma walguse poolest, weel enne sinu sündimist, nähti sind Jumala ees ärawaalitsitud ja kauniste ehitud olewat; walgusta oma walguse joontega ka neid, kes Sind kiites laulwad.

Oh puhhas neitsilik Ema! Sa sünnitafid inimestele Jumala, kes Sinu puhtast werest lihaks sai, ja kõiki neid hulgast pattudest lahti peastab, kes Sind armastusega kiitwad ja austawad.

Kõik mõistlikud loomad teeniwad Seda, kes Sinust on ilmunud, oh kõigist lauldud Neitsi, sest nemad on nüüd Sinu sünnitamise ärarääkimata salajat asja tundma saanud, oh kõigeõnjam.

Viies laul.

Irmos: Sinu magusad Jumalikud sõnad, oh Kristus, on uskmata inimestele pimedaks ööseks, aga uskjatele on naad walgustamiseks; seepärast tõttan ma wara homiku So juure, ja lauldes kiidan ma Sind, kui Jumalat.

Oma sulaste eest, oh Kristus, lasjed Sa ennast äramüia ja palgesse lüia, ja saadad see läbi wabandust neile, kes laulwad: Wara homiku tõttan ma So juure, ja kiidan Sind, kui Jumalat.

Oma Jumaliku wäega, oh Kristus, oled Sa nõdra ihu surma läbi seda wägewat maharõhunud ja oma surnust ülestõusmise läbi, oh Lunastaja, mind surma wõitjaks teinud.

Jumala sünnitajale.

Oh kõigist lauldud puhhas Ema! Sina sünnitafid Jumala, kes Sinust Jumalikul wiisil lihaks sai, sest Sina said mehetundmata pühast Waimust kaima peale.

Teine kanon.

Irmos: Homiku wara otsin ma Sind, oh Issand mo Jumal, ja palun, anna mulle mo pattud andeks, ja juhata mo teerajad So käskude walguise poole.

Kui Sina ülekohtuste jekka said armatud ja Kolgata mäel risti peal rippusid, siis läks päike pimedaks, maa warišes ja templi wahetek kãrišes lõhki, see läbi Juudarahwa ärataganemist tähendades.

Meie austame kiituse lauludega Sind, kes Sa oma äramõistmata Jumaliku wãe läbi kõik piinaja wãe oled äratantanud, ja oma furnust ülestõusmise läbi furnuid ülesäratanud.

Jumalajünnitajale.

Oh kõigistlauldud Jumalajünnitaja, Sa kuninga ja Jumala Oma, jaada oma palwete läbi pattude puhastamist neile, kes ikka usu ja armastusega Sind kiituse lauludega austawad.

Kolmas kanon.

Irmos: Sinu magusad Jumalikud sõnad

Kui Jakob seda redelit nägi, kelle ots taewasse puutus, siis tundis ta jelles Sinu eeskuju ära, oh abielutundmata Neitsi, sest Sinu läbi, oh kõigepuhtam Walitseja, on Jumal inimestega ennast ühendanud.

Sinu läbi, oh kõigistlauldud Neitsi, oleme meie seda igawest ärapeastmist kätte saanud ja hüiame kõigest südamest So poole: „Ole rõõmus, Sa Jumala Pruut“; ja Sinu walguisest rõõmustud, austame meie Sind kiituse lauludega.

See peigmees, kes Sind ainust, oh Neitsi, kui ühte lillekest kest ohakate seas leidis, mis puhtuse iluga ja neitsilikult walgusega hiilgas, walitses Sind, oh ilmalaitmata, enesele pruudiks.

Armos laul.

Armos: Ma ujun elu tühja murede meres; patud, mo seltsimehed, tahtwad mind äraupputada ja hinge hukkaja elajas püiab mind äraneelda; kui Joonas hüian ma So poole, oh Kristus: Tõmba mind wälja surma sügawusest.

Need õigete hinged, kes põrguhaudas kinni olid ja seal elasid, tuletajid Sind meele ja palusid ärapeastmist Sinu käest, mis Sina, oh armuline Kristus, ka neile andsid oma risti läbi, kui Sa alla põrgu läksid.

Apostlid ei lootnud enam Sinu elawat ja mitte kätega tehtud koda näha saada, mis kannatamise läbi oli mahakistud, aga lootmata said naad teda näha, kummardasid Teda ja kuulutasid Tema ülestõusmisest igal pool.

Jumalajünnitajale.

Oh ilmalaitmata Neitsi ja Jumala pruut! Kes võib inimeste seas Sinu ärarääkimata sünnitamist äraseletada, mis meie pärast oli? Sest Jumal, see Sõna, ärarääkimata wiisil Sinuga ennast ühendades, sai lihaks Sinu läbi.

Teine Kanon.

Ermos: Zoonas hüidis hana põhjast: Tõmba mo elu hukkatuslest wälja; aga meie, Sa kõigewägewam Lunastaja, hüiame So poole: Halasta meie peale.

Kui Sina, oh Lunastaja, oma tahtmist mööda risti peale üles läksid, siis wiisid Sa waenlase sõawäed wangi ja naelasid patu wõlakirja risti külge kinni.

Kui Sa oma meelewallaga surrust ülestõusid, oh Lunastaja, siis äratasid Sa ühes Gnesega ka inimese sugu üles ja andsid meile, oh Inimese-armastaja, elu ja hukkaminemata põlwe.

Jumalajünnitajale.

Oh puhas Jkaneitsi Jumalajünnitaja! Balu alati meie Jumalat, keda Sina ärarääkimata wiisil ilmale toid, et Ta kõigest hädast neid ärapeastaks, kes Sind kiites laulwad.

Kolmas Kanon.

Ermos. Ma ujun elu tühja murede meres . . .

Need käsu õpetuse ettetähendamised ja prohwetide ettekuulutamised näitawad selgeste ette, et Sina, oh puhas, kõige loomade Lunastajat pead ilmale tooma, kes mittuford ja mitmel kombel on head teinud usk-

Seda esiloodnud Adamat, kes ennemuiste, inimesetapja tagapiusamise läbi, Jumaliku paradisi röömu ärakautas, oled Sina, oh abielutundmata Neitsi, temasse tagasi saatnud, kui Sa Seda sünnitaisid, kes meid pattudest ärapeastis.

See, kes Jumaliku tahtmisega ja looja wäega ei ühestgi asjast kõik on loonud, sündis Sinu ihust, oh puhas, ja walgustas Jumaliku walgusega neid, kes surma warjus istusid.

K o n d a t.

Surmal ei ole enam wõimust inimeste üle, sest Kristus läks alla tema wäge maharõhuma ja ärarahwitama; põrguhaud on nüüd kinniseatud, prohwetid röömustellewad ühel meelel üteldes: Lunastaja tuli neile, kes uskus on; minge siis uskjad, wälja ülestõusmisele.

J k o s.

Täna ehmatasid maa-alune põrguhaud ja surm ära Jumala Poja ees; maa wärikses, põrgu wärawa hoidjad, Sind nähes, hirmusid ära, aga kõik loomad röömustawad ennast ühes prohwetidega ja laulwad wõidu laulu Sulle, meie ärapeastja Jumalale, kes Sa täna surma wõimuse oled ärakautanud. Diskagem ja hüidkem Adama ja kõige nende poole, kes temast on sündinud: Puu on teda jälle tagasi paradiisi wiinud, minge siis, teie uskjad, wälja ülestõusmisele.

Seitsmes laul.

Ermos: Wanal ajal näitsid noored mehed, et küdewas ahjus kaste sadas, kui nemad see ainu Jumalale laulsid, üteldes: Meie wanemate Jumal on wäga austud ja kõrgeks tõstetud.

Puu läbi sureb Adam, et ta oma tahtmise järele sõnakuulmata oli; aga teda äratakse jälle üles Kristuse sõnakuulmise läbi, sest minu eest saab see kõrgeks tõstetud Jumala Poeg risti poodud.

Sind, hauast ülestõusnud Kristust, laulis kõik loom, sest Sina, oh kõrgeks tõstetud, andsid elu neile, kes põrguhaudas olid, ülestõusmist surnutele ja valgust neile, kes pimeduses olid.

Jumalajünnitajale.

Ole rõõmus, ja hukkaäinud Adama tütar, ole rõõmus ja ainus Jumala Pruut, ole rõõmus Sina, kelle läbi hukatus on ära kautatud; oh puhas, palu Jumalat, keda Sa ilmale oled toonud, et Ta meid kõiki õnneks teeks.

Teine kanon.

Ermos: Need tulise ahju sisse visatud wagad noored mehed

Kiidetud olgu Issand, meie wanemate Jumal, kes Sa ristipuu peal patu astla nürks tegid ja Adama patu wõlakirja katti käristasid.

Kiidetud olgu Issand, meie wanemate Jumal, kes Sa külje sisse said pistetud, ja Jumaliku werrega maad puhastasid, mis wõera jumalate ohwri werega oli äraroojastud.

Jumalajünnitajale.

Sina, oh Jumalajünnitaja, saatsid maailmale valgust, mis enne päikest oli, Kristust, kes pimedust ära ajas ja Jumalatundmisega kõiki neid valgustas, kes hüidwad: Kiidetud olgu Sina, Issand, meie wanemate Jumal.

Kolmas kanon.

Urmos: Wanal ajal noored mehed

Sind, Neitsit, kes Sa mitmesugustes kuld ehtedes hiilgad, wöttis armastada Sinu Looja ja Issand, meie wanemate Jumal, kes on wäga austud ja kõrgeks tõstetud.

Sejajas, kes wanal ajal sõe külge puutus, sai puhastud ja nägi kes tähendamises Sinust sündinud Poega, kes on wäga austud ja kõrgeks tõstetud, meie wanemate Jumal.

Need Jumalikud prohwetid, kes wanal ajal waimu filmadega Sinu Jumaliku Poega ettetähendamistes nägid, laulsid röömsaste ja hüidsid: Meie wanemate Jumal on wäga austud ja kõrgeks tõstetud.

Raheljas laul.

Urmos: Ses kibuwitja põesjas, mis põles ja mitte ära ei põlenud, ilmus Jumal kangekeelelise ja kogel-dawa Moosesele; niisama hoidis ka kolme noore mehe Jumala armastus neid tule sees ilma wigata, kui naad laulsid: Kõik Issanda teud kiitke Issandat, ja tõstke Teda suureks igaweste.

Kui see kõigepuhtam ja mõistlik Dal laskis ennast maailma eest äratappa, siis lõpetas Ta need ohwrid ära, mis käsuõpetuse järele said toodud, ja kei ilma-patuta Jumal, puhastas Ta maailma, kus ikka hüiab: Kõik Issanda teud kiitke Issandat, ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Meie ihu, mis Looja enesele wöttis, ei olnud enne kannatamist mitte hukkaminemata, aga pärast

Tema kannatamist ja surrust ülestõusmist sai Ta hukkaminemataks ja uuendab surelikuid inimesi, kes hüidwad: Kõik Issanda teud kiitke Issandat ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Jumalajünnitajale.

Sinu puhtuse ja pühaduse läbi, oh Neitsi, sai maailm patu roojusest puhastud, ja Sina, oh kõige-puhtam, said meie leppituseks Jumalaga; seepärast, oh Neitsi, kiidame meie kõik Sind, ja tõstame Sind kõrgeks igaweste.

Teine kanon.

Imros: Preestrid laulge kiites ja rahwas tõstke igaweste kõrgeks seda ainust algmata au Kuningat, keda taewa wäed austawad ja kelle ees inglite wäe hulgad wärisewad.

Seda, kes oma tahtmist mööda risti walu kannatas, risti löödud sai ja põrgu wäge ärakautas, kiitke lauldes preestrid ja tõstke kõrgeks kõik rahwas igaweste.

Seda, kes surma wõimuse ärakautas, auga hauast ülestõusis ja inimese jugu äralunastas, kiitke lauldes preestrid, ja tõstke kõrgeks kõik rahwas igaweste.

Jumalajünnitajale.

Seda ainust heldet ja igawest Sõna, kes wiimsel ajal Neitsist ilmale sündis, ja seda wana needmist ärakautas, kiitke lauldes preestrid, ja tõstke kõrgeks kõik rahwas igaweste.

Kolmas Kanon.

Armos: Ses kibuwitja põesjas, mis põles

Oma Poja walguse läbi, oh Jumalasünnitaja, oled Sa imelikul wiisil maailma walgustanud, sest Sinu käte peal kantud tõsine Jumal walgustab uskjaid, kes alati hüidwad: Kõik Issanda teud kiitke Issandat ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Meie austame Sind wagal meelel, oh puhjas; sest Sina kandsid omas ihus Jumalat, kes ärarääkimata wiisil inimeseks sai ja Jumala tundmise walgust kõige uskjatele andis, kes ikka hüidwad: Kõik Issanda teud kiitke Issandat, ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Oma walguse läbi, oh Walguse Sünnitaja, puhjas Jumala Oma, oled Sa neid walgustanud, kes Sind kiites laulwad; sest Sina said selle Walguse eluasemeks, kes oma walguse läbi neid walgustab, kes alati hüidwad: Kõik Issanda teud kiitke Issandat, ja tõstke Teda kõrgeks igaweste.

Pärast seda laulame Jumalasünnitaja laulu: Mo hing austab wäga Issandat selle lisalauluga: Kes Sa ülem oled, kui Kerubid

Üheksas laul.

Armos: Oh Jumalasünnitaja Neitsi, Sa jäid puhtaks neitsiks, kui sa käima peale said, ja andsid ihu selle kõik targaste seadja Sõnale. Meie austame Sind, oh mehelundmata Oma, et Sina oma kartuse wäärt ja mahtumata Loojat

eneise sisse wastuwõtšid ja Temale elupaigaks olid.

Hoidke kinni oma suu teie, kes teiſite mõtlete kui Rogudus, kes teie ütlete, et Jumalik olemine on kannatanud. Seda au Issandat, kes küll ihu poolest on ristilöödud, aga oma Jumaliku loomuse poolest ei wõinud mitte ristilöödud olla, kiidame meie kui ühteainust, kellel kaks loomust on.

Teie, kes ihu ülestõusmist ei usu, tulge Kristuse hana juure ja õppige: See eluandja Issanda ihu sureb ära, ja tõuseb jälle surrust üles, wimmse ülestõusmise tunnistuseks, mis meie loodame.

Kolmainusele.

Meie austame ei mitte kolme Jumalat, waid ainust Jumalat kolmes pales, ja lahutame Rogudusest neid ära, kes Teda kolmeks lahutawad; ja salgame ka neid, kes kolmainu Jumala palede wahel wahet ei tee.

Teine kanon.

Irmos: Sa said Jumala Omaks ja sünnitasid neitsi olles, ja jäid ikka neitsiks: See ei sündinud mitte loodud seaduse, waid Jumala tahtmise järele. Seepärast austame meie ikka Sind, kui seda ainust, kes Sa Jumala imetegusid wastu wõtta kõlblikuks said.

Kristus, see Walgus Walgusest, ja see Issa au paistus, kes enne kõiki aegu on ülespaistnud, paistis inimeste seas, kui pimeduses, ja ajas ära seda pimedust, mis meie ümber oli; Teda kiidame meie uskjad igaweste.

Kristuse ihuliku kannatamist ja Tema Jumaliku wäge nähes, häbenege teie, kes arwate, et Kristuse sees on üks ainus loomus; Tema sureb ära kui inimene, aga tõuseb surruust üles kui kõikide Looja.

Raefeld! jalwid kõlbawad surnutele, aga elawale tuleb kiituse laulu laulda: Dooge siis filmapisarad surejatele, aga kiituse laulud see kõikide Glule! nõnda hüüdis see ülestõusmise kuulutaja, Kristuse surruust ülestõusmist kuulutades.

Jumalajünnitajale.

Teist Jumalat, peale Sind, ei tunne mina, hüiab Rogudus So poole; sest Sa oled mind usk-mata paganate seast Gnejele pruudiks ärawalitse nud; seepärast, oh Sõna, anna, kui see Helde, ärapeastmist kõige uskjatele Sinu Oma palwete pärast.

Kolmas kanon.

Imros seesama:

Sina, oh Jkaneitsi, Sa tüttarlaps, said meile igawese rõõmu ja õistamise eestpalujaks, kui Sa Lunastaja ilmale töid, kes neid ärapeastab, kes Teda tõe ja Jumaliku Waimuga, kui Jumalat, austawad.

Taawet, Sinu esiwanem, nimetas Sind, oh kõigepuhtam, Jumala pühitsuse laekaks, kes enese fisse äramõistmata wiisil Jumalat seda Boega mahut as, kes Jsa süles istub. Teda kiidame meie uskj ad igaweste.

Sina, oh tüttarlaps, said palju ülemaks kui kõik loomad, sest Sina sünnitasid meile seda kõikide

Loojat liha sees; seepärast on Sul, kui see ainu
Issanda Omal, walitus kõikide üle.

Katawaasia ja weike Ettenia: „Issand, meie Jumal,
on püha.“ Siis homiku Ekspostilari.

Pühapäewa kiituse salmidega laulud.

Salm: Et nemad neile teewad seda kohut mööda,
mis kirjutud on; seesama austus on kõigile, kes
Tema meelest armjad on.

Kristus on surnuft ülestõusnud ja surma ahelad
katki kiskunud. Maa, kuuluta suurt rõõmu; taewad,
laulge Jumalale au!

Salm: Kiitke Jumalat Tema pühas paikas,
kiitke Teda Tema aulises lautuses.

Kristuse surnuft ülestõusmist nähes, kummar-
dagem seda püha Issandat Jesust, kes üksi ilma
patuta on.

Salm: Kiitke Teda Ta wägewate tegude pärast,
kiitke Teda Tema wäga suurt suurust mööda.

Meie kummardame ikka Kristuse surnuft üles-
tõusmist, sest püha Issand Jesus, kes surnuft
ülestõusmist näitis, on meid meie ülekohtudest ära-
peastnud.

Salm: Kiitke Teda pasuna puhumisega; kiitke
Teda naablimängi ja kanneldega.

Mis peame meie Issandale tasuma kõige nende
heategemiste eest, mis Ta meile on teinud? Meie
pärast on Jumal inimeste seas, ja huffaläinud
hiimese sugu pärast on Sõna lihaks saanud; kui
enategija on Tema meie tänamata inimeste seas

wõtnud elada; kui peastja on Ta wangidele ilmu-
nud; kui õiguse päike paistis Ta neile, kes pime-
duses istusid; See, kes oma loomuse poolest on
waba kannatusest, andis ennast risti surmale; alla
põrgu pimedusesse läks Ta walguseks; surma wastu
ilmus Ta eluks; langenud inimesele on Ta üles-
äratajaks. Hüüdtem Lemale: Oh meie Jumal, au-
olgu Sulle.

Teised stihirad, Anatoliuse kirjutud.

Salm: Kiitke Teda trummidega ja ridastikku;
kiitke Teda keeltega mängiga ja pilliga.

Sina, Issand, murdsid põrgu wärawad katti
ja kautasid surma wõimuse ära oma suure wäe läbi,
ja oma Jumaliku ja auja furnust ülestõusmise läbi
äratasid ühes Gnesega kõik surnud üles, kes algmisest
pimeduses istusid; sest Sina oled kõikide Kuningas
ja kõigewägewam Jumal.

Salm: Kiitke Teda heleda Siltseli mängidega;
kiitke Teda Siltselimängidega, mis kauniste hüidwad:
Igaüks, kel õht on, see kiitku Issandat.

Dulge, röömustagem ennast Issanda sees, ja
olgem wäga röömsad Tema furnust ülestõusmise
pärast: Tema on ühes Gnesega surnuid põrgu ahe-
latest lahtipeastnud, ja on, kui Jumal, meile rahu,
igawest elu ja suurt armu annud.

Salm: Tõuse üles, Issand, mo Jumal, tõsta
oma käsi üles, ära unusta mitte oma wilet-
said ära.

Üks hiilgaw ingel istus see eluwastuwõtja hana
kiwi peal ja kuulutas röömu sõnumid salwitooja

naestele ja ütles: Issand on ülestõusnud, kuidas Tema teile on rääkinud; kuulutage Tema jüngritele, et Tema teie eele läheb Kalilea maale, ja maailmale igawest elu ja suurt armu annab.

Salm: Ma tahan Issandat kiita kõigest omast südamest, ma tahan kõiki So imeasju jutustada.

Mikspärast olete teie, oh ülekohtused Juudarahwas, seda nurgakivi ärapõlganud? See on seesama kivi, keda Jumal Siionisse on pannud, kes kaljust wett kõrbes on wäljawanud ja meile oma küljest suremata elu wäljawalab. See on see kivi, mis mäest — neitsist, ilma mehetundmata on lahkunud; see on inimese Boeg, kes läheb taewa pilwede peal Selle juure, kes wana päiwist, kuidas Daniel seda on ütelnud, ja kelle kuningriik jääb igaweste.

Au olgu Ewangeliumi stihira. Nüüd ja ikka
Jumalajümmitajale: Kõige enam õnnistud oled Sina

Suur austamise laul. Siis pühapäewa tropar: Täna ilmus lunastus maailmale, laulgem oma elu illemale, kes hauast on ülestõusnud; sest Tema on oma surma läbi surma üle wõimust saanud ja meile wõitu ja suurt armu annud.

Siis etteniad ja äralastmise sõnad.

Ewangeliumi õntsuse salmid Liturgia ajal.

Plus ja hea oli roaks see wili, mis mind ära suretas. Kristus on see elu puu, kellest süies ma mitte ära ei sure, waid hüian rõõwliga: „Issand, mõtle minu peale, kui Sa oma kuningriiki tuled.

Õnjad on need, kes puhtad südames, sest nemad peavad Jumalat nägema.

Kui Sa ristipuu peale ennast ülendasid, oh Helde, siis kustutasid Sa Adama wana patu wõlakerja ära ja peastsid kõik inimese sugu eksitusest; seepärast kiidame meie Sind lauldes, oh heategija Issand.

Õnjad on need rahunõudjad, sest neid peab Jumala lapsiks hütama.

Sina, oh helde Kristus, löid meie patud risti külge kinni ja surmasid oma surma läbi surma ära, ja äratasid furnud furnust üles; seepärast kummardame meie Sinu püha furnust ülestõusmist.

Õnjad on need, keda tagakuulatakse õiguse pärast, sest nende pärast on taewariik.

Madu andis surma rohtu Ewale, aga Kristus andis ristipuu peal elu röömu maailmale; seepärast hüüame meie: Issand, mõtle meie peale omas kuningriikis.

Õnjad olete teie, kui inimesed teid Minu pärast laimawad ja tagakuulawad ja kõigesugu kurja teie peale räägiwad, kui nemad waletawad.

Sa said hauda pandud, kui surelik, oh Kristus, Sa kõikide ela, ja murdsid põrgu poomid katki ja tõusid auga kolmandamal päewal üles kui see kõigewägewam, ning walgustasid kõiki: Au olgu Sinu furnust ülestõusmisele.

Röömustage, ja olge wäga rõõmsad, sest teie palk on suur taewas.

Issand tõusis kolmandamal päewal furnust üles ja andis oma rahu jüngritele, õnnistas neid ja

laskitas neid wälja, üteldes: Dooge kõiki minu kuningriiki.

Kolmainusele.

Au olgu

Isa on Walgus, Poeg ja Sõna on Walgus, püha Waim on Walgus, aga need kolm on üks Walgus; sest üks Jumal on kolmes Pales, aga Tema on ühes olemises ja on jagamata, segamata ning igawene.

Jumalajünnitajale.

Nüüd ja ikka

Sina, oh Jumalajünnitaja, töid Isa Poja ja Sõna liha sees ilmale meie pärast, nõnda kuidas Tema Ise seda teab; seepärast, Sinu läbi Jumalikuks tehtud, oh neitsilik Ema, hüiame meie So poole: Ole rõõmus, Sa ristirahwa lootus.

Prokimen: Issand annab tugewust oma rahwale, Issand õnnistab oma rahwast rahuga.

Salm: Andke Issandale, teie Jumala lapsed, andke Issandale au ja kiitust.

Salleluja: See on hea, et Issandat tänatakse ja Sinu nimi lauldakse kiites, Sa kõigekõrgem.

Salm: Et So heldus homiku ja So tõsidus öö aegus kuulutakse.

Rahesamas laulu-wiis.

Laupäewal.

Beikesel Öhtu-Sumalateenistusel.

Pärast: „Issand, ma hüian“ laulame 3 stihrat ülestõusmise auls, efimeft kats korda.

Salm: Israel ootku Issandat enam kui wahimehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Öhtust laulu ja waimuliku teenistust toome meie Sulle, oh Kristus; sest Sina wõtsid oma surrust ülestõusmise läbi meie peale halastada.

Issand, Issand, ära lükka meid mitte ära oma pale eest, waid ole meile armuline oma surrust ülestõusmise pärast.

Ole rõõmus, oh püha Siion, ja Roguduste ema ja Sumala eluase, sest sina oled esimene pattude andeksandmist saanud Issanda ülestõusmise läbi.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .

Dogmatik Jumalafünnitaja auks.

Kuidas peame meie Sind õnšaks kiitma, oh Jumalafünnitaja? ja kuidas wiisi peame meie Sinu äramõistmata sünnitamise salajast asjast laulma, oh õnnistud? Sest see aegade Looja ja meie looduse Ghitaja halastas enese kaju järel loodud inimese peale ja alandas Iseennast äramõistmata wiisil. See, kes Isa süles on, asutas ennast Sinu ihusse, oh puhas, ja sai muudmata Sinust lihaks, oh abielutundmata; sest Ta jäi seksjamatks Jumalaks, kes Ta oma loomuse poolest oli. Seepärast kumardame meie Teda kui tõsist Jumalat ja tõsist inimest, ühte kahe olemises. Sest Demas on tõeste need kaks olemist, ja meie tunnistame Demas kõik kahe olemise omadused, ja austame Dema kahe olemise järele Demas kahtesugu tegemist ja kahtesugu tahtmist. Sest Jumala see Isaga üheloomuline oles, tahab ja teeb Ta kõik oma enese meelewallaga, kui Jumal, ja meiega üheloomuline olles, tahab ja teeb Ta kõik oma enese tahtmist mööda, kui inimene. Palu Teda, Sina puhas ja üpris väga õnnistud, et Ta meie hinged lunastaks.

Pärast seda: Oh Jesus Kristus, Sa igawese . . .

Profimen: Issand on Kuningaks saanud . . . 3 korda.

Salm: Issand on tugewust kui wöö enesele ümber pannud. Siis: Issand, aita meid see õhtu . . .

Preester etteniat ei loe, waid meie laulame:

Salmidega laulud.

Ülestõusmise auks.

Sa läksid üles risti puu peale, oh Jeesus, kes
Sa taewast mahatulid; Sina, see igawene elu, tulid
surmale; Sina, see tõsine Walgus paistsid neile, kes
pimeduses olid; Sina kõikide surnuist ülestõusmine,
ilmusid neile, kes langenud on. Mu olgu Sulle,
Sa meie Walgustaja ja Lunastaja.

Jumalajunnitaja auks

need 3 stihirad.

Salm: Ma tahan So nime meeletuletada iga
põlwe rahwa seas.

Ole rõõmus, Sa kõigistkiidetud Jumalajunnitaja;
ole rõõmus, Sa uskjate elu hallikas; ole rõõmus,
Sa õnnistud ja kõikide Walitseja ja kõige looduse
ülem; ole rõõmus, Sa ilmalaitmata ja kõige enam
õnnistud; ole rõõmus, Sa kõigepuhtam; ole rõõmus,
Sa kuninglik aukoda; ole rõõmus, Sa Jumala elu-
ase; ole rõõmus, Sa puhas; ole rõõmus, Sa Oma-
neitsi; ole rõõmus, oh Jumala Pruut.

Salm: Kuule tütar, ja waata, ja pööra oma kõrw.

Ole rõõmus, Sa kõigepuhtam Jumala Oma;
ole rõõmus, Sa uskjate lootus; ole rõõmus, Sa
maailma puhastamine; ole rõõmus, Sa oma sulaste
kõigest hädast ärapeastja; ole rõõmus, Sa inimeste
elutooja trööst; ole rõõmus, Sa eestseisja; ole
rõõmus, Sa nende warjaja, kes Sind appi hüid-
wad; ole rõõmus, Sa Jumala Jumalik eluase ja
püha mägi!

Salm: Riffamad rahwa feast wõtwad Sind alandlikult paluda.

Ole rõõmus, Jumalasünnitaja, Sa Kristuse ema; ole rõõmus, Sa ainus inimeste lootus ja abi; ole rõõmus, Sa warjupait; ole rõõmus, Sa walguſe künlajalg; ole rõõmus, Sa kaunis lamp; ole rõõmus, Sa kuninglik aukoda; ole rõõmus, Sa, paradiais; ole rõõmus, Sa Jumalik eluase; ole rõõmus, Sa nende armu hallikas, kes So juure tõttawad.

Au olgu Iſale . . . nüüd ja ikka . . .

Dogmatik Jumalasünnitaja auks.

Keda taewas ei wõi mahutada, ſee mahus Sinu ihuſſe, oh Jumalasünnitaja Neitsi, ja Sina jäid äramõistmata wiisil omas neitsi põlweſ muudmata. Sina üksi oled naeste ſeas ühtlaſe ema ja neitsi, ja Sina, oh ainus kõigepuhtam, imetaſid ſeda eluandjat Boega ja kandſid oma käte peal ſeda kõigenägijat; Tema jäi Iſa ſülesſe, kus Ta igawesest ajast oli: Kui Jumal, on Ta taewas inglitega, ja kui Sinuſt ſündinud inimene, elas Ta maa peal kui täielik inimene ja ka igas paikſas on Ta ärarääkimata wiisil. Palu Teda, oh kõigepüham Walitſeja, et need lunastud ſaakſid, kes Sind õigel wiisil puhtaks Jumalasünnitajaks tunnistawad.

Pärast ſeda: Iſand, nüüd laſed Sina
Püha Jumal, püha Wägew 3 korda. Pärast: Meie Iſa Pühapäewa tropar: Au olgu Iſale nüüd ja ikka Saul Jumalasünnitajale ja äralaſkmise ſonad.

Laupäewal.

Suurel Öhtu-Zumalateenistusel.

Pärast: „Issand, ma hüian“ wõtame kümme salmi ja laulame stihirad ülestõusmise auks.

Salm: Saada mo hinge wangikornist wälja, et ma wõiksin So nime ülestunnistada.

Öhtust laulu ja waimuliku teenistust toome meie Sulle, oh Kristus; sest Sina wõtsid oma surrust ülestõusmise läbi meie peale halastada.

Salm: Digid saawad mo ümber koguma, kui Sina mulle saad head teinud.

Issand, Issand, ära lükka meid mitte ära oma pale eest, waid ole meile armuline oma surrust ülestõusmise pärast.

Salm: Põhjatuma häda sees hüian ma So poole, Issand; Issand, kuule mo healt.

Ole rõõmus, oh püha Siion, ja Roguduste ema ja Jumala eluase, sest sina oled esimene pattude andeksandmist saanud Issanda ülestõusmise läbi.

Anatoliuse stihirad.

Salm: Sinu kõrwad pangu tähele mo alandliku palumiste healt.

See Sõna, mis igawesest ajast Jumalast Issand on sündinud, on wiimisel ajal sest abielutundmata Meitsist inimeseks saanud, ja oma tahtmist mööda ristisurma kannatanud, ja oma surrust ülestõusmise läbi, seda wanast ajast ärasurmatud inimest ärapeastnud.

Salm: Kui Sina, Issand, tahaksid kõik ülekohtud meeles pidada, kes siis jõuaks, Issand, so ees seista? Sest Sinu käes on andeksandmine.

Meie kiidame Sinu surrust ülestõusmist, oh Kristus, kelle läbi Sina, kui Jumal, oled Adama sugu põrgu piinast lahti peastnud ja maailmale igawest elu ja suurt armu annud.

Salm: Sinu nime pärast ootan ma, oh Issand, mo hing ootab, ja ma loodan Sinu sõna peale; mo hing ootab Issandat.

Au olgu Sulle, oh Kristus Lunastaja, ainsündinud Jumala Poeg, kes Sa risti külge naelatud olid ja kolmandamal päeval hauast ülestõusid.

Salm: Iisrael ootab Issandat enam kui wahimehed homikut, kes homikuni wahi korral on.

Sind kiidame meie, oh Issand, kes Sa oma tahtmisi mööda meie pärast risti walu kannatasid, ja Sind kummardame meie, oh kõigewägewam Lunastaja. Ära lükka meid mitte ära oma pale eest, waid wõtta kuulda ja lunasta meid oma surrust ülestõusmise läbi, oh Inimese armastaja.

Stihiraid Jumala sünnitaja auks,
mis Paulus Amorei on kirjutanud, neljandamal lauluwiisil.

Salm: Sest Issanda juures on heldus, ja Tema juures on kõigerohkem lunastus, seesama lunastab Iisraeli kõigest Tema ülekohtust.

Sind, oh Jumala Oina, kiitwad inglite wäehulgad, sest Sina, oh kõigepuhtam, tõid Jumala ilmale, kes ikka Isa ja Waimuga ühes on, ja kes oma tahtmise läbi ei ühestgi asjast inglite wäe-

hulgad on loonud; palu Teda, et Ta nende hinged lunastaks ja walgustaks, kes Sind, Jumalajunnitajat, õigeste kiites laulwad.

Salm: Riitke Issandat kõik paganad, austage Teda kõik rahwas.

Kui pühitsemise hallikat ja kuld laegast, mis Jumala Waimust on warjatud, palun ma Sind ja tõttan So juure: Walgusta, oh Walitseja, mo lihahimude armastajat hukkaläinud hinge ja lunasta mind kurja waimude hirmsast piinamisest, ning näita mulle eksimata teed õnnistuse poole.

Salm: Sest Tema heldus on meie üle wõimust wõtnud, ja Issanda tõde jääb igaweseks ajaks.

Kui kohtu aujärjed saawad säetud, raamatud lahti tehtud, kõik teud awaldud ja igauks oma patu koormaga ja alasti ette astub ja Jumala kange wiha ja õige kohtumõistmise ees wärioseb, siis halasta minu peale, oh Walitseja, ja peasta mind kohtu alt, ehk ma kül igasuguse nuhtluse wäärt olen.

Au olgu Issale nüüd ja ikka

Jumalajunnitajale.

Taewane Kuningas tuli maa peale armastuse pärast inimeste wastu, ja elas ühes inimestega; puhtast neitsist lihasse saades, wõttis Tema oma Jumaliku olemise juure inimesse loomust; aga siiski on Tema üksainus Poeg, kellel on kaks loomust, aga mitte kaks olemist. Seepärast tunnistame ja kuulutame meie diete Kristust, meie Jumalat, tõsi- seks Jumalaks ja tõsi- seks inimeseks. Palu siis Teda, oh abielutundmata Gma, et meie hinged armu leiaksid.

Pärast seda fisseminemine. Oh Jeesus Kristus, Sa igawese Päewa profimen: Issand on kuningaks saanud j. n. e.

Pühapäewa salmidega laulud.

Sa läksid üles risti puu peale, oh Jeesus, kes Sa taewast maha tulid; Sina, see igawene elu, tulid surmale; Sina, see tõsine walgus, paisisid neile, kes pimeduses olid; Sina, kõikide surnuist ülestõusmine, ilmuksid neile, kes langenud on. Mu olgu Sulle, Sa meie Walgustaja ja Lunastaja.

Salm: Issand on kuningaks saanud, Tema on kõrgusega ennast ehitanud.

Meie kiidame Kristust, kes surnuist on ülestõusnud, sest Tema wõttis Gnefale ihu ja hinge ja puhastas naad mõlemad patu himudest ära, kui Tema kõigepuhtam hing alla põrguhauda läks, keda Ta wangi wõttis; siis ei näinud Tema, meie hingede Lunastaja, püha ihu haudas mitte mädanemist.

Salm: Ka peab maailm saama kinnitud, et ta ei kõigu.

Oh Kristus! laulude ja kiituse lauludega austame meie Sinu surnuist ülestõusmist, sest Tema läbi oled Sa meid põrgu piinast ärapeastnud, ja meile, kui Jumal, igawest elu ja suurt armu annud.

Salm: Sinu tojas on puhastus, oh Issand, pittaks ajaks.

Oh kõikide äramõistmata Issand, taewa ja maa Looja! Kui Sa risti kannatasid, peastid Sa meid ära kannatamisest, ja kui Sa pärast maha-

matmist auga ülestõusid, siis äratafid Sa ühes Gne-
jega Adama üles oma kõigewägewama käega. Au
olgu Sinu kolmandamal päewal furnust ülestõus-
misele, kelle läbi Sa meie igawest elu ja pattude
puhastamist oled annud, kui see ainus Armuline.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .
Jumalajünnitajale.

Oh abielutundmata Neitsi ja kõigekõrgema Ju-
mala Oma, kes Sa äramõistmata kombel Jumalat
liha poolest sünnitafid! Wõta vastu, oh kõigepuhtam,
oma sulaste palumised, ja anna kõigile pattude
puhastust. Meie palwed nüüd vastu wõttes, palu
et meie kõik õnsaks saaksime.

Pärast seda: Issand, nüüd lased Sina . . .
Püha Jumal . . . 3 torda, ja pärast: „Meie Issa“ see

Pühapäewa tropar.

Sa tulid ülewelt, oh Helde, said kolmeks päe-
waks mahamaetud, et meid piinast ärapeasta; oh meie
elu ja ülestõusmine, Issand, au olgu Sulle.

Au olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . .
Jumalajünnitajale.

Oh helde Issand, kes Sa meie pärast Neitsist
sündisid ja ristilöömist kannatafid, kes Sa oma surma
läbi surma ärahukkasid ja furnust ülestõusmist näitsid,
kui Jumal! Ära põlga mitte neid, keda Sa oma
käega oled loonud; näita oma armastust inimeste
vastu, oh Armuline, wõta vastu oma Oma palwed,
mis Ta meie eest teeb, ja lunasta, oh meie Lunas-
taja, neid inimesi, kes meelt on ärahetitmas.

Siis äralastmise sõnad.

Pühapäeval.

Somiku-Zumalateenistusel.

Pärast Daaweti kuue laulu lugemist: See on Zumal Issand ja pühapäewa tropar: Sa tulid ülemelt, oh Helde 2 korda. Au olgu Issale nüüd ja ikka Zumalajünnitajale: Oh helde Issand, kes Sa meie pärast Siis katesmi lugemine. Pärast esimest katesmi lugemist:

Pühapäewa katesmi laulud.

Sa tõusid furnust üles, oh kõikide Glu, ja üks hülgaw ingel hüidis naeste vastu: Urge nutke, kuulutage apostlitele rõõmu sõnumid ja hüidke laulu healega: Kristus, see Issand, kes inimese sugu äralunastas, on, kui Zumal, ülestõusnud.

Salm: Tõuse üles, Issand, mo Zumal, tõsta oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wilet-said ära.

Kui Sa olid hauast ülestõusnud, siis käskisid Sa waga naesi oma ülestõusmisest apostlitele kuulutada, kuidas see kirjitud on, ja see nobe Peetrus tuli hana juure, ja ehmatas ära, kui ta haudas walgust ja üksnes furnu linad maas nägi olewat ilma Zumaliku ihuta, ja hüidis kartusega: Au olgu Sulle, oh Kristus Zumal, kes Sa kõiki õnshaks teed, oh Lunastaja, sest Sina oled see Issa paistus. Au olgu Issale nüüd ja ikka

Zumalajünnitajale.

Riitkem lauldes seda taewa uft ja laegast, seda kõigepühamat mäge, walget pilwet, taewa redelit,

waimuliku paradiisi, Ewa ärapeastjat ja kõige maailma suurt warandust, sest Demast ilmus maailma lunastus ja endiste pattude andeksandmine, seepärast hüüame meie So poole: Palu oma Poega ja Jumalat, et Ta pattude andeksandmist neile annaks, kes Teda wagaduses kummardawad.

Pärast teist katesmi lugemist need:

Pühapäewa katesmi laulud.

Inimesed panid Sinu haua pitseriga kinni, oh Lunastaja, aga ingel weeretas kiwi haua ukse pealt ära; naesed nägid Sind furnust ülestõusnud olewat ja kuulutasid ka Siionis Sinu jüngritele, et Sina, see kõikide elu, oled ülestõusund, ja et surma wõimus on ära kautud. Issand, au olgu Sulle.

Salm: Ma tahan Sind, Issand, kiita kõigest omaist südamest, ma tahan kõiki So imeasju jutustada.

Need naesed, kes matmise jalwid olid toonud, kuulsid haua seest ingli heale: Urge nutke, waid kuulutage rõõmu kurbtuse asemel, hüidke laulu healtega: Kristus, see Issand, kes inimesse sugu äralunastas, on, kui Jumal, ülestõusnud.

Au olgu Isale nüüd ja ikka

Jumalajunnitajale.

Seda laulu laulame meie, mitte istudes, waid seistes, kartuse ja waga meelega.

Sinu üle, kes Sa armu oled saanud, on rõõmus iga loom, inglite wäehulgad ja inimese sugu. Sa pühitsetud tempel, waimulik paradiis ja neitside au; Sinu läbi tuli Jumal lihasse, ja sai lapsu-

keseks, enne kõiki aegu meie Jumal olles; Sinu sülle tegi Tema oma aujärjeks, ja Sinu Ema ihu ruumilisemaks, kui taewas on. Sinu üle, kes Sa armu oled saanud, on rõõmus iga loom. Au olgu Sulle.

3 p a k o i.

Kui need salwitoojad naesed Gluandja hana juure tulid, siis otsisid naad Issandat, seda, kes suuremata, surnute juurest; aga kui naad rõõmsõnumed inglilt kuulda said, siis kuulutasid naad apostlitele: Kristus, Jumal, kes maailmale suurt armu annab, on surnust ülestõusnud.

Trepi laulud.

G s i m e n e A n t i w o n.

Iga jalm 2 korda.

Mo noorest põlwest saadik kiusab waenlaue mind taga, ja sünnitab mo sees lihahimude tuld; aga ma loodan Sinu peale, oh Issand, ja saan wõimust tema üle.

Need, kes Siionit wihkawad, jaagu kui rohi, mis enne niitmist ära kuwab; sest Kristus wõtab neid kui mõgaga ärahukkata.

Au olgu Iſale

Kõik saawad elu pühast Waimust: Tema on walgus walgusest, suur Jumal; meie kiidame Teda ühes Iſa ja Sõnaga.

Nüüd ja ifka seejama.

Teine Antimon.

Saagu mo süda Sinu kartusega täidetud ja õppigu alandust, et ta ennast mitte ei ülendaks ja see läbi mitte Sinust ära ei lahkuks, oh kõigeheldem.

See, kes oma lootust on Issanda peale pannud, ei ehmata siis mitte ära, kui Tema tulega võtab kohut mõista ja karistada.

Au olgu Issale

Iga jamalafartlik ja pühast Waimust walgustatud inimene näeb oma waimu silmadega ja kuulutab tulewaid asju ette, teeb suured teud ja laulab kiites seda kolmainust Jumalat: Ehk kül Jumal kolmes Pales on, aga siiski on Ta üksainus Walitseja.

Nüüd ja ikka seefama.

Kolmas Antimon.

Issand, ma hüian So poole, kuule mind, ja käena oma kõrw mo kšendamise poole, ning puhasta mind enne, kui Sa mind siit ilmast ärawõtad.

Igaurks, kes tagasi läheb oma mulda, oma ema sülle, saab jälle mullaks, et piinamist ehk au saada, mis on seatud neile, kes on elanud.

Au olgu Issale

Püha Waimu juhatusel järele tunnistaks, et Jumal on Püha Kolmainus; Issa on algmata; Temast on enne kõiki aegu Boeg sündinud, ja püha Waim läheb Issast wälja ja on Temaga üheauline ja ühewäeline.

Nüüd ja ikka seefama.

Reljas Antimon.

Waata, kui hea ja lõbus on, et wennad ühes elamad; sest seal on Issand tõutanud igawest elu anda.

See, kes lillekesti wälja peal ehitab, käsib, et oma riiete pärast ei pea mitte muretsema.

Au olgu Issale

Pühast Waimust üksnes peetakse kõik rahu sees, sest Tema on Jumal, kellel Isa ja Pojaga ühesugune walitsuse wõimus on.

Nüüd ja ikka seefama.

Prokimen: Issand on kuningas igaweste, Sinu Jumal, oh Siion, jääb põlwest põlweni.

Salm: Wo hing, kiida Issandat, ma tahan Issandat kiita oma elu aegas.

Zgauks, kel õht on Pühapäewa homitu ewangelium. Kristuse surrust ülestõusmiste nähes

50 (51) Laweti laul j. n. e.

Ülestõusmise kanon,

Esimene laul.

Armos: Üksford lahutas imetegew Moosese kepp merd kaheks, risti tähe wiiji teda liies, ja upputas see sõawanfrite peal tagaajaja Warao ära; aga jalgsi põgeneja Israeli rahwa peastis ta ära, kes Jumalale kiidulaulu laulis.

Gesalm: Au olgu Sinu püha ülestõusmisele, oh Issand.

Kes ei pea mitte imeks panema Kristuse kõigewägewamat Jumalust? Tema annab kanna-

tamise läbi kõige uskjatele wabadust kannatamisest ja hukkatusest, aga omast pühast küljest lasseb Ta suremata põlwe hallika wäljajooksta, ja hauast saadab Ta igawest elu.

Däna näitis ennast naestele üks walguse ingel, kes hiilgawa riietega oli ehitud, mis tema waimuliku puhtust tähendasid, ja oma röömsa näuga kuulutas ta ülestõusmise walgust ning hüidis: Issand on ülestõusnud.

Jumalajünnitajale.

Sinust kuulutadi imeasju põlwest põlweni, oh Jumalajünnitaja Neitsi, kes Sa Jumalat, seda Sõna, omas ihus kandsid ja puhtaks neitsiks jäid; seepärast austame meie kõik Sind, kes Sa, pärast Jumalat, meie tõsine aitaja oled.

Kristi ja ülestõusmise kanon.

Irmos: Kui Israeli rahwas weest otsegu kuiwa mööda olid läbi läinud

Nutu wärawad said maha rõhitud ja põrgu wärawa hoidjad ehmatasid ära, kui naad maa-aluste paikade sees Seda nägid, kes on üleweel kõige kõrgemal.

Inglite wäehulgad ehmatasid ära, kui naad nägid, et Isa aujärje peal on istuma pandud inimeste langenud loomus, mis maa-aluste kohtade sees finni oli.

Oh abielutundmata Oma! Inglite ja inimeste hulgad kiitwad Sind lõpmata; sest Sina kandsid seda kõikide Soojat, kui Lapsukest, omas süles.

Kanon Jumalasuunitajale.

Ermos: Laulgem Issandale, kes oma rahvast Punasest merest läbi viis; sest üksnes Tema on wäga ausaks saanud.

Oh kõigepuhtam Jumalasuunitaja, meie kiidame Sind, sest Sina töid äramõistmata wiisil see igawese ja Jumaliku Sõna ilmale.

Oh Kristus, neitsi tõi Sind ilmale, Sind, seda Gluandjat wiinamarja, kus sees see kõige maailma ärapeastmise magudus on.

Adama sugu kiidab Sind, oh Jumalasuunitaja, nõnda kui kohus on; sest et ta Sinu läbi selle õnnistuse poole on üleswiidud, mis ülem on, kui kõik mõistus.

Katawasfia: Ma teen oma juu lahti

Kolmas laul.

Ermos: Oh Kristus, algmisest kinnitasid Sa targaste taewast ja panid maad wee peale rippuma; kinnita ka mind oma käskude kalju peale, sest ei ole teist nii püha, kui Sina, oh ainus Inimesearmastaja.

Sinu õnsakstegew lihalik kannatamine, oh Kristus, on Adamat õigeks mõistnud, kes wilja söömise läbi patu sisse langes; sest Sina Jse, kui ilmapatuta, ei oleks pidanud surma kannatama.

Jejus, mo Jumal, walgustas ülestõusmise walgusega neid, kes istusid pimeduses ja surma warju maal, ja sidus oma Jumaliku wäega seda wägewat kinni ja riisus tema waranduse ära. (Matt. 12, 23, Mark. 3, 27.)

Jumalajünnitajale.

Sina, oh Jumalajünnitaja, oled ülem, kui kõik Kerubid ja Serawid; sest Sina üksi, oh laitmata, oled seda mahutamata Jumalat oma ihusse wastuwõtnud; seepärast, oh puhas, kiidame meie uskjad, Sind õnsaks kiituse lauludega.

Teine kanon.

Imros: Oh taewa lautuse Looja . . .

Sina, oh Issand, heitsid mind Gnefist ära sellepärast, et ma enne So käsku olin ärasteinud, aga mo nägu Gnefe peale wõttes ja risti surmani sõnakuulelik olles, tegid Sa mind jälle omaks.

Issand, kes Sa oma tarkuse läbi kõik ette ärateadsid ja maa-alused kohad seadsid, Sina, oh Jumala Sõna, ei põlganud ka jenna minna seda ülesäratama, kes Sinu kaju järele oli loodud.

Jumalajünnitajale.

Oh ainus inimesearmastaja Issand, kui Sa ihulikult Reitsisse ennast asutasid, siis ilmutasid Sa inimestele nõnda, et Sind näha wõis, ja ilmutasid Seda tõsiseks Jumalajünnitajaks ja uskjate aitajaks.

Kolmas kanon.

Imros: Oh Issand, Sa oled nende kinnitus, kes So juure tõttawad; Sa oled nende walgus, kes pimeduses on, ja Sind laulab mo waim.

Oh kõigepuhtam! anna meile, oma palwete läbi abi, ja hõia meilt kaugele ära seda häda, mis meie peale on tulemas.

Sina, oh Jumalajunnitaja, said see efiema Gwa uuendamiseks, kui Sa Kristuse, see elu Würsti, ilmale töid. Pane tugewust mo wöele, oh kõigepuhtam, kes Sa töeste Jumala see Jsa Poja libalikult ilmale töid.

Reljas laul.

Irmos: Issand, Sa oled mo tugewus, Sa oled mo wägi, Sa oled mo Jumal, Sa oled mo rööm. Sa tulid meid waesid katsma, ja ei jätnud Jsa sület maha. Seepärast hüian ma So poole ühes prohwetii Habakukiga: Mu olgu Sinu wäele, oh Inimese-armastaja.

Sina armastasid mind wäga, siis kui ma alles Sinu waenlane olin; Sina, oh helde Lunastaja, tulid Jumaliku alandusega maa peale, ja wõtsid seda hirmsat teutust kannatada, mis mina pidin kannatama, ja Jse oma ärarääkimata au kõrguses olles, tõstsid Sa au sisse seda, kes teutuse sisse oli langenud.

Kes ei imetelle nüüd mitte, oh Issand, seda nähes, et surm, kannatamise läbi, ärakautakse, hukatus risti läbi äraaetakse, ja pörguriit surma läbi omast waraudusest ilma jääb? See on Sinu Jumaliku wäe imetegu, oh ristilöödud Inimese-armastaja!

Jumalajunnitajale.

Sina, oh abielutundmata, oled usklikude kii-tuse laul. Sina oled see abisaatja, Sina oled ka ristirahwa warjupait, müir ja sadam. Sina,

oh kõigepuhtam, wiid palwed oma Poja ette, ja peastad hädadest ära neid, kes usu ja armastusega Sind tõsi jeks Jumaläsünnitajaks tunnistawad.

Teine kanon.

Brmos: Ma sain So lunastuse töö jalaasjast kuulda

Ülekohtuste inimeste lapsed löid Sind, oh Kristus Jumal, risti külge, kelle läbi Sina, helde, kõiki neid äralunastasid, kes Sinu kannatamist austawad.

Hauast ülestõustes, äratasid Sa ühes Gnesega ka kõiki neid surnuid üles, kes põrgu haudas olid, ja, kui armuline, walgustasid neid, kes Sinu ülestõusmist austawad.

Jumaläsünnitajale.

Oh kõigepuhtam Maria! palu Jumalat, keda Sa ilmale töid, et Ta Sinu sulastele patud andeks annaks.

Kolmas kanon.

Brmos seesama.

Oh Jumaläsünnitaja, Sa külwamata põld, kust ülestaswis see eluandja wilja peakene, kes maailmale elu annab; peasta hädadest neid, kes Sind kiites laulwad.

Oh kõigepuhtam! kõik, kes meie walgustud oleme, tunnistame Sind Jumaläsünnitajaks; sest Sina, oh Jkaneitši, töid see õiguje Päikeje ilmale.

Sa ilmapatuta Jumal! Anna meie teadmata patud meile andeks, ja anna rahu maailmale oma Oma palwete pärast.

Viies laul.

Imos: Oh loojaminemata Walgus! mikspärast lükkasid Sa mind ära oma pale eest? Mind wiletsat kattis nüüd hirmus pimedus; aga ma palun Sind: pööra mind ümber ja juhata mo jalad So käsu sõnade walguse poole.

Enne So ristisurma, oh Lunastaja, lastsid Sa Ennast, teutuse purpuri mantliga ehitada, et see esiloodud (Adama) häbi kinnikatta, ja said alasti ihuga risti külge naelatud, oh Kristus, et tema pealt surma riiet mahakiskuda.

Kui Sa surnuft ülestõusid, siis äratasid Sa mo langenuid loomust surma põrmu seest üles, ja tegid teda igawese elu osaliseks, ja näitased, et temal jälle kuninglik kaju on, mis hiilgab hukkaminemata põlwe walgusega.

Sumalajännitajale.

Et sull ema julgus on oma Poja ees, siis palume meie Sind, oh kõigepuhtam: Ära jäta meid oma abist ilma, jest Sina oled meie ristiinimeste ainus armuline eestseisja Issanda ees.

Teine kanon.

Imos: Walgusta meid oma käskudega, oh Issand, ja anna meile rahu oma kõrge käewarrega, oh Inimesearmastaja.

Oh Kristus, juhata meid oma risti wäe läbi; tema peale lootes, langeme meie Sinu ette maha: Anna meile rahu, oh Inimesearmastaja!

Oh kõigearmulisem, ole meie elu juhatajaks; meie laulame Sinu surnuft ülestõusmisest, ja palume: Anna meile rahu, oh Inimesearmastaja!

Jumalasuunitajale.

Oh kõigist austud, puhas ja abielutundmata Neitsi Maria, palu oma Poega ja meie Jumalat, et Ta meile, uskjatele, suurt heldust mahasaadaks.

Kolmas kanoon.

Irmos: Homiku wara hüiame meie So poole, oh Issand, peasta meid, sest peale Sind ei tunne meie kedagi mund.

Waigista mo kangel lihahimude tormi, Sina, kes Sa Jumala see juhataja ja Issanda ilmale töid.

Sinu Poega, oh kõigepuhtam Jumalasuunitaja, teenivad inglite wäehulgad ja inimeste kogudused.

Oh Maria, Sa abielutundmata Jumalasuunitaja, tee tühjaks kõik waenlaste lootust ja rõõmusta neid, kes Sind kiites laulwad.

Kuues laul.

Irmos: Oh Lunastaja, ma palun Sind: Halasta mo peale, sest mo ülekohut on palju, ja kisu mind wälja häda orust. Ma hüian So poole, ja Sina, mo lunastuse Jumal, wõta mind kuulda.

Kuri waim rõhus mind puu läbi suure wõimusega huffatuse sisse; aga Sina, oh Kristus, kui Sa risti külges rippusid, rõhusid teda ennaft palju suurema wäega maha ja äratasid mind langenud üles.

Kui Sa hauast ülestõusid, oh Kristus, siis halastasid Sa, oh armuline, Siioni peale ja uuendasid teda oma Jumaliku were läbi, ja walitses tema sees ka nüüd kui kuningas igaweste.

Jumalasuunnitajale.

Oh puhas Jumalasuunnitaja! Peasta meid hirmsast pattudest oma palwete läbi, tee meid kõlblikuks, ah kõigepuhtam, Jumala Poja walgust näha, kes ärarääkimata wiisil Sinust lihaks sai.

Teine kanon.

Imros: Ma tahan oma palwet Issanda ette wälja walada ja Temale oma kurbtust teada anda; sest mo hing on õnnetust täis saanud ja mo elu on pörgu haura ligi jõudnud ja ma palun nõnda, kui Jonas: Wii mo elu üles hukkatusest, oh Jumal.

Sa sirutasid risti peal omad käed wälja, et esiloodud (Adama) kät parandada, mis ta Edeni aedas ahnusega wäljasirutas, ja maitsefid sappi, oh Kristus, ja lunastasid, kui see wägew, kõiki neid, kes Sinu kannatamist austawad.

Lunastaja Kristus kannatas surma, et endise hukkatusse ja surma riiki ärarikkuda; Ta läks alla pörguhauda nende juure, kes seal kinni olid, ja tõusis üles, ja, kui wägew, lunastas neid ära, kes Tema furnust ülestõusmist kiites laulwad.

Jumalasuunnitajale.

Oh kõigepuhtam Neitsi Jumalasuunnitaja, palu ikka meie eest, sest Sina oled usklikude kinnitus,

ja Sinu peale lootes, oleme meie tugewad, ning, Sind armastades, austame meie Sind ja Sinust ärarääkimata wiisil sündinud Poega.

Kolmas kanon.

Armo^s: Anna mulle seda walguse riiet, Sina, kes Sa ennast ehitud walgusega kui riidega, oh armuline Kristus, meie Jumal.

Oh Jumalajünnitaja! Meie usklikud tunnistame Sind Jumala templiks, laekaks, elawaks kuninglikuks kojaks ja taewa ukseks.

Oh Maria, Sa Jumala Pruut, Sinn Poeg on wõerajumalate templid ärataanud, ja nüüd kumardakse Teda kui Jumalat, ühes Isa ja Waimuga.

Sina, oh Jumalajünnitaja, said inimestele taewa redeliks; sest Sinu läbi tuli meie juure maha Jumal see Sõna.

K o n d a k.

Oh rohkest armuline, Sa töid surnud wälja, kui Sa hauast ülestõusid ja äratasid Adama üles; ja Ewa õiskab Sinu surnust ülestõusmise üle, ja maailma otsjad pidawad suurt röömupüha Sinu surnust ülestõusmise pärast.

J k o s.

Sina, oh pittameeleline, kes Sa põrguriigi wangi wõtsid, ja surnud ülesäratasid, tulid salwi-tooja naeste wastu ja andsid neile röömu kurbtuse

asemel, ja näitsid apostlitele oma võidu tähed, oh Lunastaja ja Gluandja, ja walgustasid kõik loomad, oh Juimesearmastaja; seepärast röömustab ennast ka maailm Sinu surrust ülestõusmise pärast, oh rohkest Armuline.

Seitsmes laul.

Ermos: Jumala mahatulemine kautas ennemuiste tule wäe Baabelis ära, seepärast hüppasid need noored mehed röömuga tulises ahjus, kui rohuedas, ja laulsid: Kiidetud olgu meie wanemate Jumal.

Oh Kristus! Sinu ausa alanduse ja Sinu waejuse Jumaliku rikkuse üle imetellesid inglid, kui naad nägid, et Sind risti löödi, nende lunastusets, kes usuga hüidwad: Kiidetud olgu meie wanemate Jumal.

Sinu Jumaliku allaminemise läbi said maaalused kohad walgusega täidetud, ja pimedus äraaetud, mis enne sealt walgust wäljaajas: seepärast ärkasid ka need wangid üles, kes algmisest seal olid, ja hüidsid: Kiidetud olgu meie wanemate Jumal.

Kolmainusele.

Digel wiisil Jumala sisse uskudes, tunnistame meie Sind kõikide Issanda ja selle ühe ainusündinud Poja ainu Issa olewat ja teame, et Sinust üks ainus tõe Waim wälja läheb, kes Sinuga üheloomuline ja ühes ikkaoleja on.

Teine kanon.

Ermos: Need noored mehed Juudamaalt, kes wanal ajal Baabelis elasid, tallasid tule leegi ära

usu läbi kolmainu Jumala sisse, kui naad laulsid:
Kiidetud oled Sina, oh meie wanemate Jumal!

Sina, oh Jumal, oled prohveti sõna järele
kest maailma sees lunastust walmistanud; sest ristipuu
peale ülendnd, kogusid Sa kõiki Gnese juure, kes
usuga hüidwad: Kiidetud olgu Sina, meie wane-
mate Jumal!

Sa tõusid hauast üles, kui unest, oh Helde, ja
peastsid kõiki hukkatusest; kõik loom usub apostlite
jutlust, kes ülestõusmist kuulutawad; kiidetud olgu
Sina, meie wanemate Jumal!

Jumalajünnitajale.

See Sõna, kes niisama tegew ja wägew ja
igawene on, kui See, kes Teda on sünnitanud, saab
Jsa ja Waimu tahtmise järele Neitsi ihusse; kiidetud
olgu Sina, meie wanemate Jumal!

Kolmas kanon.

Jrmos seesama.

Neitsist ihu wõttes, ilmusid Sa meie lunas-
tuseks, seepärast tunnistame meie Sinu Oma Jumala-
sünnitajaks, ning hüiame õigel wiisil: Kiidetud olgu
Sina, meie wanemate Jumal!

Sina, oh üpris wäga õnnistud Neitsi, kaswa-
tasid Jesse juurest ühte wõju, mis õnnistuse wilja
toob neile, kes usuga Sinu Poja poole hüidwad:
Kiidetud olgu Sina, meie wanemate Jumal.

Oh kõigekõrgema Tarkus, täida tarkuse ja
Jumaliku wäega, Jumalajünnitaja palwete pärast,
kõiki neid, kes usuga Sulle laulwad: Kiidetud olgu
Sina, meie wanemate Jumal.

Raheljas laul.

Armos: Kaldea maa piinaja käs kis omas fanges wihäs nende Jumalafartliku meeste päraft seitse forda abju kütta; aga kui ta neid nägi ühe suurema wäe läbi peastetud olewad, siis hüidis ta Dooja ja Ara-peastja poole: Noored mehed kiitke, preestrid laulge, rahwas tõstke Teda suureks igaweste.

Jeesuse Jumalik wägi on meie sees Jumaliku auga ülespaistnud; sest kui Tema ihulikult kõikide eest risti surma kannatas, kautas Ta kõik põrgu wäge ära; Teda kiitke lapsed, laulge preestrid, ja kõik rahwas tõstke Teda suureks igaweste.

Ristilöödud Kristus on surmufst ülestõusnud, kõrgemeeleline kurat on mahalangenud, langenud ja maharõhutud inimene on ülestõstetud, hukkatus ära-kautud ja hukkaminemata põlw õitsma hakkanud, surma asemel on elu tõusnud. Lapsed kiitke, preestrid laulge ja rahwas tõstke Teda suureks igaweste.

Kolmainusele.

Seda kolmainufst Jumalat, seda ainufst Walgufst alg-mata Issa, Issaga üheloomulifst Sõna ja ühewäelifst ja üheloomulifst Waimu, kiitke lapsed, laulge preestrid, ja rahwas tõstke Teda suureks igaweste.

Teine k a n o n.

Armos: Need noored mehed, kes Sinu Armu läbi piinaja ja tule üle mõitu said ja Sinu käs-kufsid südamest armastafid, hüidsid: Kiitke Issandat kõik Issanda teud.

Seda Issandat, kes ristipuu peal omad käed minu alasti ja wiletsa inimese poole wälja sirutas, ja mind Enese juure kutsub, et mind oma armu palawusega soendada, kiitke kõik Issanda teud ja tõstke Teda suureks igaweste.

Seda Issandat, kes mind langenud põrguhauast wäljawiiis ja Jumaliku auga austas, kiitke kõik Issanda teud ja tõstke Teda suureks igaweste.

Jumalajünnitajale.

Sina, oh Meitsi, see langenud Adama tütar, said Jumala, mo loomuse Uuendaja Emaks: Teda kiidame kõik kui Issandat ja tõstame Teda suureks igaweste.

Kolmas Kanon.

Irmos: Kiitke ja tõstke kõrgeks igaweste seda taewa Kuningat, keda inglite wäed kiites laulwad.

Kustuta ära waenlaste tulised nooled, mis meie peale langewad, et meie Sind, oh puhas, kiites laulaksime igaweste.

Oh Meitsi! Sa sünnitasid äramõistmata wiisil see Looja ja Lunastaja, Jumala see Sõna, keda meie kiidame igaweste.

See ligisaamata Walgus, mis Sinu ihusse ennast asutas, oh Meitsi, tegi Sind igaweseks ajaks üheks walgeks ja kullawiisi hiilgawaks lampiks.

Pärast seda laulame Jumalajünnitaja laulu: Mo hing austab wäga Issandat . . . selle lisa lauluga: Kes Sa ülem oled, kui Kerubid . . .

Üheksas laul.

Armos: Taewas kartis ja maa otjad ehmatafid ära jest imest, et Jumal inimestele lihalikult ilmus, ja Sinu ema ihu Temale ruumilisem oli kui taewas; seepärast kiitwad Sind, oh Jumalajünnitaja, kõik inglite ja inimeste kogudused.

Sina, oh Jumala Sõna, kes Sa oma Jumaliku olemise poolest algmata oled, wõtsid Gnese peale ka inimese ihu, mis Sa ise enesele olid walmistanud, ja kannatafid, kui inimene, aga kui Jumal olid Sa igast kannatamisest waba; seepärast austame meie Sind kahes lahutamata ja jegamata olemises.

Kui Sa, oh Kõigekõrgem, maa peal kui inimene elafid, Ennast sulaste pärast alandades, siis nimetafid Sa Jumalat omaks Jfaks Jumaliku olemise järele, aga, hauast ülestõustes, nimetafid Sa Teda inimeste Jfaks armu poolest, ehk küll Ta oma olemise poolest nende Jumal ja Jssand on; meie kõik kiidame Sind niisama kui Teda.

Jumalajünnitajale.

Oh Neitsi, Jumala Oma, Sina töid äramõistmata wiisil liha poolest Jumala see Sõna ilmale, keda Jsa enne kõiki aegu enesest on sünnitanud; Teda tunnistame meie ülemaks, kui kõik teised ihulikud loomad, ehk küll Ta ihu Gnese peale wõttis.

Teine kanon.

Armos: Jgaüks ehmatab ära Jumala ärarääkimata alandamise

Meie tunnistame Sind Jumala Pojaks Sinu olemise poolest, kes Jumala Oma ihus on saadud ja meie pärast inimeseks saanud, ja, Sind risti peal nähes, usume meie, et Sa inimese loomuse poolest kannatad, aga Jumaliku olemise poolest oled Sa kannatusest waba.

See nutuwäärt pimedus on ära kautud: Põrgu-
hauast tõusis see õiguse päike, Kristus, kes kõik maa-
ilma otjad walgustab ja Jumaliku paistusega hiilgab,
see taewane inimene ja maapealne Jumal, Kelles
meie kats olemist tunnistame.

Saada kõik hästi korda, sõdi ja walitse kui
kuningas, oh Jumala Oma Poeg, ja anna Jumala-
kartliku Keisrile wõitu waenlaste üle, kes meie vastu
tõuswad, ja tule temale, tema truuse eest Sinu vastu,
oma risti ärawõitmata wäega appi.

Kolmas kanon.

Ymos: Oh puhas Neitsi, Sinu läbi peastetud,
tunnistame meie Sind tõlise Jumalafünnitaja olemat
ja kiidame Sind ühes ilmaihuta wägedega.

See mälestus Sinust on täis rõõmu ja rõõmus-
tellemist, sest et tema neile arstimist saadab, kes Sinu
juure tõtwad ja Sind Jumalafartlikult Jumala-
fünnitajaks tunnistawad.

Kiituse lauludega kiidame meie Sind, kes Sa
armu oled saanud, ja hüiame ikka So poole: Ole
rõõmus, sest Sina oled kõikidele rõõmu saatnud.

Sinust, oh Jumalafünnitaja, on kaunis wili
üleskaswanud, mis neile, kes Temast oja wõtwad

ja Sind usuga kiitvad mitte hukkatust, vaid elu saadab.

Pärast katawasjat weike ettenia. Siis: Issand, meie Jumal, on püha . . . Siis efsapostilari.

Pühapäewa kiituse salmidega laulud.

Salm: Et nemad neile teewad seda kohut mööda, mis kirjutud on; seesama austus on kõigile, kes Tema meelest armsjad on.

Issand, et Sa küll Pilatuse kohtu ette astusid kui süialune, aga siiski olid Sa oma Issaga aujärje peal istumas, ja kui Sa furnust ülestõusid, peastsid Sa maailma waenlase orjusest, sest Sina oled rohkest helde ja Inimesearmastaja.

Salm: Kiitke Jumalat Tema pühas paikas, kiitke Teda Tema aulises lautuses.

Issand, Sa andsid meile oma risti kui sõa-riista kurati wastu, sest ta wärišeb ja wabiseb, ja ei wõi tema wäe peale waadata; sest tema on surma tühjaks teinud ja äratab surnud elusse; seeparast kummardame meie Sinu mahamatmist ja ülestõusmist.

Salm: Kiitke Teda Ta wägewate tegude pärast, kiitke Teda Tema wäga suurt suurst mööda.

Issand, et küll Juundarahwas Sind hauda panid kui surnud, aga sõamehed hoidsid Sind kui puhkama läinud kuningast; ja et nemad küll Sind kui elu warandust pitsferiga kinni panid, aga siiski tõusid Sa üles ja andsid hukkaminemata põlwe meie hingedele.

Salm: Kiitke Teda pasuna puhumisega; kiitke Teda naablimängi ja kanneldega.

Issand, Sinu ingel, kes Sinu furnust ülestõusmisest kuulutas, hirmutas wahimehed ära, aga naestele rääkis tema ja ütles: Mis teie elawat furnute seast otsite? Tema on, kui Jumal, ülestõusnud ja maailmale elu kinkinud.

Teised stihirad Anatoliuse kirjutud.

Salm: Kiitke Teda trummidega ja ridastikku; kiitke Teda keeltega mängiga ja pilliga.

Oh Kristus Jumal, Sina, kes Sa oma Jumaliku olemise poolest kannatusesit waba oled, kannatasid risti peal, ja said kolmeks päewaks mahamaetud, et meid waenlase orjusest ära peasta, ja tegid meid suremataks ning elawaks oma furnust ülestõusmise läbi, oh Inimesearmastaja.

Salm: Kiitke Teda heleda filtseli mängidega, kiitke Teda filtseli mängidega, mis kauniste hüidwad. Igaüks, kell õht on, see kiitku Issandat.

Mina kummardan, austan ja kiidan Sinu hauast ülestõusmist, oh Kristus; sest tema läbi peastsid Sa meid põrgu lahtipeastmata ahelatest lahti ja andsid, kui Jumal, maailmale igawest elu ja suurt armu.

Salm: Tõuse üles Issand, mo Jumal, tõsta oma käsi üles ja ära unusta mitte oma wiletsaid ära.

Need ülekohtused seadsid hoidjad Sinu eluandja hana juure, ja panid teda pitseriga kinni;

aga Sina, kui suremata ja kõige wägewam Jumal, tõusid kolmandamal päewal furnuist üles.

Salm: Ma tahan Issandat kiita kõigest omaist südamest, ma tahan kõiki So imeasju jutustada.

Kui Sina, oh Issand, põrgu wärawate juure tulid, ja neid katti murdsid, siis hüüdis põrgu: Kes on see, keda ei wõi maa-aluste kohtade sees kinni pidada, kes surma wangihoone kui ühe telgi maha rõhus? Ma wõtšin Teda wastu kui ühte sureliku, aga kardan Teda kui Jumalat. Oh kõigewägewam Lunastaja, heida armu meie peale.

Au olgu Issale Ewangeliumi stihira. Nüüd ja ikka Kõigeenam õnnistud Suur austamise laul.

Ülestõusmise tropar: Issand, hauast ülestõustes, kiskusid Sa katti põrgu ahelad, peastsid meid surmale mõistmisest, ja tegid kõiki lahti waenlase wõrkudest, näitsid Ennast oma apostlitele, läkkitasid neid wälja armuõppetust kuulutama ja saatsid nende läbi oma rahu kõige maailmale, oh ainus rohkest Armuline!

Ewangeliumi õntsuse salmid Liturgia ajal.

Mõtke meie peale, oh Kristus, Sa maailma Lunastaja, nõnda kui Sa risti peal rööwli peale mõtlesid, ja tee meid kõiki kõlblikuks Sinu taewariiki pärida, oh ainus Helde.

Õndsad on need, kes puhtad südames, sest nemad peawad Jumalat nägema.

Kuule Adam, ja ole rõõmus ühes Ewaga: See, kes teid mõlemid enne paljaks riisus ja kavaluse läbi wangiks tegi, see on Kristuse risti läbi äravõidetud.

Onjad on rahunõudjad, sest neid peab Jumala lapsiks hüütama.

Meie Lunastaja, kes Sa oma tahtmise järele said ristilöödud! Sina peastad Adamat needmisest lahti, kelle alla ta puuwilja söömise pärast langes, ja ehitad, kui Helde, teda jälle kõige sellega, mis temal, kui Jumala kujul, peab olema, ja annad temale ka eluaseta paradüüsis.

Onjad on need, keda tagatiusatakse õiguse pärast, sest nende pärast on taewariik.

Küüd on Kristus hauast ülestõusnud ja annab kõigile uskjatele hukkaminemata põlwe, ja kuulutab rõõmu salwitooja naestele pärast kannatamist ja surrust ülestõusmist.

Onjad olete teie, kui inimesed teid Minu pärast laimawad ja tagatiusawad, ja kõikjugu kurja teie peale räägiwad, kui nemad waletawad.

Olge rõõmsjad, teie targad salwitoojad naesed, sest teie olite need esimesed, kes ülestõusmisest teada saite ja kuulutasite apostlitele kõige maailma uuen-damisest.

Rõõmustage ja olge wäga rõõmsjad, sest teie pall on suur taewas.

Oh apostlid, kes teie Kristuse sõbrad olete ja ühes Tema walitsema saate, paluge Teda, kui Tema jüngrid, et meie julgusega Tema ette wõiksime astuda.

kolmainusele.

Au olgu Isale

Oh algmata kolmainus Jumal, Sina lahkumata Olemine, kes Sa ühe aujärje peal istud ja ühe au sees oled, Sa igawene Olemine ja walitsus, lunasta neid, kes usuga Sind kiites laulwad.

Jumalasuunnitajale.

Nüüd ja ikka

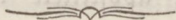
Ole rõõmus, Sa ruumiline Jumala koda; ole rõõmus, Sa uue seaduse laegas; ole rõõmus, Sa kuld kruus, kellest kõigile taewa manna sai antud.

Prokimen: Tõutage ja tooge andid Issandale oma Jumalale.

Salm: Jumal on Juudamaal tuttaw; Israelis on Tema nimi suur.

Salleluja. Tulge õiskagem Issandale, hüidkem rõõmuga oma õnnistuse kalju poole.

Salm: Jõudkem Tema pale ette tänamisega, ja kiituse lauludega õiskagem Temale.

Ar 891
Oktoih